

นิตยสารลาทอลแกรมเดือน กรกฎาคมเดือนตุลาคม

อดัมตาบัต

ปีที่
92

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917/พ.ศ. 2460

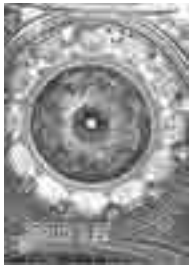

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ประจำปี 2012 เดือนตุลาคม

เพื่อการประกาศข่าวดีอีกครั้งในประเทศที่นับถือคริสตศาสนา
มาตั้งแต่ดั้งเดิมจะประสบผลสำเร็จอย่างงดงาม

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า : ภาพวาดโดมอาสนวิหารเซนต์ไอแซค
เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ประเทศรัสเซีย
แสดงภาพบรรดานักบุญ และ
พระวิสุทธิวงศ์รอบขอบโดม ภายในจะมีรูป
หล่อโลหะอัครสาวกทั้งสิบสองประคิษฐาน
ตรงฐานโดม

ปกหน้าใน : “พระมารดามารีย์และพระบุตร
พร้อมกับนักบุญ”

ภาพฉากหลังพระแท่น วาดโดย
มาร์โก มาร์เซียเลราวปี 1507 ตั้งแสดง
อยู่ในหอศิลป์แห่งชาติ กรุงลอนดอน ประเทศ
อังกฤษ นักบุญในภาพจากซ้ายไปขวา นักบุญ
กิลล์ องค์กรอุปถัมภ์ของประเทศสวีเดน และ
สวิตเซอร์แลนด์ ระลึกถึงท่าน 16 ตุลาคม นักบุญ
ยอห์น บัปติสต์ นักบุญยาคอบ องค์ใหญ่ นักบุญ
บาร์โธโลมิว (หรือ นารานาเอล)

วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งในความรักแสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจา และศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้าและเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน
โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

รถม้าที่ทำให้จิตของเราสงบนิ่งในประเทศเหนือ

(ศคย 6:1-8)

หนังสือประกาศชะบาูก และเศคาริยาห์ (+ - 500 ก.ค.ศ.) เป็นข้อเขียนคำเทศน์ของประกาศกเตือนใจชาวยิวให้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่ และฟื้นฟูการถือพระบัญญัติให้มีชีวิตชีวมมากขึ้น หลังกลับจากถิ่นเนรเทศที่บาบิโลน

กุสตาฟ โดเร ให้ความสนใจต่อภาพนิมิตของประกาศเศคาริยาห์ เพราะใน ศคย นี้ เป็นข้อเขียนภาพนิมิตที่ปรากฏแก่ท่านประกาศกมากมาย ส่วนใหญ่หมายถึงการตัดสินลงโทษประชาชาติที่ทำผิดต่อพระเป็นเจ้า และข่มเหงประชากรเลือกสรรของพระองค์ และยุคสมัยแห่งความสงบสุขเมื่อยุคแห่งพระเมสสิยาห์ ที่กำลังจะมาถึงใน ศคย บทที่ 6 เป็นภาพนิมิตที่กล่าวถึงรถรบสี่คัน ออกมาระหว่างภูเขาสองลูก เป็นภูเขาทองสัมฤทธิ์ รถรบคันแรกเทียมม้าสีแดง คันที่สองม้าสีดำ คันที่สามม้าสีขาว คันที่สี่ม้าด่างสีเทา ม้าทุกตัวแข็งแรง ท่านประกาศเศคาริยาห์ถามทูตสวรรค์ ผู้สนทนากับท่านว่า

“นายเจ้าข้า รถศึกและม้าเหล่านี้หมายถึงอะไร?” และทูตสวรรค์ตอบท่านว่า

“นี่คือลมทั้งสี่ของท้องฟ้าที่กำลังพัดออกไปหลังจากได้เข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั่วแผ่นดินแล้ว รถศึกที่เทียมม้าสีดำออกไปยังแผ่นดินทางเหนือ รถศึกที่เทียมม้าสีขาวตามออกไป รถศึกที่เทียมม้าด่างสีเทาออกไปยังแผ่นดินทางใต้ ม้าแข็งแรงเหล่านั้นออกไป มีความกระตือรือร้นจะไปตรวจแผ่นดิน

พระยาห์เวห์ตรัสว่า

“จงไปเถิด ไปตรวจตราแผ่นดิน” ม้าเหล่านั้นจึงออกไปตรวจตราแผ่นดิน แล้วพระยาห์เวห์ทรงเรียกข้าพเจ้า ตรัสว่า

“ดูซิ ม้าที่ออกไปยังแผ่นดินทางเหนือ นั้นทำให้จิตของเราสงบอยู่บนแผ่นดินทางเหนือ” (ศคย 6:1-8)

วิธีเขียนเช่นนี้เรียกว่า “แบบวรรณกรรมวิวรณ์” เราจะเข้าใจความหมายในการตีความพระคัมภีร์ต่อเมื่อเราเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ผู้เขียนในยุคนั้นสื่อถึงความหมายอะไรที่ซ่อนอยู่เบื้องหลัง ม้าสีแดง สีดำ สีขาว สีด่าง ประเทศทางเหนือ ทางตะวันตก และทางใต้ คือประเทศอะไร หรือหมายถึงอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ เข้าใจกับยุคสมัยนั้น ม้าสีดำอันเป็นหนึ่งในลมทั้งสี่ที่พัดของฟ้าสวรรค์ หลังจากที่เข้าเฝ้าพระเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น ก็คือคำพิพากษาของพระเจ้านั่นเอง ประเทศทางเหนือหมายถึง อาณาจักรบาบิโลน ที่มาทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ในปี 586 ก.ค.ศ. เมื่อม้าสีดำไปถึงประเทศเหนือ ก็คือบาบิโลนถูกทำลายโดยอาณาจักรเปอร์เซีย และชาวยิวได้รับการปลดปล่อยจากถิ่นเนรเทศในบาบิโลน ให้ได้กลับบ้านไปก่อสร้างพระวิหารใหม่ อันเป็นความสงบนิ่งในจิตใจของประชากรของพระเจ้านั่นเอง

ข้าแต่พระเจ้า...ประกาศเศคาริยาห์กำลังทำนายถึงพระยุติธรรมและการช่วยกู้ของพระเป็นเจ้าให้ได้รับรอดพ้น และกลับบ้านไปสร้างพระวิหารขึ้นใหม่...พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า จงให้มีของเจ้าทั้งหลายแข็งแรง คือเจ้าทั้งผู้ได้อินถ้อยคำเหล่านี้ ซึ่งมาจากปากบรรดาผู้เผยพระวจนะ ในวันที่ได้วางรากฐานพระนิเวศน์ของพระเจ้าจอมโยธา เพื่อว่าจะได้ก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้น (ศคย 8:9) ข้าพเจ้าผู้ซึ่งดำรงชีวิตอยู่ในพันธสัญญาใหม่ ถอยหัวใจไปเข้าอกเข้าใจประชากรอิสราเอลผู้เลือกสรรของพระองค์ในพันธสัญญาเดิม ความหวังที่จะสร้างพระวิหารเป็นที่ประทับของพระองค์ขึ้นใหม่สำหรับพวกเขาแล้ว นี่คือการหมายที่บอกว่า พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งเขา พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระยาห์เวห์ผู้เข้มแข็งยังประทับอยู่กับพวกเขาเสมอเป็นนิรันดร์ **๕**

ปีแห่งความเชื่อ ปีแห่งการเดินทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์

ใครที่มีโอกาสได้นั่งเรียนวิชาพระคัมภีร์ผมว่าต้องได้ความรู้สึกนี้ เรื่องแค่นี้ทำไมพูดได้ยาวจัง อย่าไปคิดว่าอาจารย์พระคัมภีร์ชอบพูดยาวนะครับ แต่ทุกถ้อยความ ประโยชน์ เบื้องหน้าเบื้องหลัง ที่มาที่ไป เจตนาของคนเขียน กลุ่มเป้าหมายที่อ่าน สิ่งเหล่านี้เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น ผมเองเมื่อตอนนั่งเรียนก็เกิดความรู้สึกแบบนี้เหมือนกัน แต่เมื่อต้องทำความเข้าใจเพื่อให้พระวาจาได้ทำงานในชีวิต ก็พบว่ามันเป็นสิ่งที่จำเป็น

แน่นอนว่าพระคัมภีร์คือคำที่พระเจ้าตรัสกับเรา ด้วยภาษาของมนุษย์ แต่ภาษาของมนุษย์มีข้อจำกัดมากมาย การได้อ่านพระคัมภีร์ในภาษาพ่อแม่ การได้อ่านในภาษาสากลบ้าง หรือการกลับไปอ่านแบบรากของภาษาที่มีการเขียนพระคัมภีร์กันเคยเรียกว่ากลับไปสู่รากเหง้า คงต่างกัน ไม่มากนักน้อย เมื่อผมได้อ่านพระคัมภีร์เป็นภาษาสากล (ภาษาอังกฤษ...ผู้เขียน) บ่อยขึ้นๆ ผมเริ่มสังเกตความแตกต่างและการเลือกใช้ศัพท์แสงอยู่เหมือนกัน

ในวันที่พระเยซูเจ้ารักษากคนหูหนวก พระองค์บอกให้เราเก็บเรื่องนี้ไว้ อย่าไปบอกใคร แต่เขาไม่ทำเช่นนั้น เขาบอกเล่าเรื่องเหล่านี้ การบอกเล่าเรื่องเหล่านี้ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “proclaimed it” ไม่ใช่คำว่า “reporting” ฟังๆ ดูอาจจะเกิดคำถามแล้วทำไม เพราะคำว่า proclamation มาจากผลของการเป็นพยาน (witness) สำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ นั่นก็คือผู้รักษาเขา นั่นก็คือพระเยซูเจ้านั่นเอง สำหรับผมแล้ว เรื่องง่ายๆ แค่นี้ มันน่าทึ่งครับ

ชีวิตเดินทางมาถึงไตรมาสที่สามของปีกันแล้ว ช่วงวันสำคัญมากมาย แต่เหตุการณ์หนึ่งซึ่งคงจะเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของพระศาสนจักรคาทอลิก การประกาศปีแห่งความเชื่อ โดยมีไฮไลต์ของการครบ 50 ปีการเปิดสังคายนาวาติกัน ที่ 2 และครบ 20 ปีของหนังสือคำสอนคริสตศาสนาที่บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้ประกาศ นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมลูกอีกมากมาย การชุมนุมหน่วยงานองค์กรต่างๆ การทำสมัชชาของพระสังฆราชต่อเรื่อง New Evangelization ไม่นับรวมในระดับท้องถิ่นของพระศาสนจักรที่คงกึกก้องกันไปตามระเบียบปฏิบัติ อันดีงามและเป็นหนึ่งเดียวแต่คำถามก็คือ ทำไมต้องปีแห่งความเชื่อ เราขาดความเชื่อ เราเลยต้องมาเติมเต็มกัน เรามีความเชื่ออยู่แล้วแต่เอามาเน้นกันอีกครั้งเราครบรอบสิ่งนั้นสิ่งนี้เรา...มากมายที่คนอยากจะหาคำตอบเฝ้าเพียรทบทวนแต่ผมคิดว่าจุดใหญ่ของทุกเรื่องคือเป็นโอกาสที่ทุกคนจะเดินทางไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์

“I find faith in the Faithless” ฉันพบความเชื่อในขณะที่ฉันสูญเสียความเชื่อ เมื่อเรารู้สึกถดถอยในศาสนา สวดภาวนาแล้วไม่พบคำตอบ ยิ่งแสวงหา ยิ่งไม่พบ รู้สึกว่าโดนท้าทายด้วยความเป็นไปของโลก ในทางลบ ทั้งผู้คน และภัยพิบัติทางธรรมชาติ คุณยังแสวงหาคำตอบอยู่หรือเปล่าละ ถ้าคุณยังแสวงหาคำตอบ คุณยังเชื่ออยู่ คุณยังมั่นใจว่า ความดีงามที่สร้างจะเกิดประโยชน์ และที่สำคัญคุณยังมีความเชื่อนั้นด้วยหรือเปล่า คุณป่าวประกาศ (proclaim) ด้วยชีวิตเป็นพยาน (witnesses) ด้วยใจหรือไม่

เมื่อพระศาสนจักรคาทอลิกประกาศปีแห่งความเชื่อแล้ว โลกทั้งโลกก็หันมาถามว่า พระศาสนจักรเชื่ออะไร นั่นก็คงแปลว่า คนในพระศาสนจักรเชื่ออะไรกันอยู่ พวกเขาเหล่านั้นสามารถทำได้หลายทาง แต่ทางที่ทรงพลังที่สุดก็คือ การดำเนินชีวิตของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นปีแห่งความเชื่อหรือปีไหน พวกเขากำลังเดินไปสู่ศักดิ์สิทธิ์

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาบต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ประธานสื่อนวลชนคาทอลิกประเทศไทย

พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล

อ.ประภิน ชุมสาย ณ อยุธยา

อ.ชัยณรงค์ มั่นเพียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ กิตติพงศ์ งามกิตติคุณ สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำนำรูปละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ

สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก

เลขที่ 226-0-006040

เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

รณนิติโนนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์

สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805

โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok, 10120 Thailand.

Tel. 0-2681-3900 ext. 1805

Fax : 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลท บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

ออกแบบงานศิลป์ สมศักดิ์ จันทนายนต์

www.smccorner.co.th 08-5824-1414

สก็๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

6 10 ข้อเสนอ เพื่อการประกาศข่าวดีแบบใหม่
(ในปีแห่งความเชื่อ)

14 เปิดประตูวัดคาทอลิก

18 ควันหลังจากงานชุมนุมครอบครัวโลก
ที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี

28 เปิดกรูเรื่องเก่า

พระคัมภีร์

39 ท่วงทำนองแห่งรัก

40 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

41 ข้างธรรมาสัน

42 วันละก้าวกับพระเยซู

44 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ

46 ช่อนไว้ในจังหวะชีวิต

48 ระหว่างเดือน

53 ได้ตามโค้งตะวัน

56 คุยกับเกสัชกร

58 บันทึบกรรมทูต

62 คูหนัง

64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

66 นานาอาชีพ

กีฬา

69 พจนมาลา

70 ภาพเคียงคำ

71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

72 สโมสรอุดมทัศน์

73 การ์ตูนครูต๋อย

77 วาดรูปกับครูต๋อย

78 ขวณ้องคฺย

85 มุมเด็กศิลป์

สุขภาพ

90 จดหมายจากผู้อ่าน

92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

10

ข้อเสนอ

เพื่อการประกาศข่าวดีแบบใหม่
(ในปีแห่งความเชื่อ)

ยลตลอดช่องหน้าต่างยามเช้า มันทมา
พร้อมกับแสงแดดอ่อน ไม่เชียวครึ่มรอบ
ด้าน ทำให้บ้านนี้ดูอบอุ่น ดูสดชื่นร่มเย็น
เสียงเพลงจากเครื่องเสียงลำโพงคุณภาพ

ต่ำไม่มีรายละเอียดของเสียงมากนัก แต่มีท่วงทำนอง
ในน้ำเสียง จังหวะ และเรื่องราวที่คุ้นเคย โนรา โจน คือ
เจ้าของเสียงนั้น ข้างนอกยังมีเสียงเด็กร้องและรถผ่านไปมา
ความเงียบเหมือนเพื่อนสนิทที่มักมานั่งอยู่ข้างกายมันเปิด
โอกาสให้ได้ทบทวนอะไรมากมาย และได้รวบรวมสมาธิ
ในกิจกรรมที่กระทำ

เมืองหลวงห่างจากที่นี่ราวหนึ่งชั่วโมงเศษ แต่
การลงทุนเพื่อจะเดินทางมักไม่คุ้มกัน ไม่ใช่ราคาค่าแรง
ของค่าใช้จ่ายสำหรับขบวนยานพาหนะ แต่คือคุณค่าของ
เวลา ยามจำเป็นก็ต้องไป วันนั้นเรามีประชุมที่บ้านพัก
พระสังฆราชแคว้นอิตาลีที่ศูนย์กำแพงเมืองเก่าของสเปน
ศูนย์กลางของวัฒนธรรมและศิลปะและความเจริญในอดีต
ใจกลาง มะนิลา มีการบรรยายพิเศษในหัวข้อร่วมสมัย
ไปกับปีแห่งความเชื่อ “New Methods New Approaches...
Evangelization Post - Modern Society in the Mind of
Benedict 16” แปลเป็นไทยได้ใจความว่า “วิธีใหม่ การเข้า
ถึงใหม่ ของงานแพร่ธรรม ในสังคมยุคหลังสมัยใหม่ ใน
ความคิดของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16”
และผู้บรรยายเป็นใครไปไม่ได้้นอกจากพระอัครสังฆราช
ของที่นี่ พระอัครสังฆราชหลุยส์ อันโตนิโอ ตาเกล ผู้มี
ชื่อเสียงโดดเด่นในด้านการแบ่งปัน บรรยาย ให้ข้อคิด
ในบทเทศน์ เคยผ่านงานหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับ
ท้องถิ่น ภาคพื้นทวีปและงานสำคัญของคาทอลิกใน

ระดับโลก

ก่อนจบพระคุณเจ้าเปิดโอกาสให้ซักถาม พระสงฆ์
จากทวีปแอฟริกา ชาวมาดากัสการ์ หนึ่งในคำถามที่ผสม
สนใจ “พระคุณเจ้าครับ ถ้าการแพร่ธรรมแนวใหม่ ด้วย
วิธีใหม่ หมายถึงความก้าวหน้า แต่ขัดกับธรรมเนียมปฏิบัติ
ของพระศาสนจักร (Tradition of The Church) และในที่สุด
ผู้ที่ลุกขึ้นมาคิดใหม่ ทำใหม่จัดอยู่ในประเภทหัวก้าวหน้า
แต่พระศาสนจักรก็รับยาก เพราะไม่เคยมีการปฏิบัติกัน
มาก่อน พระสังฆราชท้องถิ่นก็ไม่กล้าพอที่จะรับรองอะไร
จะเป็นความลงตัวที่สุดระหว่างความก้าวหน้าที่จะพาไปสู่
การแพร่ธรรมแบบใหม่กับแนวทางที่พระศาสนจักรปฏิบัติ
สืบทอดกันมาด้วยความอนุรักษนิยมและบางทีไม่กล้าที่จะ
ปรับเปลี่ยน” ผมคิดว่าเป็นคำถามที่ท้าทาย บางทียุคสมัย
ทอดทิ้งคนบางคนในหัวก้าวหน้าและปรารถนาดี บางที
ไม่มีใครกล้าเอาตัวเข้าแลกเอาชื่อเสียงมาทิ้งกับอะไรที่ยัง
ไม่สามารถบอกได้ชัดว่า จะมีคนเห็นด้วยหรือเปล่า?
บางทีมรดกสักขีในยุคของเราอาจหมายถึงผู้ที่กล้าคิดต่าง
ด้วยความเชื่อมั่นและรักพระเช่นกัน แต่กลับถูกมองว่า
เพี้ยน ไม่ยึดแนวทางหลักที่เคยปฏิบัติกันมาอยากเด่น อยากดัง
ผมเข้าใจว่าหลัง 50 ปีสังคายนาวาติกัน ที่ 2 บรรยายภาพ
ของพระศาสนจักรคงมีอะไรที่ไม่ต่างจากนี้ มีบางคนอยาก
เห็นการปรับตัว มีบางคนบอกว่าของเก่าถูกต้องเหมาะสม
บรรยายการถกเถียงทางความคิดคงเกิดขึ้นอย่างน่า
ติดตาม

ในปีแห่งความเชื่อผมลองนั่งลงและไตร่ตรอง
ด้วยความรับผิดชอบ ขอเสนอเส้นทางความคิด เพื่อ
เป็นมุมมองหนึ่งจากผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษใน

เรื่องใด แต่มองด้วยหัวใจของคาทอลิกไทยคนหนึ่งที่มีความเชื่อ และอยากแบ่งปันมุมมองเพื่อเสริมความเชื่อซึ่งกันและกัน ในปีแห่งความเชื่อนี้

ข้อเสนอ 10 ข้อคิดเพื่อการประกาศข่าวดีแบบใหม่เป็นต้นสำหรับพระศาสนจักรคาทอลิกในเมืองไทยของเรา

- ข้อเสนอนี้ 1

จัดตั้งสถาบัน องค์การ หรือหน่วยงาน
เกี่ยวกับการประกาศข่าวดีใหม่

หลายคนปฏิเสธ เมื่อมีข้อเสนอว่า จะจัดกลุ่มองค์การ หรือคณะกรรมการขึ้นอีก แต่ผมว่า ใจเย็นๆ ลองเปิดใจ ดูที่มาที่ไปของความคิดกันก่อนในช่วงรอบ 4-5 ปีที่ผ่านมา เราเห็นความเจริญก้าวหน้า อย่างก้าวกระโดดของประเทศเกาหลีใต้ นักวิเคราะห์พยายามเจาะลึกข้อมูลว่าเกิดอะไรขึ้น มีคำตอบเรื่องผู้คน มีคำตอบว่ามีการมองการณ์ระยะยาว แต่คำตอบหนึ่งที่ผมได้รับจากเพื่อนๆ หรือน้องๆ ที่เป็นคนชาติเกาหลีก็คือ เราใช้วิธีจัดตั้งสถาบัน

ที่เกาหลีมีสถาบันเตรียมนักกีฬาผู้สู่นามโอลิมปิก โดยเฉพาะมีการดำเนินการ มีการวางระบบ มีผู้รับผิดชอบงบประมาณ มีการเอาจริงเอาจัง จนในที่สุดเราก็เห็นความสำเร็จของประเทศของเขาเป็นไปไม่ได้ที่ในปีเดียวทุกอย่างจะลงตัว แต่ไม่ควรหมดความหวังตั้งแต่ยังไม่เริ่ม และมองว่าเป็นไปไม่ได้

ข้อเสนอนี้คือ เมื่อเกิดการจัดตั้งสถาบัน เราสามารถหาผู้รับผิดชอบได้ เมื่อเกิดความสงสัยเราจะไม่มั่งงัด แต่จะรู้ว่าควรปรึกษาใครดี ในรูปแบบของสถาบันไม่ได้แปลว่ามีคนรับผิดชอบเท่านั้น ยังเรื่องสถานที่ แหล่งข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ผมคิดว่าช่วงเวลาเหล่านี้ของพระศาสนจักรจะเกิดนักคิด นักพูดมากมายจะเกิดข้อมูลที่กระจัดกระจายตามโอกาสต่างๆ ถ้าเราเป็นพระสงฆ์ตามวัดธรรมดาคนหนึ่ง ถ้าเราเป็นองค์กรเล็กๆ องค์กรหนึ่งของพระศาสนจักร หรือเมื่อมีการอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในเรื่องนี้เราจะไปหาสิ่งเหล่านี้จากไหน สถาบันเหล่านี้จะตอบโจทย์เหล่านั้น ผมคิดว่า ไม่มากไป ถ้าเรา

คำนึงถึงศูนย์กลางของข้อมูล อาจจะเริ่มและจบไปพร้อมปีแห่งความเชื่อก็ได้ ผมคิดว่าบางทีเราจะจัดตั้งอะไรขึ้นมาสักหน่วยงานหนึ่งเราคิดถึงระยะเวลา หน่วยงานนี้อาจเป็นหน่วยงานเฉพาะกิจ ปฏิบัติภารกิจเพียงช่วงสั้นๆ เมื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว สถาบันก็จากไป ทิ้งไว้แต่กิจกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความเชื่ออันหนักแน่นให้กับเราคริสตชน

- ข้อเสนอนี้ 2

ต้องชัดเจน จึงรู้ว่าจะก้าวไปทิศทางใด
แตกย่อยอาจช่วยเสริมกัน

เอกสารของพระศาสนจักรมักมีสิ่งที่เกิดขึ้นในใจ บางทีก่อนที่จะได้อ่านเสียด้วยซ้ำ คำเหล่านั้นได้แก่ยากอ่านไม่รู้เรื่อง ตกต้องการบอกอะไร? เราน่าจะคำนึงถึงคำพูดเหล่านั้นเหมือนกัน

บางคนยอมรับว่าเอาเข้าจริงๆ เรารักที่เสียคายน้อง ไม่ใช่ไม่อยากทำให้ง่าย แต่ก็รู้สึกถ้าไม่เขียนคำนี้ ถ้าไม่ใส่คำนั้นคนจะเข้าใจไปในทางอื่น หลักเทววิทยาจะเสียความหมาย ผู้คนจะเข้าใจคลาดเคลื่อน การตีความจะผิดเพี้ยน ภาษาอังกฤษเป็นทางการจึงถูกเลือกมาใช้ก่อน ถ้อยความจากพระคัมภีร์และเอกสารของพระศาสนจักรจึงต้องอ้างอิง ผมไม่ขัดแย้งกับความคิดเหล่านั้นเลย แต่ผมมีข้อเสนอเพื่อฟังความเห็นของคนอีกหลายส่วนที่ปรารถนาจะทำความเข้าใจสารของพระศาสนจักรในแบบนี้เหมือนกัน นั่นคือ เราสามารถทำข้อคิดย่อยที่แตกต่อไปจากสารเหล่านั้น เราสามารถนำสารเหล่านั้นไปในพื้นที่ของสนามงานในภาคหลากหลาย ตั้งแต่เด็กเล็ก เด็กโต เยาวชน วัยทำงาน กลุ่มคาทอลิกแพร่ธรรมต่างๆ กลุ่มแต่งงานและคู่สูงอายุ ฯลฯ มากมายหลายเส้นทางที่สารเหล่านี้จะไปถึงพวกเขา แต่ไม่ใช่ในสารอย่างเป็นทางการ แต่เป็นข้อมูลที่ย่อยแล้ว ในแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มคนหลากหลาย

ผมขอยกตัวอย่างบางเหตุการณ์ เมื่อพระศาสนจักรปรับคำพูดในมิสซา สำหรับในเมืองไทยผมไม่แน่ใจว่าไปถึงไหนกันแล้ว แต่สำหรับหลายประเทศทั้งในยุโรป และประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เขามีวิธีการเตรียมการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

มีสื่อที่คอยออกมาเพื่อช่วยในการอธิบาย มีการเตรียมใจว่าถึงเวลาแล้ว เรื่องเดียวกัน มีความหลากหลายของคนฟัง

ยกตัวอย่าง การอธิบายพิธีมิสซา มีการใช้รีนวาดรูปการ์ตูนสำหรับเด็กเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น สำหรับบุคคลทั่วไปมีหนังสือบอกภาพประกอบตระเตรียมมาอย่างดี แบบว่าไหนๆ จะเปลี่ยนกันแล้ว มีแผ่นพับธรรมดึ่สั้นๆ สำหรับผู้มีเวลาไม่มาก มีหนังสือฉบับเหมาะมือสำหรับระดับนักศึกษา ครูอาจารย์ พระสงฆ์ นักบวช หรือนักเทววิทยาทั้งหลาย มันเหมือนมีการเตรียมการที่ดี มันเหมือนมีการขับเคลื่อนไปทิศทางเดียวกันโดยพร้อมเพรียง

ความชัดเจนของสารต่างๆ ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งเช่นกัน ยกตัวอย่างเมื่อผมอ่านสารประกาศสำหรับปีแห่งความเชื่อของสภาพระสังฆราชฟิลิปปินส์ผมรู้ทันทีว่า ต่อไปไปอีก 9 ปี จะมีฉลอง 500 ปีของความเชื่อที่เกิดขึ้นที่นี่ แต่ละปีเน้นอะไรเป็นพิเศษ ในเดือนตุลาคมนีจะมีบุญราศีของประเทศนี้องค์หนึ่งจะได้รับสถาปนาเป็นนักบุญ ตั้งแต่สารออกมาจะทำ 100 วันเพื่อไปสู่การประกาศนั้น ผมว่าเป็นวิธีที่น่าสนใจ ถ้าก่อนสารต่างๆ ที่จะประกาศรับรองและใช้ลงให้คนที่ไม่ใช่ระดับนักเทววิทยาอ่านดู ถามเขาว่าเข้าใจบ้างไหม ตรงไหน ยังง เราส่งสารนี้เพื่อทำให้คนเข้าใจ และลงสู่ภาคปฏิบัติ ถ้าไม่เข้าใจตั้งแต่ต้น ก็จบตั้งแต่ยังไม่เริ่ม ผมว่าการแพร่ธรรมแนวใหม่ต้องเริ่มที่ใจที่เปิดกว้างก่อน ศาสนาคาทอลิกในเมืองไทยผมว่าต้องยอมรับเรื่องความรู้ว่าเรายังขาดอีกมาก เมื่อนึกถึงผู้รับสารซึ่งมีความรู้ศาสนาไม่มาก แต่ปรารถนาที่จะทำความเข้าใจ ต่างวัย แต่ไม่ต่างที่ความเชื่อ สารต่างๆ ไม่จำเป็นต้องลดทอนความเข้มข้น แต่ทำอย่างไรให้อ่านเข้าใจชัดเจนถึงทิศทางที่จะก้าวเดินไปถึงทุกคนและสร้างแนวร่วมอันหลากหลาย แต่ลงความเชื่อไว้ในเส้นทางเดียวกัน

- ข้อเสนอที่ 3

**คนต่างศาสนา ฟังน้องต่างความเชื่อ เพื่อนผู้
รอฟังข่าวดีจากเราคาทอลิกในปีแห่งความเชื่อ**

อาจารย์ชาวเอเชียของผมนคนหนึ่งยอมรับว่า สังคมในแบบตะวันออกของเรา ยังเป็นห่วงเรื่องหน้าตา

กันอยู่มาก เขายกตัวอย่างว่า ถ้ามีคนขี้มของ คุณ เป็น ตะวันตก คุณ สามารถ พูด ได้ ว่า ไม่ และ นั้น แปลว่า อย่าง นั้น จริงๆ แต่ถ้าคุณเป็น ตะวันออก คุณ พูด ว่า ไม่ มีการ ปฏิเสธ เกิด ขึ้น คุณ คิด มาก กว่า นั้น คุณ อาจ คิด เลย เถิด มาก ไป กว่า การ ปฏิเสธ คือ การ ปฏิเสธ คน เรา มี สิทธิ์ ถ้า พร้อม ก็ ยอม รับ ถ้า ยัง ไม่ พร้อม ก็ ปฏิเสธ ได้ แต่ ตะวันออก ไม่ ยอม ไม่ เข้าใจ ว่า ทำ ไม่ ต้อง ปฏิเสธ กัน ด้วย สังคม ไทย หนี ไม่ พ้น เรื่อง พวก นี้

การแพร่ธรรมแนวใหม่ โดยเฉพาะในสังคมไทย ผมคิดว่าต้องออกไปหาคนหนุ่มๆ นั่นคือพี่น้องที่นับถือศาสนาอื่น โดยเฉพาะพี่น้องที่ต่างความเชื่อกับเราแต่นิสัยพื้นฐานไม่ต่าง ต้องเป็นหัวข้อคิดคำนึงไว้เสมอๆ การเสวนาถือเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนในมุมนี้

การเสวนามีทั้งแบบทางการและไม่ทางการในแบบทางการต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องศาสนาสัมพันธ์ ผมคิดว่าเราต้องเรียนรู้ความหมาย อะไร ทำได้ ทำไม่ได้ แต่สิ่งที่ปฏิบัติในแบบเป็นชีวิตไปแล้ว คือ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแบบเพื่อนบ้านกันมากกว่าผมคิดว่าเรื่องนี้วัดต่างจังหวัดอาจจะทำได้ดีกว่า เพราะว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงคิดต่อยอดของใจ ญาติพี่น้องมีสายป่านงานบุญความเชื่อมโยงของหัวใจของเรื่องนี้คือเราทุกคนเป็นคนไทย

การแพร่ธรรมแบบนี้ไม่ได้เชิญชวนให้เขามาเป็นคาทอลิก แต่เชิญชวนให้เขาเข้าใจคุณค่าของความ เป็นคาทอลิก น่าสนใจต่อไปอีก ถ้าเราจะเชิญชวนพวก เขามา วัด และ เรา อาจ ไป ร่วม พิธี ปฏิบัติ ทาง ศาสนา ของ เขา บ้าง พระสงฆ์ตามวัดอาจจะเชิญชวนให้น้ำพี่น้องต่างศาสนา มาร่วมพิธี เน้นอนตางศาสนา อาจปฏิบัติไม่ถูกต้อง แต่ ใน ขณะ เดียว กัน ก็ จะ เป็น การ เรียน รู้ ไป ด้วย กัน

การอธิบายในบางมุมก็ช่วยสร้างทัศนคติในเชิงบวกได้เหมือนกัน เช่นการอธิบายเรื่องแม่พระให้กับพี่น้องที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายอื่นๆ ซึ่งเขาปฏิเสธข้อคำสอนต่างๆ เกี่ยวกับแม่พระทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปฏิสนธิ นิรมล การรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ พวกเขารู้สึกว่าเป็นคำสอนที่รับยาก เน้นความเกินจริง เข้าใจไม่ได้ เมื่อเราเสวนากับพี่น้องคริสตชนกลุ่มนี้ เราจึงเลือกไม่พูดเรื่องที่

เขาเรียกว่าแต่เราทราบดีว่า พี่น้องคริสตชนใช้พระคัมภีร์เป็นแนวทางหลักสำหรับความเชื่อ คำอธิบายเกี่ยวกับแม่พระที่ไม่ยากและรับได้สำหรับพวกเขา คือ แม่พระคือผู้ที่ยึดถือพระคัมภีร์ในการเจริญชีวิต การรับเป็นมารดาพระเจ้า การปฏิบัติตามคำที่พระเยซูเจ้าตรัสแม้ว่าจะเป็นบุตรของตน การติดตามพระเยซูเจ้า การอยู่กับอัครสาวกและแสวงหาน้ำพระทัยของพระร่วมกัน เมื่อวิจิตรและมุมมองที่เป็นเพื่อนกัน สะพานของมิตรภาพก็เปิดออกอีกครั้ง

พี่น้องต่างศาสนา ต่างความเชื่อ ผมคิดว่ามีจุดหลอมรวมร่วมกัน แต่ต้องคำนึงถึงพวกเขาเป็นพิเศษ ในปีแห่งความเชื่อนี้ ต้องหาวิธีในการเสวนา ในการทำความเข้าใจ ต้องเห็นจุดที่เป็นวัฒนธรรม เป็นรูปแบบชีวิต จุดอ่อนและจุดแข็ง เพราะที่สุดแล้วทุกคนแสวงหาความดี

- ข้อเสนอที่ 4

ใช้จุดแข็งของเครือข่ายคาทอลิก

การสำรวจล่าสุดเกี่ยวกับหนังสือที่ขายดีในช่วงนี้จากหน่วยงานบางหน่วยงานที่ผมเพิ่งผ่านตาระบุว่า เป็นหนังสือที่พูดถึงเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ในปี 2015 สิ่งนี้จะเกิดขึ้นและเหลืออีกเพียงไม่ถึง 4 ปี

การเชื่อมโยงถึงกันของภูมิภาคใกล้เคียง การสร้างเครือข่ายการค้า การแลกเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่าง ฯลฯ อาจเป็นสิ่งที่ฟังดูตื่นเต้นสำหรับประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย แต่ระดับคาทอลิกเรา ผมเชื่อว่าไม่ใช่เรื่องใหม่เลย เรามีเครือข่ายแทบจะทุกมิติของงาน แต่เราใช้เครือข่ายเหล่านี้มากไปกว่าการไปร่วมประชุมมากน้อยแค่ไหน เราคล้าลูกขึ้นมาเชื่อมโยงหน่วยงานคาทอลิกต่างๆ เพื่อช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และทำให้เป็นที่รู้จักและยอมรับขึ้นมาในสังคมไทยเพื่อเตรียมพร้อมไปกับประชาคมอาเซียนหรือยัง?

ผมขอยกตัวอย่างงานสื่อมวลชนคาทอลิกของพระศาสนจักร เรามีหน่วยงานพิมพ์ขององค์กรคาทอลิกทั้งเอเชียและโลก เรามีหน่วยงานสื่อของวาติกัน เรามีเครือข่ายวิทยุ โทรทัศน์คาทอลิก ในภาคการศึกษา เรามีแนวร่วมในภาคสภาพระสังฆราช มีคณะนักบวชที่ทำงานด้านการศึกษาโดดเด่นในระดับโลกมากมาย การแพร่ธรรม

แนวใหม่ ต้องหยิบยื่นความเป็นพระศาสนจักรสากล ให้ฆราวาสได้รับรู้และตระหนักในความเป็นสากลนั้น ยิ่งท่ามกลางกระแสประชาคมอาเซียน พระศาสนจักรทำอะไรได้ต้องรีบทำ เพราะเรากำลังเปิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของความสัมพันธ์ในภาคพื้นนี้

ในแนวทางของงานแพร่ธรรมแนวใหม่นอกจากเป็นฝ่ายตั้งรับ เรายังต้องแสวงหาโอกาสจังหวะที่จะเป็นฝ่ายรุกบ้าง ผมว่าโอกาสนี้เหมาะที่สุด ส่วนการมาถึงของความเป็นสากลเป็นไปได้เลย ถ้าใครจะบอกว่าเรื่องภาษาไม่จำเป็น หน่วยงานทุกหน่วยงานต้องกล้าขยับตัวเอง ฐานข้อมูลต้องถูกสร้างและเราจะรอในวันเวลาของประชาคมอาเซียน หรือในปีนี้เป็นปีแห่งความเชื่อ เราเชื่อมโยงให้มันเป็นเรื่องเดียวกันซะเลย

- ข้อเสนอที่ 5

พระวาจาของพระถูกเห็นในทุกที่ทุกทาง

สามเณรรุ่นน้องชาวฟิลิปปินส์ถามผมว่า เหตุผลการมาอยู่ที่นี่ของคุณพ่อคืออะไร? ก่อนผมจะให้คำตอบ ผมถามเขากลับไปว่า แล้วคุณล่ะ รุ่นน้องตอบว่า บางทีเขาอาจประยุกต์แนวทางของโฟโคลาเร สำหรับ BEC ซึ่งเป็นวิธีการแพร่ธรรมหลักสำหรับสังคมชนบทของเขา การเจริญชีวิตเป็นกลุ่มย่อย โดยอาศัยพระวาจาเป็นศูนย์กลาง พระวาจาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคริสตชน เป็นแกนกลาง เป็นคำสอนเป็นคำของพระเป็นเจ้าตรัสกับเรามนุษย์

ในงานหนังสือนานาชาติครั้งที่ 33 ที่จัดที่ศูนย์แสดงสินค้าแห่งหนึ่งในใจกลางเมืองมะนิลา ผมพบหนังสือของหน่วยงานทางศาสนามากมาย นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานที่ดูแลเรื่องพระคัมภีร์โดยตรง ยังมีหน่วยงานของพี่น้องคริสเตียนอีกหลายกลุ่ม หนังสือเหล่านั้นใช้พระคัมภีร์เป็นแกนกลางของที่มาที่ไป หนังสือบางเล่มใช้้อย่างแยบยล หนังสือบางเล่มก็จัดเต็มเห็นชัดๆ กันไปเลย

การทำให้พระวาจาปรากฏอยู่ในทุกมุมของชีวิต จึงเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติจนเป็นปกติ ยกตัวอย่างเช่น ในหนังสือรวบรวมบทสัมภาษณ์ของบรรดาบุคคลสำคัญของคาทอลิกในฟิลิปปินส์ ที่สัมภาษณ์โดย โบ ซานเชซ นักคิด นักเขียน นักสื่อสารมวลชนชื่อดัง สิ่งที่เขาว่า

แนวทางของหนังสือเล่มนี้คือ ก่อนจะเข้าเนื้อหาการสัมภาษณ์เขายกพระวาจา เรื่องที่เข้ากับเรื่องราวและบุคคลที่จะอ่านถัดไป หลังจากนั้นก็เป็นบทสัมภาษณ์ และทุกครั้งเมื่อสรุป พระวาจาจากกลับมาเป็นบทสรุปชีวิต และการสัมภาษณ์นั้นอีกครั้ง แยกแต่ละตรงประเด็น

ผมยังพบการประยุกต์พระวาจากับชีวิตของคนกลุ่มต่างๆ ผู้หญิงในวัยทำงาน คนชราผู้สูงอายุ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จัดพิมพ์เป็นหนังสือคู่มือเฉพาะกลุ่มเล่มบางๆ น่าจับ การออกแบบรูปเล่มร่วมสมัย เนื้อหาแบบไปกันได้กับความต้องการ ถือไปไม่อายใคร เนื้อหายังเข้มข้นปกติ

การอธิบายพระคัมภีร์หรือตัวอย่างบทเทศน์มีให้เห็นกันหลากหลายเวอร์ชัน หลากหลายผู้เขียน หลากหลายที่มา ตั้งแต่ระดับพระสังฆราช พระสงฆ์ ฆราวาสกันเลยทีเดียว ทั้งเจาะลึกในเชิงประวัติศาสตร์ เรื่องราวจากชีวิตจริง และเรื่องขบขันประกอบการเทศน์

เมื่อพูดคำว่าพระคัมภีร์ เด็กๆ อาจเบื่อนหน้า เขียวชอนอาจจะรู้สึกเวลาที่พวกเขาจำเป็นต้องอ่านสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาไม่ถึง เราจะทำอย่างไรให้เยาวชนของเราสนใจพระวาจาในปีแห่งความเชื่อนี้ การแข่งขัน การท่องจำเป็นสิ่งที่ดีและควรทำแต่การแบ่งปันว่าพระวาจาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ซึมซับและปฏิบัติ หรือการที่คริสตชนสามารถเป็นพระวาจาทั้งในการตกแต่งประดับประดารอบๆ ศาสนสถานและการตกแต่งประดับประดาในชีวิต

ถ้าในปีแห่งความเชื่อจนคาทอลิกเราารู้สึกว่าพระวาจาอยู่ในชีวิตชีวิตของเราอยู่ในพระวาจา ปีแห่งความเชื่อย่อมสร้างผู้ที่มีพื้นฐานความเชื่อที่มั่นคง คือรากฐานที่พระวาจานั้นเอง

- ข้อเสนอที่ 6

เคียงข้างผู้ยากไร้ คาถาหลักสำหรับทางอภิบาลคาทอลิกไม่ว่าจะปีไหน โอกาสใด

น่าสนใจเมื่อความเชื่อควบคู่ไปกับชีวิต ก็ไม่ต้องสรรหาคำพูดใดๆ เพราะมาจากชีวิตที่เห็นและเป็นอยู่ ที่มาที่ไปของความเชื่อและงานฉลองสำคัญของประเทศฟิลิปปินส์มีเส้นทางมาจากวิถีชีวิตของพวกเขา

การเข้ามาของงานแพร่ธรรมของสเปน และการฉลองซาังโต นิโน (พระรูปพระเยซูเจ้าในช่วงวัยเด็ก... ผู้เขียน) ที่เมืองเซบู ในสัปดาห์ที่สามของเดือนมกราคม ซึ่งก่อนหน้าที่ศาสนาคาทอลิกจะเข้ามา ชนพื้นเมืองดั้งเดิมของฟิลิปปินส์มีความเชื่อใน anito เป็นพระที่อยู่ในธรรมชาติและมีลักษณะไม่ต่างจากซาังโต นิโน มากนัก หรือแม้กระทั่งการระลึกถึงพระเยซูเจ้าในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ที่ทรงรับแบกไม้กางเขน ซาังโต เอน ดิโอโร (Santo En Tiero) พระองค์ทรงแบกความทุกข์ยากลำบากที่สอดคล้องกับชีวิตของคนส่วนใหญ่ที่เป็นคนจน หรืองานฉลองแม่พระเปนาฟรันเซีย (Penafrancia) ที่เมืองบิโคล (Bicol) ในช่วงเดือนกันยายน ซึ่งชาวฟิลิปปินส์เรียกว่า อินา (INA) ซึ่งก็คือแม่ในภาษาตากาล็อกนั่นเอง การฉลองที่พูดถึงเหล่านี้เราพบได้ในรายงานข่าวจากจอทีวี มีการแห่แหน มีผู้คนเข้าร่วมจำนวนมาก เหตุผลหลักอันหนึ่งมาจากชีวิตกับความเชื่อที่เดินทางไปพร้อมรากฐานของชีวิต จุดตั้งต้นความทุกข์ที่ประสบพบเจอและที่พึ่งพา

ผมเชื่อว่าหลายๆ ประเทศบนโลกใบนี้ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ยากจน คนจนมีอยู่มากมาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ก่อกำเนิดผู้คนที่ยากจนเพิ่มเติม การยื่นข้างคนจนของพระศาสนจักรถือว่าเป็นจุดแข็ง ซึ่งไม่ใช่เพียงวิธีการ แต่เป็นพันธกิจหลัก การเพียงบอกว่ายื่นข้างคนจนกับการเคียงข้างคนจนอย่างแท้จริงในภาคปฏิบัติ อาจจะเป็นสองสิ่งที่ไปด้วยกันอย่างแท้จริง หรือขัดแย้งกันกับภาพที่ปรากฏ

หลายหน่วยงานทางด้านสังคมของพระศาสนจักร ในประเทศไทยทำได้ดีอยู่แล้ว การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ การสนใจปัญหาแรงงานข้ามชาติ การค้ำนุญษ์ ปัญหาสังคมอีกมากมาย การมอบทุนต่างๆ สำหรับนักเรียนยากจน ครอบครัวที่ประสบปัญหา การรณรงค์ในเทศกาลมหาพรต กลุ่มวินเซนเดอปอล กิจกรรมในแบบริโซเคิล ฯลฯ แต่ในปีแห่งความเชื่อนี้เรามีกิจกรรมพิเศษอะไรหรือยัง

ในหนังสือพิมพ์ราย 6 เดือน (บางทีอาจจะเรียกว่ารายงานกิจกรรมมากกว่า...ผู้เขียน) ของงานสังคมของ

พระศาสนจักรในประเทศฟิลิปปินส์ มีรายงานกิจกรรมหนึ่งที่ผมสนใจเกี่ยวกับผู้ยากไร้ คือการเปิดร้านสินค้ามือสองโดยร่วมกับห้างสรรพสินค้าดัง และเปิดร้านของตนเองที่นั่น เป็นสินค้าแบบช่วยเหลือผู้มีความยากลำบาก เป็นสินค้ามือสอง และดูเหมือนว่าจะเป็นร้านที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักด้วย แต่นอกเหนือไปกว่าความสามารถสร้างเครือข่ายของตนเอง คือความคิดเบื้องหลังที่อยากจะช่วยคนยากคนจน สินค้ามือสอง เป็นสินค้าที่คนที่มีความฐานะปานกลาง ยากจน เข้าถึง พระศาสนจักรเลือกที่จะช่วยคนเหล่านี้เช่นกัน

แนวความคิดหนึ่งที่ปรากฏมากขึ้นของการแพร่ธรรมสมัยใหม่คือ การไม่ต่อต้านวิถีชีวิตที่ไม่เหมือนตนเอง แต่สามารถอยู่ร่วมและสร้างพื้นที่ของตนเอง ภายใต้จุดยืนของพระศาสนจักร การอยู่ข้างผู้ยากไร้ในทางตรงข้าม ไม่ใช่เราไปว่าคนที่มีความร่ำรวยไม่ใช่ไปเปรียบเทียบว่าคนโน้นคนนี้เป็นอย่างนั้น ทำไมเขาถึงมีความรู้ ความคิดแบบนั้นฟังดูเหมือนพวกอิจจาตารือนมากกว่าแต่เราจะทำอะไรให้คนที่มีความดีกว่าตระหนักถึงเพื่อนร่วมโลก และช่วยเหลือกัน เราไม่ได้คิดที่มีมากกว่า แต่เขาอาจจะมีความยุติธรรมถ้าสิ่งที่ได้มาจากการคดโกง เขาจะมีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ถ้าเขาไม่มีสายตาของความรักและช่วยเหลือคนที่ยากไร้กว่า

ผมคิดว่าพระศาสนจักรจะไปไกล หรือใหม่แค่ไหนก็ตาม ย่อมไม่สามารถทิ้งรากของงานหลักได้เลย นั่นคือการรับใช้เพื่อนพี่น้อง ผู้ยากไร้ โดยผ่านงานสังคมสงเคราะห์ต่างๆ

- ข้อเสนอที่ 7

สร้างภาพยนตร์สักเรื่องจะเป็นอย่างไร

ไม่น่าเชื่อก็ต้องเชื่อ ชาวต่างชาติส่วนหนึ่งรู้จักประเทศไทยจากภาพยนตร์เรื่ององค์บาก กระแสความแรงของภาพยนตร์ขยายต่อไปได้อีกหลายอย่าง เกมสื่อกอมพิวเตอร์ ความสนใจศิลปะการต่อสู้ของไทย การไหว้ด้วยเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม การได้รับรางวัลในบางสาขาของการมอบรางวัลที่มีอยู่ในทุกภาคพื้นทวีปและประเทศบนโลกใบนี้ บางทีคนรู้จักองค์บากดี มากกว่าวัฒนธรรมไทย

บางอย่างซะอีก

การเดินทางของภาพยนตร์เรื่องหนึ่งเกาหลีสได้ใช้กิจกรรมนี้ประสบความสำเร็จมาแล้ว ซีรี่ย์เกาหลีที่มีจำหน่ายและมีคนติดตามทั่วโลก ฟ็อนโกโปเตสแตนต์เริ่มจับทางด้วยการทำ ฮอลลีวูด (Hollywood) ให้กำเนิดหนังต้นทุนต่ำดึงความร่วมมือของสมาชิกที่มีความสามารถสร้างพล็อตเล็กๆ แต่โดนใจ สัมผัสได้ถึงโลกใบสวยงาม ไม่ใช่ขายแต่เพียงภาพยนตร์ บทเพลงประกอบ หนังสือบทสัมภาษณ์ ข้อคิดจากการชมภาพยนตร์ สินค้าประกอบภาพยนตร์ การจัดเสวนา ฯลฯ ภาพยนตร์บางเรื่องอาจพาไปถึงเวทีประกวดต่างๆ ไม่นับกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในโลกไซเบอร์การตัดต่อน่าหลงใหล ฯลฯ สร้างภาพยนตร์กันสักเรื่องดีไหมครับ? หากพล็อตดีๆ ลงทุนสักหน่อย (ซึ่งไม่แพงเหมือนในอดีตที่ผ่านมาแล้ว) มันไม่ใช่การสร้างภาพยนตร์เพื่อรายได้ แต่สร้างเพื่อสร้างสรรค์สิ่งอื่นตามมาสร้างเพื่อเผยแผ่คุณค่าพระวรสาร

พระศาสนจักรคาทอลิกจริงๆ แล้วมีเหตุการณ์สนับสนุนการเห็นความสำคัญของภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง เช่นวันที่ 12 กรกฎาคม 2012 ที่ผ่านมามีการมอบรางวัล International Catholic Film Festival ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงโรม ประธานคณะกรรมการวาทิกันเพื่อวัฒนธรรมกล่าวว่า “ภาพยนตร์สามารถช่วยในการแพร่ธรรมกับสังคมในยุคใหม่” ในการมอบรางวัล**พระคาร์ดินัล Gianfranco Ravasi** ได้กล่าวว่า “ภาพยนตร์มีความสำคัญเป็นพิเศษเพื่อจะบอกโลกเกี่ยวกับความเป็นคาทอลิก (Catholicism) ...ในทางหนึ่งภาพยนตร์ยังสามารถสื่อคุณค่าพระวรสารด้วย...ดังนั้นจึงมีความแตกต่างด้วยถ้อยคำที่เขียนในทางหนึ่ง และภาพที่ปรากฏอีกทางหนึ่ง”

ปีเตอร์ มาโลน ผู้เป็นที่รู้จักดีในงานด้านภาพยนตร์กับคุณค่าทางศาสนา ประธานชินนิสคนแรกจนถึงปี 2005 เป็นสมาชิกของคณะผู้แพร่ธรรมแห่งดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า (Missionaries of the Sacred Heart MSC) ปัจจุบันอยู่ที่บ้านเกิดของตนในประเทศออสเตรเลียได้ให้คำอธิบายไว้มากมายเกี่ยวกับภาพยนตร์ในมุมมองของการแพร่ธรรมจากหนังสือชุดแสงสว่างภาพยนตร์

และความเชื่อ (Light Camera... Faith) ทั้ง 4 เล่ม ไม่ว่าจะเป็น Film and Faith, Film, Faith and the Church, Spirituality and the Filipino Film และ Film and Sacraments ผู้ที่ทำงานสื่อ หรือผู้ที่สนใจภาพยนตร์น่าจะมีโอกาสได้อ่านหนังสือของเขาบ้าง เพื่อจะมีทัศนคติที่ดีในเชิงเทววิทยาที่เกี่ยวกับภาพยนตร์และเมื่อนั้นคงเห็นว่าภาพยนตร์เป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแผ่ข่าวดีของพระคริสต์เจ้าได้อย่างมีพลัง

ผมคิดว่า เป็นอีกงานหนึ่งที่ท้าทาย และน่าสนใจปีแห่งความเชื่อกับการแพร่ธรรมแนวใหม่ สำหรับผมต้องบอกว่า จังหวะมาแล้วครับ

- ข้อเสนอที่ 8

จะใช้สื่อใหม่ ต้องคิดใหม่ด้วย

นอกจากภาพยนตร์แล้ว โซเชียลเน็ตเวิร์คต่างๆ ที่ผุดขึ้นมาเหมือนดอกเห็ด มันไม่เพียงแต่สะดวก ง่าย รวดเร็ว แต่เราต้องไปให้ถึงวิธีใช้แบบคริสตชนกันเลย มี 2 ประเด็นใหญ่ที่สำคัญคือ หนึ่งเครื่องมือและของขวัญชิ้นนี้เราใช้อย่างไร และสองเราใช้ทำอะไร

พระสังฆราชท่านหนึ่งเคยพูดถึงเฟซบุ๊กว่า ในเฟซบุ๊กมีการรับเพื่อนเพื่อการติดต่อ การที่เราเป็นเพื่อน หรือใครเป็นเพื่อนเราในเฟซบุ๊ก เราคิดและปฏิบัติต่อเขาอย่างไร คำว่าเพื่อนเรานี้ก็ถึงคำในพระคัมภีร์แค่นั้น เราเลือกเขาเป็นเพื่อน เราเรียกเขาว่าเพื่อน เพื่อนปฏิบัติต่อกันอย่างไร?

หรือ กระแสในยูทูบ จากตัวอย่าง ในช่วงกัมมันต์สไตล์ของเกาหลีโด่งดัง ในโลกไซเบอร์ คุณพ่อชาวเกาหลี ทำคลิปร่วมสมัย ผลปรากฏว่าดังไปโดยไม่รู้ตัว แต่ความดังมันย้อนก่อนอิฐมาพร้อมกับดอกไม้ สุดแต่ว่าใครจะรับ อันไหนไว้ในมือ นั่นคือหลักคิดที่บอกไว้ตั้งแต่ต้น เราใช้อย่างไร และเราใช้ทำอะไร

ในแวดวงการศึกษาเช่นกรณีศึกษาของการสอนวิชาการต่างๆ ของ **Karn** ชาวอินเดีย เขาไม่ใช่นักวิชาการ เขาเพียงแต่อยากสอนหลานของเขาเท่านั้นเอง แต่วิธีการสอนของเขา วิธีใช้สื่อของเขา ถูกกลั่นกรองไปเปิดเป็นช่องทางในการเรียนรู้ร่วมกันไปเลย ยังมีช่องทางของ

TED ที่เป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์จากทั่วโลก ใครมีความคิดดีๆ ก็นำมาแบ่งปัน ไม่น่าเชื่อเป็นกำเนิดเป็นอีกช่องทางหนึ่ง ปรับตัวจากยูทูบ เป็นแอปพลิเคชัน สามารถแชร์ไปได้อีกหลากหลายช่องทาง จุดแข็งของการใช้เทคโนโลยีกลายเป็นเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ สังคมไทยอาจมีสิ่งนี้ไม่มาก บางทีเราใช้ แต่เราไม่สร้าง เราสรรหาหนทางแต่เราไม่สรรหาโอกาสเพื่อจรรโลงหนทางนั้นเพื่อความดีงาม ช่องทางหลากหลายดีงาม พี่ไทยใช้เป็นโอกาสค่าทอกันอย่างไม่รับผิดชอบ

การแพร่ธรรมแนวใหม่จึงมีทั้งบุญและบุญ คือ ลูกเดินไปข้างหน้า ใช้สื่อเพื่อสร้างสรรค์ และทำความเข้าใจกับสื่อในเชิงการขับเคลื่อนทางวัฒนธรรมและรูปแบบใหม่ของการดำเนินชีวิตของคนในยุคนี้ และผมว่าต้องหันกลับมาถามตัวเองบ่อยๆ กับสองคำถามนั้น เราใช้อย่างไร และเราใช้เพื่ออะไร ปัจจุบันคำถามที่ว่าไม่มีช่องทาง ไม่มีโอกาส เป็นคำแก้ตัวที่ยากขึ้นแล้วครับ

- ข้อเสนอที่ 9

ครอบครัว ยิ่งต้องเข้มแข็ง

ฆราวาสยิ่งต้องเข้มข้น

คู่สมรสคนหนึ่งนั่งดูการประกวดความงามอยู่ด้วยกันดีๆ เขากำลังวิจารณ์ความสวยงามของสาวที่ยืนอยู่บนเวที เขาคิดเหมือนกัน ผู้หญิงคนนี้ไม่สวย แต่มาประกวดได้อย่างไร คนที่นั่งข้างหลัง หญิงสาวคนหนึ่งทำที่เธอดูไม่พอใจ ในที่สุดเธอสะกิดคู่สมรสทั้งสองนั้น และบอกว่า “เธอสวยจะตายไป เธอไม่สวยได้อย่างไร เธอเป็นหลานฉัน” สังเกต ความคิดความสวยขึ้นอยู่กับการเป็นญาติพี่น้อง บางทีคนในครอบครัวเดียวกัน ทำอะไรก็ดูดีไปหมด นี่ก็ความคิดที่นำไปขยายผลต่อ เป็นต้นสำหรับคนเอเชียอย่างเรา

พระสังฆราชชาวเอเชียท่านหนึ่งบอกว่า สมัยยังเป็นพระสังฆราชในเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งก็นับว่ามีคนรู้จักมากแต่ตอนเป็นสามเณร เป็นพระสงฆ์ไม่ค่อยมีคนรู้จักญาติพี่น้องก็ไม่มาก ปัจจุบันเป็นพระอัครสังฆราชแล้วญาติมาจากไหนไม่รู้มากมาย คนนั้นก็มานะนำตัวว่าเป็นญาติ คนนี้ก็แนะนำตัวว่าเกี่ยวข้องกัน สังคมเอเชีย

เป็นสังคมของการนับญาติครับ ครอบครัวยังคงครอบคลุมไปทุกมิติ

สังคมและการเรียนรู้แรกเกิดขึ้นที่นั่น เราจำเป็นต้องทำให้ครอบครัวแข็งแรง มากไปกว่านั้น การที่จะทำให้คาทอลิกไทย ตระหนักว่าเรามีครอบครัวใหญ่คือ พระศาสนจักรในวัด ในสังฆมณฑล ในประเทศรวมอยู่ในตัวเขา เหมือนอวัยวะที่ถ้าส่วนไหนเจ็บ ส่วนอื่นย่อมทุกข์ใจ

การแพร่ธรรมแนวใหม่ จึงอาศัยคุณค่าที่มีอยู่แล้ว มาทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในครอบครัวยังมีพี่น้องที่เป็นฆราวาสวินาทีนี้ความตื่นตัวของฆราวาส การแสวงหาความรู้ทางศาสนาของฆราวาสการลุกขึ้นมาร่วมแรงร่วมใจกันแพร่ธรรม เป็นสิ่งที่จะทำให้การแพร่ธรรมแนวใหม่ และปีแห่งความเชื่อบังเกิดผล

- ข้อเสนอที่ 10

ยังมีความหวังอยู่...

สิ่งที่สำคัญในทุกวันนี้คือ อย่าหมดหวัง และอย่าคิดว่าสิ่งที่เราทำเป็นงานของเราเพียงลำพัง เราเป็นเพียงคนงานเล็กๆ คนหนึ่งในสวนองุ่น พระเป็นเจ้าพระองค์เป็นเจ้าของสวน ไม่มีทางเลยที่เจ้าของสวนจะยอมปล่อยให้ทุ่งหญ้าร้างและไร้ผลให้เก็บเกี่ยว บางทีสติปัญญาของมนุษย์คิดมากมาย แต่พระหรรษทานของพระก็ทำให้ทุกสิ่งสำเร็จไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

เยาวชนยังมีความหวังของพระศาสนจักร พระพรมากมายและหลากหลายจากกลุ่มองค์กรฆราวาสต่างๆ บรรดานักเทววิทยา นักบวช พระสงฆ์ ยังเป็นที่พึ่งของเราคริสตชน กิจกรรมมากมายยังต้องการความสม่ำเสมอและดำเนินไปภายใต้ความสม่ำเสมอเพื่อการพัฒนา เรายังมีความหวังอยู่กับทุกๆ กิจกรรมในปีแห่งความเชื่อนี้

พระสงฆ์ชาวแอฟริกา ประเทศมาดากัสการ์ นั่งลง พร้อมกับรอฟังคำตอบว่าพระคุณเจ้าจะตอบอย่างไร ระหว่างความก้าวหน้าที่กับแนวทางที่พระศาสนจักรคุ้นเคย ผมคิดว่าเรื่องบางเรื่องคงต้องรอเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ ผู้คนมักเลือกทฤษฎีว่า ผู้แข็งแกร่งกว่าจะอยู่ยืนรอดได้ ยาวกว่า และคงอยู่ แต่พระศาสนจักรมักเลือกกว่า ถ้าเป็น

น้ำพระทัยของพระแล้ว มันก็จะดำรงต่อไป ถ้าไม่ใช่เดี๋ยวก็หายไปตามจังหวะ และเวลาของมัน พระคุณเจ้าพุดมา คำหนึ่งว่า พระเยซูคริสตเจ้า ยังดำรงอยู่ เป็นปฐม และอวสาน บางทีเราไม่สามารถทราบได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้น หรืออะไรจะดีที่สุด พระจิตจะนำทางผู้แทนของพระองค์บนโลกใบนี้ จะยึดมั่นในคำสอนอย่างหนักแน่นดุจศิลาที่มั่นคง

ผมเชื่อว่าไม่มีใครรู้ว่าสายลมพัดมาจากทิศทางใด แต่เราสัมผัสได้ถึงความเย็น หรือความร้อนระอุของสายลมนั้น เราไม่รู้หรือกว่า สิ่งที่ระดับสติปัญญาของมนุษย์คิดกับพระญาณสอดส่องและการนำทางของพระ จะเป็นเรื่องเดียวกันมากน้อยแค่ไหน แต่คงคิดว่า ถ้าเราได้ออกแรง ได้ช่วยกันคิด ได้ร่วมกันขับเคลื่อน

ความเชื่อเป็นเรื่องส่วนบุคคล (personal) แต่ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว (private) เพราะเมื่อมีความเชื่อในระดับบุคคลแล้ว เราก็ใช้ความเชื่อของเราเพื่อทุกๆ คน เป็นความรักพระผ่านทางเพื่อนมนุษย์ เป็นรูปแบบชีวิตที่สะท้อนไปมาเป็นสายลมแห่งความดีงาม ที่โลกยังสัมผัสได้ถึงการประทับอยู่ของพระ และเป็นพิเศษในปีแห่งความเชื่อนี้ สำหรับพระศาสนจักรในเมืองไทย นอกจากคำภาวนาที่ส่งถึงกันแล้ว ยังมีสารแห่งความเชื่อที่รอให้คริสตชนไทยได้เปิดให้กับผู้รอบข้างเขาได้สัมผัสถึงความรักของพระ ข้อเสนอ ข้อคิดเห็นเป็นเพียงกระบอกเสียงหนึ่ง ท่ามกลางเสียงหลายๆ เสียงที่ผสมปนเปอยู่ในโลก ถ้ายังประโยชน์และทำให้ได้ถูกคิดอะไรขึ้นมาบ้าง เมื่อเสียงนั้นสงบ เราก็ตอบตนเองว่า เราควรจะทำอะไรต่อไป เหมือนเมื่อสายลมพัดผ่าน เราก็ตอบตนเองได้ว่า ความสวยงามของธรรมชาติเป็นความรักของพระเราพร้อมจะเดินตามพระเป็นเจ้าต่อไป แม้ไม่ทราบว่าจะทางข้างหน้าจะเกิดอะไรขึ้น แต่ก็มั่นใจว่าเรากำลังเดินไปกับพระองค์ ไม่เคยมีสักครั้งที่เราก้าวไปเพียงลำพัง

สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี สองคอน

ความเชื่อของคริสตชน

ที่ ยั ง มี ล ม ห า ย ใน

“สองคอน” ที่ซึ่งห่างไกล และเงียบสงบ คงไม่มีใครรู้จักและต้องการเดินทางมาเหมือนปัจจุบัน ไม่เพียงแต่คริสตชนเท่านั้น พื้นที่ต่างความเชื่อ คริสตชนจากประเทศห่างไกลหรือใกล้เคียง ต่างเดินทางมาเพื่อพิสูจน์ว่าลมหายใจของคนกลุ่มหนึ่งยังคงเป็นปัจจุบัน พวกเขาได้รับเกียรติในเชิงศาสนาอย่างเป็นทางการว่า มรณสักขี พวกเขาทำให้ที่นี่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและมีคนสนใจใคร่เดินทางมาให้อึง จะด้วยเหตุผลใดนั้นเป็นเรื่องรองแต่ตำนานแห่งสองคอนยังดำเนินต่อไป เราไปทำความรู้จักกัน

สักการสถานแห่งนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ต.ป่งขาม อ.หัวน้ำใหญ่ จ.มุกดาหาร เป็นงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ แฉ่มเปี่ยมไปด้วยศรัทธา มีรางวัลสถาปัตยกรรมดีเด่น จากสมาคมสถาปนิกสยาม ในปี ค.ศ. 1996 (พ.ศ. 2539) การันตีความสวยงาม

ตำนานของสักการสถานแห่งนี้คือการสร้างวัดขึ้นครั้งแรก

ที่นี่โดย คุณพ่อชาเวียร์ เกโก ผู้ก่อตั้งกลุ่มคริสตชนบ้านสองคอนในปี ค.ศ. 1887 (พ.ศ. 2430) ตัววัดมีรูปร่างคล้ายศาลาเรียบง่ายส่วนเสาเป็นไม้เนื้อแข็ง

ต่อมาประมาณปี ค.ศ. 1917 (พ.ศ. 2460) มีการสร้างวัดหลังใหม่ขึ้นแทนหลังเก่าที่ชำรุด ลักษณะของวัดหลังที่ 2 คูคล้ายห้องแถว กว้างประมาณ 8 เมตร ยาว 30 เมตร เป็นเรือนไม้พื้นยกสูง ชั้นล่างเป็นคอกวัว ฝาเป็นไม้ไผ่สานฉาบปูน หลังคามุงแฝก โดยมีการเรียกชื่อวัดหลังนี้ว่า

“วัดแม่พระโลหิตาส”

ในปี ค.ศ. 1940 (พ.ศ. 2483) เกิดกรณีพิพาทเรื่องชายแดนระหว่างไทยกับฝรั่งเศส ทำให้ชาวบ้านเข้าใจผิดคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของฝรั่งเศส จึงมีคนกล่าวหาว่าคนที่ไปนับถือคริสต์เป็นพวกฝักใฝ่ฝรั่งเศส ทฤษฎีต่อประเทศชาติ ทางกรจึงได้ส่งตำรวจจีนมาประจำหมู่บ้านตลอดแนวชายแดนไทย-ลาว เพื่อ

สอดแนมและดูความเคลื่อนไหวต่างๆ โดยมีพลตำรวจ 5 นายมาประจำการอยู่ที่บ้านสองคอน

ช่วงระยะแรกๆ ความสัมพันธ์ของชาวบ้านกับกลุ่มผู้นับถือศาสนาคริสต์ก็ยังคงดำเนินไปตามปกติ แต่หลังจากที่สงครามเข้าสู่ภาวะตึงเครียด การกระทบกระทั่งรุนแรงขึ้น โดยคุณพ่อเปาโล ฟิแกต์ซึ่งเป็นเจ้าอาวาส ได้ถูกทางการส่งกลับประเทศ เหลือแต่นักบวชและผู้นำคาทอลิกชาวไทย ชิสเตอร์ อักแนส ฟิลา ทิพย์สุข ชิสเตอร์ ดุชีอา ค่ำบาง สีคำพอง กับครูฟิลิป สีพอง อ่อนพิทักษ์ ซึ่งเป็นครูสอนคำสอนและสอนหนังสือในโรงเรียน และช่วยกันดูแลวัดตามปกติ

เหตุการณ์ทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อการนับถือคาทอลิก ถูกเลือกกระหว่างความตายกับการมีชีวิตอยู่ฝ่ายตำรวจได้พยายามข่มขู่ชาวบ้านให้ละทิ้งศาสนา ไม่เช่นนั้นจะมีโทษถึงขั้นประหาร แต่ครูสีพองและคณะซิสเตอร์ยังคงเป็นผู้นำชาวบ้านยืนกรานไม่กระทำการใดทั้งสิ้นที่ขัดต่อหลักศาสนาและความเชื่อ

เหตุการณ์นี้ทำให้ครูสีพองถูกโทษประหารด้วยการถูกยิงเป็นคนแรก ขณะอายุได้ 33 ปี ต่อมากลุ่มซิสเตอร์ รวมทั้งผู้ที่ศรัทธาต่อพระเจ้า ประกอบไปด้วยผู้หญิงและเด็ก อีก 6 คน ได้ถูกยิงที่สุสาน ปาศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งได้แก่ 1. ชิสเตอร์ ฟิลา ทิพย์สุข อายุ 31 ปี 2. ชิสเตอร์ ค่ำบาง สีคำพอง อายุ 23 ปี 3. นาง พุดทาว่องไว อายุ 59 ปี 4. นางสาว

ความเชื่อก็เหมือนเมล็ดอะไรเล็กๆ สักอย่าง เมื่อหยั่งรากลงไปในดิน รอรวันให้เติบโต

บุคสี ว่องไว อายุ 16 ปี 5. นางสาว
คำไผ่ ว่องไว อายุ 15 ปี และ
6. เด็กหญิงพร ว่องไว อายุ 14 ปี

การสิ้นใจของคนที่ยืนยัน
ความเชื่อไม่จบลงที่ความตาย ด้วย
ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1989
(พ.ศ. 2532) สมเด็จพระสันตะ-
ปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้สถาปนา
“บุญราศี” ทั้ง 7 แห่งบ้านสองคอน
นั้น ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร
นครรัฐวาติกัน กรุงโรม ประเทศ
อิตาลี เป็นการยกย่องเชิดชู และ
สดุดี ผู้ยอมสละชีวิต เพื่อยืนยัน
ความเชื่อคริสตชน พร้อมกำหนด
วัดฉลองบุญราศีคนไทยทั้ง 7 ปีละ
2 ครั้ง คือวันที่ 22 ตุลาคม และวันที่
16 ธันวาคม (วันเสาร์ที่ใกล้ที่สุด)

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการ
บุญราศีแห่งประเทศไทย จึงมี
โครงการสร้างอนุสรณ์สถาน ที่วัด
สองคอนขึ้น เพื่อเป็นการรำลึกถึง
บุญราศีไทยทั้ง 7 โดยใช้ชื่อ
อนุสรณ์สถานนี้ว่า “สักการสถาน
พระมารดาแห่งมรณสักขี” ซึ่งได้
มอบให้คุณอัครพล ดุสิตานนท์
เป็นผู้ออกแบบสร้าง

สักการสถานพระมารดา
แห่งมรณสักขี สร้างขึ้นบนพื้นที่
64 ไร่ มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น
ส่วนต่างๆ มีถนนตัดกลาง ทางด้าน
ตะวันตกสร้างเป็นอาคารสำนักงาน
บ้านพัก และสุสานหรือป่าสักดิ์สิทธิ์
ซึ่งแต่เดิมเป็นที่ฝังอัฐิของบุญราศี
ทั้ง 7

ส่วนด้านทิศตะวันออกที่
ติดกับแม่น้ำโขงก็สร้างเป็นวัดใน
รูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่
เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
โค้งสี่เหลี่ยมชั้นเดียว ผนังของวัด
และส่วนไว้พระธาตุเป็นกระจกใส
บริเวณด้านหน้าเป็นส่วนประกอบ
พิธี ส่วนด้านหลังเป็นที่เก็บอัฐิ
ของบุญราศีทั้ง 7 ซึ่งทำเป็นหุ้
นจี๋ฝังจำลองของบุญราศีทั้ง 7 มี
ไม้กางเขน 7 แห่งด้านหน้า แทน
บุญราศีทั้ง 7 องค์

สำหรับกำแพงวัดสร้าง
โอบล้อมวัดเป็นครึ่งวงกลม มีผนัง
โค้งประดับภาพปูนดำเล่าเรื่องราว
ประวัติบุญราศีแห่งวัดสองคอน
ส่วนด้านหลังเปิดโล่งเป็นสนาม
เพื่อไว้ชมทิวทัศน์อันสวยงามของ
แม่น้ำโขง โดยวัดหลังนี้ได้ทำพิธี
เปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16
ธันวาคม ค.ศ. 1995 (พ.ศ. 2538)

สักการสถานพระมารดา
แห่งมรณสักขี นอกจากจะเป็น
สถานจาริกแสวงบุญระดับประเทศ
เป็นอนุสรณ์สถานเทิดเกียรติ
บุญราศีมรณสักขีทั้ง 7 แห่งสองคอน
ยังเป็นอนุสรณ์แห่งความภาคภูมิใจ
ในความสามัคคีเสียสละ ร่วมแรง
ร่วมใจของคริสตชนชาวไทยใน
ทุกสังฆมณฑลอีกด้วย

ผู้สนใจเยี่ยมชมและ
แสวงบุญสักการสถานพระมารดา
แห่งมรณสักขี สามารถเดินทาง
จากตัวเมืองมุกดาหารใช้ทางหลวง

หมายเลข 212 (หนองคาย-อุบลฯ)
ไปทางนครพนมประมาณ 21
กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาที่บ้าน
สองคอน อ.ห้วยน้ำใหญ่ ตรงไปยัง
ริมแม่น้ำโขง จะเห็นวัดตั้งโดดเด่น
อยู่ริมลำน้ำโขง ปัจจุบันคุณพ่อ
สมรชัย กระแสสิงห์ เป็นเจ้าอาวาส
โทร. 08-9819-1788 ชิสเตอร์
วัดสองคอน โทร. 08-1183-5064
หรือ โทร. 08-9221-7818 หรือ
เข้าไปดูกันที่เว็บไซต์

www.genesis.in.th

ความเชื่อก็เหมือนเมล็ด
อะไรเล็กๆ สักอย่าง เมื่อหยั่งราก
ลงไปในดิน รอรวันให้เติบโต ดำเนิน
แห่งสอนสอนอาจจะเป็นในลักษณะ
นี้เช่นกัน จากแผ่นดินที่เงียบสงบ
ร้อนแรงขึ้นด้วยไฟสงครามและ
ความขัดแย้ง แต่มีผู้ไม่ยอมแพ้ต่อ
ความไม่ถูกต้อง แม้ปลายกระบอก
ปืนจะจ่อเข้ามาใกล้แค่ไหน เสี่ยง
ป็นดั่งขึ้นร่างของคนหลายคนสิ้นใจ
แต่เมื่อเสียงปืนสงบลง ร่างของคน
เหล่านั้นถูกฝังลงบนพื้นดิน ความ
เชื่อของพวกเขาที่ส่งเสียงดัง
ไม่สิ้นสุด ไปฟังเสียงความเชื่อกัน
นะครับ ถ้าว่าง มีเวลาและอยาก
ต่อเติมความเชื่อของตน

ครั้งหน้าจะพาเข้ากรุงเทพฯ กัน
ไปชมวัดแม่พระลูกประคำ กาลหว่าร์
พบกันใหม่

อาจารย์อันทน รัชสิมันต์ เจริญสุข

นายกสมาคมครูคาทอลิกฯ

สมาคมครูคาทอลิกแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหนึ่งที่ตั้งขึ้นมา อยู่ภายใต้ร่มเงาของสภาการศึกษา
คาทอลิกแห่งประเทศไทย ปัจจุบัน อาจารย์อันทน รัชสิมันต์ เจริญสุข เป็นนายกสมาคมฯ คนที่ 10 ต่อจาก
ดร.สทวรรัตน์ ธรรมภิรักษ์

เป็นสัตบุรุษวัดซางตาครู้ส (กุฉีจีน) บิดาชื่อโมเสส ดำรงค์ เจริญสุข แม่ชื่อ มาริอา มักดาเลนา ลาวรรณ
(บุญเต็ม) เจริญสุข มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เป็นคนที่ 3 สมรสกับ ยออันนา ฟรังซิสกา เดอซังตาล
พัชรวิดี เจริญสุข มีบุตร 4 คน

1. น.ส.เบนนาแด้ค วรรณ
2. นายสเดเฟิน เผ่าเพชร
3. น.ส.เชชีลล่า พลอยวรรณ
4. ด.ช.ฟรังซิสโก เผ่าทอง

การศึกษาระดับอนุบาล ประถมจากโรงเรียนของครอบครัวคือโรงเรียนแสงอรุณ ต่อระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนอัสสัมชัญ ระดับอุดมศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริญญาโท มหาวิทยาลัยสยาม ปัจจุบัน
สอนอยู่ที่โรงเรียนอนุบาลแสงอรุณ โรงเรียนแสงอรุณ โรงเรียนแสงอรุณการดนตรี รวม 32 ปี และในฐานะ
นายกสมาคมครูคาทอลิกฯ ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับครูวันนี้ว่า

ครูในโรงเรียนคาทอลิกจำเป็นต้องมีบทบาทหลัก 3 ประการนี้

1. แกร่งบันดาลใจ ครูในโรงเรียนคาทอลิกต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจในทางที่ดีให้นักเรียนได้ ด้วยการสอน เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นพยานด้วยชีวิต โดยยึดแบบอย่างจากพระเยซูเจ้าเป็นต้นแบบ
ของครูในโรงเรียนคาทอลิก

2. เป็นมืออาชีพ มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และเทคนิคการสอนที่หลากหลายเหมาะสม
กับนักเรียนแต่ละคน สามารถทำงานร่วมกับฝ่ายต่างๆ เพื่อพัฒนาการศึกษา สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในทุก
สถานการณ์ ครูคาทอลิกต้องอุทิศตนต่อการศึกษาอย่างแท้จริง

3. ความเชี่ยวชาญ คือ สามารถเชื่อมโยงเรื่องของนักเรียนให้เข้ากับสังคมและธรรมชาติ และที่สำคัญ
ที่สุดคือ สามารถเชื่อมโยงคุณค่าทางวิชาการ และความรู้ต่างๆ สู่คุณค่าทางพระวรสาร สู่ความรักของ
พระเป็นเจ้า และความรักต่อเพื่อนมนุษย์

ตลอดเวลาที่ผ่านมาสมาคมครูโรงเรียนคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้พยายามดำเนินการจัดกิจกรรม
ต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำเสนอเรื่องราวบทบาทของครูโรงเรียนคาทอลิกตามที่เรียนให้ทราบแล้ว ให้แก่คุณครู
ทุกท่านในโรงเรียนคาทอลิกไม่ว่าคุณครูท่านนั้นจะนับถือศาสนาใด เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาทของครู
โรงเรียนคาทอลิกอย่างแท้จริง และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งจะเกิดผลดีต่อนักเรียน และการศึกษาของ
พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยต่อไป ทั้งนี้ภายใต้นโยบายและการสนับสนุนของสภาการศึกษา
คาทอลิกแห่งประเทศไทย

(หมายเหตุ สัมภาษณ์เมื่อเดือนกรกฎาคม 2012 และเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2012 อาจารย์มานวิกา
สงวนวงศ์ ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกสมาคมครูคาทอลิกฯ ต่อจากอาจารย์รัชสิมันต์) ❧

Dental Center
Saint Louis Hospital

ตุลาคมเดือนแห่งทันตสุขภาพ

ฟันขาว...

สดใส แข็งแรง

ยิ้มอย่างมั่นใจ

ด้วยทันตแพทย์

ศูนย์ทันตกรรมโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ห่วงใยในสุขภาพปากและฟันของท่าน เราได้นำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางทันตกรรมมาผนวกกับประสบการณ์ และความชำนาญของทีมทันตแพทย์ในสาขาต่างๆ เพื่อให้บริการตรวจรักษาสุขภาพปากและฟันอย่างครบวงจร ในบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง เครื่องมือทันตกรรมทุกชิ้นได้ผ่านกระบวนการปลอดเชื้อที่ได้มาตรฐาน ตามหลักสากล **Universal Precaution** จนได้รับการไว้วางใจในบริการอย่างดีเสมอมา ทางด้าน ทันตกรรมทั่วไป ทันตกรรมประดิษฐ์ ทันตกรรมจัดฟัน ทันตกรรมสำหรับเด็ก ทันตกรรมตกแต่ง เวชศาสตร์ช่องปาก และศัลยศาสตร์ช่องปาก

สอบถามได้ที่ : ศูนย์ทันตกรรม ชั้น 3 อาคารร้อยปีารมัญญ์ โทรศัพท์. 0-2675-5000 ต่อ 10301-2

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ 27 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์. 0-2675-5000 โทรสาร. 0-2675-5200 www.saintlouis.or.th

ส กู๊ป

คุณพ่อเฉลิม กิจมงคล

ค ว น น อ ง

จากงานชุมนุมครอบครัวโลกที่เมืองมิลาน
ประเทศอิตาลี

ควันทรงงานชุมนุมครอบครัวยุคโลกที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี

วันที่ 29 พฤษภาคม ถึงวันที่ 3 มิถุนายน 2012

งานชุมนุมครอบครัวยุคโลก ครั้งที่ 7 ได้รับการประชาสัมพันธ์ในพระศาสนาจักรไทย มานานพอสมควร สภาพระสงฆ์ฆราวาสในไทย ได้ร่วมใจจัดให้มี “วันครอบครัวยุคโลก” ในวันขึ้นปีใหม่ 1 มกราคม 2012 เชิญชวนให้มีการสวดภาวนาเพื่องานชุมนุมฯ ครั้งที่ 7 นี้ มีการจัดกิจกรรมตามวัดในสังฆมณฑลต่างๆ มีการศึกษาคำสอนที่คณะกรรมการส่วนกลางได้จัดทำขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 10 หัวข้อด้วยกัน และเมื่อถึงวันชุมนุมครอบครัวยุคโลก ครั้งที่ 7 ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี พระศาสนาจักรไทยก็ได้ร่วมเป็นหนึ่งในผู้แทน 4 ท่าน ไปร่วมงาน ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน 2012 โดยมีพระสงฆ์และฆราวาสอีก 26 ท่าน ไปร่วมในพิธีปิดปีครอบครัวยุคโลก 2 วันสุดท้าย

เนื่องจากวันเวลาผ่านไป 2 เดือนกว่าแล้ว หลายๆ ท่านคงได้ติดตามข่าวคราวในช่วงงานชุมนุม ได้รับฟังเรื่องราวจากผู้ไปร่วมมาด้วยตนเอง หรืออาจได้รับฟังจากรายการพระเจ้าสถิตกับเรามาบ้างแล้ว ดังนั้นก่อนที่จะเหตุการณ์นี้จะผ่านพ้นไป จนกระทั่งถึงงานชุมนุมครอบครัวยุคโลก ครั้งที่ 8 ซึ่งพระสันตะปาปาจะประกาศก่อนปิดการชุมนุมครั้งนี้ว่าเป็นประเทศใด ผู้แทนที่ได้ไปร่วมงานครั้งนี้ จึงใช้ชื่อบทความนี้ว่า “ควันทรง” เพื่อแบ่งปันเหตุการณ์เรื่องราวและสาระเนื้อหาบางประเด็นของงานชุมนุมครอบครัวยุคโลก ครั้งที่ 7 นี้อีกครั้งหนึ่ง

วันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 2012

พระคุณเจ้าสิริพงษ์ เป็นนักเทศน์ที่กตัญญูดี พาไปทานอาหารเที่ยง และชมอาสนวิหารแห่งเมืองมิลาน ซึ่งเป็นมหาวิหารใหญ่มากตามประวัติศาสตร์กล่าวว่า ใช้เวลาก่อสร้าง 549 ปี ซึ่งสวยงามสุดบรรยาย สง่างามและยิ่งใหญ่ สะท้อนถึงความศรัทธา และความรุ่งเรืองของพระศาสนาจักรในอดีต ความโดดเด่นอยู่ที่ยอดแหลมบนหลังคา ตรงกลางมีพระรูปแม่พระทำด้วยทองสัมฤทธิ์ขนาดความสูง 4 เมตร ซึ่งเรียกว่า มาดูนีนา

ผู้แทนทั้ง 4 จากประเทศไทยประกอบด้วยพระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี คุณพ่อเฉลิมกิจมงคล คุณพรพิชญ์ และคุณวัฒนา สังขรัตน์ ออกเดินทางจากเมืองไทย เข้ามีคิววันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 เวลา 00.04 น. โดยสายการบินไทย ใช้เวลา 11.55 ชั่วโมง ถึงสนามบินมอลเพนชาโมลาน เวลา 07.35 น.

เมื่อเข้าที่พัก ซึ่งเจ้าภาพจัดให้ ณ โรงแรมอาต้าแอ็กเซกูตีฟ แล้วมีเวลาครึ่งวัน

วันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 2012

ทุกๆ เช้า (30-31 พ.ค. และ 1 ส.ค.) บรรดาผู้ที่พักด้วยกัน ซึ่งมีพระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระสงฆ์ และ
พระราชาชนจำนวนหนึ่ง ร่วมถวายมิสซาขอบพระคุณ ที่วัดนักบุญอันตน ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่พัก ใช้เวลาเดินไม่ถึง 10 นาที

หลังอาหารเช้าจะมีรถบัสนำคณะของพวกเรา จากประเทศต่างๆ ไปส่งที่ศูนย์ประชุมฟีเอรา มิลานो ซิตี ซึ่งเป็น
ศูนย์ประชุมที่ใหญ่มาก กล่าวกันว่า เป็นศูนย์ประชุมที่ใหญ่แห่งหนึ่งในยุโรป หรือในโลกก็ว่าได้ ซึ่งสามารถบรรจุ
ผู้เข้าร่วมประชุม 18,000 คน มีห้องประชุม 70 ห้อง และเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม

เมื่อเข้าไปในศูนย์ประชุม บนเวทีจะมีรูปครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งไม่ใหญ่นัก ประดิษฐานไว้ในบริเวณที่
บรรดาวิทยากรจะกล่าวคำบรรยาย รูปครอบครัวศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นรูปไอคอน แบบโมซาอิก จัดทำขึ้นในโอกาส วันชุมนุม
ครอบครัวโลก ครั้งที่ 7 นี่เป็นพิเศษ สถาปนิกคือ **คุณพ่อมารโก อีวานรูปนิคคะเยสซิด** ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจ

มาจากรูปโมซาอิกที่ฟาติมา และลูร์ด เป็นภาพที่มองแล้วรู้สึกมี
ความสงบสุขสันติ จากพระพักตร์ของพระกุมารเจ้า พระแม่มาเรีย
และนักบุญโยเซฟ ยิ่งถ้าเป็นภาพสี ยิ่งได้สัมผัสกับสันติผ่านทางสี
และแสงที่เกิดขึ้นกับ 3 บุคคลในครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ นักบุญโยเซฟ
เงยหน้าขึ้นเล็กน้อย เพื่อรับการคลอจากพระเจ้า ด้านบนพระรูป
เห็นสวรรค์เปิดออก พระหัตถ์ของพระบิดาประทานไฟแห่งความรัก
ลงมายังโลก โดยเฉพาะไฟนั้นลงมาจากพระเศียรของพระแม่
พระเนตรของพระแม่ และองค์กุมารจ้องมายังเรามนุษย์ และด้วย
ความรักประสาแม่พระแม่ก็ประคองทุกอย่างก้าวของพระกุมาร ซึ่ง
กำลังดำเนินมาหาเรา ด้วยพระโอษฐ์ที่กำลังตรัสกับเรา พระองค์
เป็นของประทานแก่เราในคืนสมภพของพระองค์ผ่านทางพระนาง
มาเรีย พระองค์คือของขวัญแห่งความรัก ที่ทรงบังเกิดจากหัวใจ

ของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์นี้เอง

มีพิธีเปิดงานชุมนุมครอบครัวโลก ครั้งที่ 7 โดย**พระคาร์ดินัลอันเจโล สโกลา** พระอัครสังฆราชแห่งมิลาน
เป็นผู้กล่าวเปิดงาน ด้วยการให้กำลังใจว่า “แม้ในสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นช่วงเวลาวิกฤติ หลายๆ คนรู้สึกไม่อยากแต่งงาน
หรือให้กำเนิดลูกแต่เราต้องมองโลกในแง่ดี เพราะว่ายังไม่มีอะไร
สูญสลายไปสิ้น ช่วงนี้เป็นช่วงเวลาที่เราจะต้อง รู้จักเลือก ครอบครัว
ยังคงมีบทบาทที่ไม่มีอะไรมาทดแทนได้” ทุกวันตั้งแต่วันที่ 30-31
พฤษภาคม และวันที่ 1 มีการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับเทววิทยา
ว่าด้วยเรื่องงานอภิบาลครอบครัว โดยมีนักเทววิทยา นักวิชาการ
สาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นพระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระราชา
สวดกันให้คำบรรยาย ตลอด 3 วัน

หลังจากพิธีเปิดเป็นทางการแล้ว มีการบรรยาย 2 ครั้ง
ครั้งแรกเรื่อง “ครอบครัว : ระหว่างภารกิจแห่งการสร้างและการ
เฉลิมฉลองความรอดพ้น” นำเสนอโดย**พระคาร์ดินัลยานฟรังโก
ราวาซี** ครั้งที่สอง เรื่อง “ครอบครัว : การงานและการเฉลิมฉลอง
ในโลกปัจจุบันนี้” นำเสนอโดย**ลุยจีโนบรูนี** เนื้อหาสาระของหัวข้อทั้งสองนี้ มีเค้าโครงมาจากคำสอน 10 ข้อ ที่ได้จัด
ทำขึ้นเพื่อเตรียมงานชุมนุมโลก ครั้งที่ 7 นี้

วันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 2012

หลังจากร่วมถวายมิสซาที่วัดนักบุญอันตน และทานอาหารเช้าแล้ว รถบัสก็นำผู้เข้าร่วมประชุมที่พักโรงแรมเดียวกันไปร่วมสัมมนาวิชาการที่ศูนย์ประชุม

เช้าวันนี้เริ่มด้วยแลคซื่อ ดิวินา มีฆราวาสหญิงคนหนึ่งอ่านพระวรสารของนักบุญมัทธิว บทที่ 6:25-34 เรื่องความวางใจในพระเจ้า โดยมี**พระสังฆราชยัง ลัฟฟิตเต** เป็นประธาน และมีครอบครัวหนึ่ง เล่าประสบการณ์การดำเนินชีวิตพระวรสารที่ได้อ่าน

การบรรยายรอบแรก นำเสนอโดย**พระคาร์ดินัล ดิโอนีจิ แตสซามาตี** เรื่อง “ครอบครัวและการทำงานในปัจจุบัน ภายใต้แสงสว่างแห่งความเชื่อ” ท่านได้เชิญชวนให้กลับไปพิจารณาพระคัมภีร์ ที่กล่าวว่า พระเป็นเจ้า พระผู้สร้างได้สร้างให้มนุษย์มีภาพลักษณ์ของพระองค์ กล่าวคือมีลักษณะเป็นผู้ร่วมสร้างโลกนี้กับพระองค์ต่อไป “จงปกครองแผ่นดิน จงเป็นนายเหนือปลาในทะเล นกในอากาศ และสัตว์ทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน” (ปฐม

1:27-28) ครอบครัวแห่งนาซาเร็ธได้ให้ความหมายใหม่แก่การทำงาน ถ้าไม่ทำงาน ไม่ร่วมสร้างโลกนี้กับพระองค์ต่อไป ชีวิตก็ไม่มี ความหมาย ครอบครัวนี้มีมิติสังคมในเรื่องงาน สมณสาส์น 2 ฉบับ ที่ทำให้เราเข้าใจเรื่องทำงานดีขึ้นคือ “การทำงานของมนุษย์” และ “ความรักในความจริง” พระเยซูคริสตเจ้า พระผู้ไถ่กู้แต่พระองค์เดียว ได้จุ่มตัวของพระองค์เข้าไปในชีวิตการงานแต่ละวัน งานจึงมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี

การบรรยายครั้งที่ 2 นำเสนอโดย**คุณพ่อมอริอันเดอูร์ท** เรื่อง “ครอบครัวและการทำงานในปัจจุบัน : ระหว่างการมีโอกาสดูและความไม่แน่นอน” คุณพ่อให้ความเห็นว่า การทำงานเปิดโอกาสให้ค้นพบความหมายของชีวิต ปัจจุบันนี้มีความเข้าใจผิดต่องานของชายและหญิง ผู้คนมักคิดว่างานที่ไม่มีเงินเดือน หรือไม่มีรายได้ เป็นงานที่ไม่มีความหมาย งานของหญิงเช่น งานบ้าน งานอบรมความประพฤติลูก การทำความสะอาด และการทำครัวถูกมองข้ามและดูเหมือนไม่ใช้งาน ดังนั้นงานของสามีภรรยา จะต้องเอามารวมกัน และถือว่าเป็นงานที่ทำให้ชีวิตครอบครัวดีขึ้น

วันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2012

ภาคเช้า มีการบรรยาย 2 ครั้ง ครั้งแรกนำเสนอโดยสตรี ชื่อ **บียองกา กัสติญา** จากประเทศสเปน

หัวข้อที่ 1 เรื่อง “ครอบครัว และการเฉลิมฉลอง ระหว่างมานุษยวิทยา และความเชื่อ”

หัวข้อที่ 2 เรื่อง “จงทำให้การเฉลิมฉลองศักดิ์สิทธิ์: ครอบครัวในวันของพระเจ้า” นำเสนอโดย**พระคาร์ดินัล ชิน โอมัลเลย์** ซึ่งได้ให้ข้อเตือนใจ โดยเชิญชวนให้คิดถึงเรื่องอุปมาในพระวรสารที่กล่าวถึง นายที่จ้างงานเลี้ยงไว้วร้อม แต่เมื่อส่งคนไปเพื่อเชิญให้ผู้คนมาร่วมงานเลี้ยง ก็มีแต่คนปฏิเสธ การเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า จะต้องมีความรักที่จะรักซึ่งกันและกัน และมารวมตัวกันอย่างพร้อมเพรียง วันอาทิตย์เป็นเสมือนสถานที่ที่จะต้องเรียนรู้ ความรักความเมตตา และความเป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นช่วงเวลาที่จะต้องมาแสดงความรักในลักษณะของกิจกรรม ก่อนพิธีมิสซา เราจึงมีการขอโทษกัน หากเราทำให้ผู้ใดเศร้า หรือมีผลในชีวิต หลังพิธีมิสซาเรามีกิจกรรมต่างๆ ที่แสดงความรัก อีกทั้งมีกิจกรรมต่อเนื่องที่จะไปแสดงความรักต่อผู้อื่นอีกด้วย..

วันนี้พระสันตะปาปา ได้เสด็จมาถึงเมืองมิลาน ตั้งแต่เช้าด้วยพระชนมายุ 84 พรรษา พระองค์ทรงมีพระวรกายที่แข็งแรงตามวัย ทรงปฏิบัติภารกิจตลอด 2 วันที่เมืองมิลาน นอกจากพบปะกับประชาชนที่มาร่วมงานชุมนุมแล้ว โอกาสนี้พระองค์ทรงพบกับพระคาร์ดินัล คณะพระสังฆราช พระสงฆ์ และนักบวช ของอัครสังฆมณฑล

มิลาน พบกับนักการเมือง ข้าราชการ นักธุรกิจ และองค์กรต่างๆ แต่ที่สำคัญพระองค์ทรงให้เวลากับเยาวชน และผู้ร่วมจัดงานชุมนุมครอบครัวในครั้งนี้เป็นพิเศษที่สนามกีฬาเมอัสสา เมืองมิลาน

ภาคค่ำ ผู้แทนจากประเทศต่างๆ ได้รับเกียรติอย่างสูง ร่วมฟังคอนเสิร์ตกับพระองค์ที่เทอาโตรอัลลา สกาลา อย่างไม่นึกไม่ฝันว่าจะได้รับโอกาสเช่นนี้

วันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2012

พระสันตะปาปาเสด็จพบปะ และประทานพระดำรัสแก่ผู้ร่วมชุมนุมที่มิลาน ปาร์โก นอร์ด ซึ่งมีผู้คนมากมายไม่ทราบว่ามีมาจากไหนกัน ถือธง เดินเป็นแถว เป็นกลุ่ม เป็นขบวน รวมถึงพวกเรากลุ่มผู้แทนครอบครัวจากประเทศไทย ซึ่งเดินทางมาสมทบด้วย ทุกคนต้องเดินเท้า ประมาณ 4 ชั่วโมง ยาวเป็นกิโลเมตร บางกลุ่มเอาอาหารเดินที่มานอนปิกนิกหลักพักค้างกันที่นี่เลยเพราะหลังจากการเข้าเฝ้าพระสันตะปาปา คืนนี้ส่วนใหญ่จะกางเต็นท์และพักอยู่ในบริเวณนั่นเอง

เวลา 19.00 น. พระสันตะปาปาเสด็จมาอยู่ท่ามกลางผู้ที่ชุมนุมกัน มีเด็กหญิงเวียดนามซึ่งเป็นตัวแทนของทุกคน ถวายช่อดอกไม้ เป็นการต้อนรับพระองค์ แล้วนั้นครอบครัวจากประเทศต่างๆ ได้เล่าสถานการณ์ของชีวิตครอบครัวในประเทศของตนเอง พร้อมทั้งขอความเห็นจากพระองค์ท่าน ต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่ละประเทศมีสถานการณ์แตกต่างกันไป เป็นเหมือนช่วงเวลาเรียนคำสอนเกี่ยวกับครอบครัว โดยพระสันตะปาปาได้แสดงความคิดเห็นของพระองค์ขณะที่ดำเนินการเช่นนี้ มีเสียงดนตรีเบาๆ ควบคู่กันไป บรรยากาศเย็นสบาย พอถึงเป็นช่วงตะวันตกแสงไฟที่ประดับประดาไว้ก็ปรากฏขึ้นตามจุดต่างๆ ทำให้มีบรรยากาศงดงามและสดชื่นขึ้น

พระองค์ได้ประทานข้อคิดและข้อสังเกต ต่อสถานการณ์ครอบครัวของแต่ละประเทศเป็นรายๆ และเป็นรูปธรรม ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ ในเชิงอภิบาล พระองค์เข้าพระทัยดีต่อหลายๆ บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากกฎระเบียบบางประการ แต่ในฐานะที่เป็นผู้แทนของพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรก็ต้องรักษา

ความถูกต้องไว้ พระองค์ยังประทานกำลังใจแก่คริสตชนทุกคนให้ กล้ามีชีวิตเชิงประจักษ์ ท่ามกลางสิ่งท้าทายมากมาย พระองค์ทรงเชิญชวนให้จัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเลือกกระทำการสิ่งที่สำคัญและจำเป็น ให้ลงมือปฏิบัติสิ่งที่เป็นรูปธรรม และเริ่มจากสิ่งเล็กน้อยที่สามารถทำได้ โดยไม่ต้องท้อแท้ใจ

วันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 2012

เป็นวันที่ทุกคนเฝ้าคอยเป็นพิเศษ ไม่มีใครบอกได้ว่าผู้คนจำนวนจริงๆ มากเท่าไร แต่ประมาณว่าไม่ต่ำกว่า 1 ล้านคน จากทั่วทุกสารทิศ แต่งตัวถือธงประจำชาติ ประจำเผ่า นุ่งเป็นกลุ่ม เดินเป็นขบวน จำนวนมากมายมหาศาล มองสุดสายตา สังเกตจาก ผอบสีที่ได้เตรียมไว้เป็นร้อยๆ มีพระสงฆ์เดินแจกศีลมหาสนิททยอยเดินเป็นแถวยาวเหยียด

ไม่รู้ก็ร้องของค์ แต่ที่น้ออัศจรรย์ที่สุด คือเมื่อพระสันตะปาปาเสด็จมาถึง คณะนักขับร้อง จำนวนไม่ต่ำกว่า 500 คน ซึ่งขับร้องเพราะมาก เริ่มร้องเพลงแห่เข้าเวลานั้น 10.00 น. ทุกคนนั่งกลางแจ้งเหมือนกันทุกคน ไม่ว่าพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ภราดร กลุ่มคนพิการ และเยาวชน เวลานั้น แดดแรงมาก ขณะที่พระองค์เสด็จเข้าสู่บริเวณพิธี ทรงอำนวยการพระพร กลุ่มเมฆเริ่มบังแสงแดดอากาศเย็นพัดมาทั่วบริเวณงาน ตลอดเวลา 2 ชั่วโมงกว่า ใครจะว่าบังเอิญ ก็ไม่เป็นไร แต่เราถือว่าเป็นอัศจรรย์จริงๆ

ในพิธีมิสซาวันนี้ พระสันตะปาปาทรงเชิญชวน ให้ทุกคนตระหนักว่า วันอาทิตย์เป็นช่วงเวลาที่น่ายินดี เพราะเราได้มาร่วมถวายมิสซาด้วยกัน โดยเฉพาะในวันนี้ พวกเรามาจากหลายประเทศทั่วโลก ยิ่งทำให้เรารู้สึกยินดีมากขึ้นพระองค์ก็ยื่นมือจากพระวาทะวันนี้ว่า บรรดาศาสนิกย์ได้รับคำสั่งให้ไปทั่วโลก และวันนี้พวกเราทุกคน ก็เป็น

ผลสืบเนื่องจากบรรดาศาสนิกย์ ได้ทำตาม คำสั่งของ พระเยซูเจ้า ท่านได้ออกไปทั่วโลก ทำให้เราได้รับศีลล้างบาป และกลายเป็น ส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรสากล ที่ได้มาร่วมกันในวันนี้

พระองค์ทรงเน้นอีกว่า พระเจ้าทรง สร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ สร้างให้เป็นชายและหญิงที่เป็นบุคคลต่างกัน เพื่อชายและหญิงจะได้ดำเนินชีวิตทำตนเป็น ของขวัญแก่กันและกัน ในพระตรีเอกภาพ ทั้งสามพระบุคคลที่ต่างกัน ต่างก็มอบพระองค์

เองเป็นของขวัญแก่กันและกัน ซึ่งครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ อันประกอบไปด้วย 3 บุคคลต่างกัน คือพระเยซูเจ้า พระแม่ มารี๋ยและนักบุญโยเซฟ ท่านทั้ง 3 ต่างก็เป็นของขวัญแก่กันและกัน

ก่อนปิดพิธี พระสันตะปาปาทรงประกาศว่า อัศจรรย์มหัศจรรย์ที่ลาเคลเฟีย สหรัฐอเมริกาจะเป็นเจ้าภาพ จัดการประชุมครอบครัวครั้งที่ 8 ในปี 2015 ใครสนใจที่จะไปร่วมงานครั้งต่อไป โปรดเตรียมจิตใจเตรียมใจและเตรียม ปิ๊งใจไว้ให้พร้อมด้วย

งานชุมนุมครั้งนี้มีพระคาร์ดินัล พระสังฆราช และพระสงฆ์เป็นพันธมิตร ภราดรจำนวนมากมาเป็น คู่บ้าง ทั้งเป็นครอบครัวบ้าง เป็นกลุ่มบ้าง มีทั้งฆราวาส ฆราวาส ต่างก็ถือธง แต่งตัวประจำชาติของตน หลากหลายต้นตาประทับใจจนจับภาพกันไม่ถูกแต่ทุกอย่าง ดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์มากๆ ต้องยอมรับ และชื่นชม เจ้าภาพผู้จัดงาน และอาสาสมัคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมี เยาวชนอยู่ประจำทุกจุด ทุกที่ ที่ผู้ร่วมงานต้องไปทำกิจกรรม ต่างๆ คอยดูแลอำนวยความสะดวก ตั้งแต่เริ่มงานจนจบ

6 วัน 6 คืน ยิ้มแย้ม แจ่มใส แบบไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย น่าชื่นชมที่สุด เราไม่สามารถบอกได้ว่าผู้คนจำนวนมากเหล่านี้ หลังจากการร่วมฟังคำบรรยายในแต่ละวันแล้ว พวกเขาไปพัก ไปทานอาหาร ไปนอนกันที่ไหนบ้าง ทราบตาม กำหนดการว่า ผู้ร่วมงานครั้งนี้ต่างกระจายไปตามวัดต่างๆ ในเขตอัศจรรย์มหัศจรรย์มิลาน พวกเราทั้ง 4 พักในโรงแรม ที่เขาจัดให้ เลยไม่ทราบว่บรรยายตามวัดต่างๆ เป็นอย่างไร

พวกเราผู้แทนทั้ง 4 ท่านจากพระศาสนจักรไทย ขอบุณพระเจ้าด้วยความสำนึกในพระทัยดีของพระองค์ ที่ได้โปรดให้เราเป็นผู้แทนพระศาสนจักรไทยไปร่วมงานครั้งนี้ มีเนื้อหาสาระมากมายช่วง 2-3 วันแรก ในการสัมมนาเชิงวิชาการ เสียค่าที่เราไม่สามารถถ่ายทอดมาให้ท่านรับทราบอย่างทั่วถึง หวังว่า “ควันหลง” จากงานชุมนุมครั้งนี้ คงได้ทำให้ท่านได้ประโยชน์ และข้อคิดบางประการอย่างแน่นอน

ณ ที่นี้ขอนำรูปที่ผู้แทนเมืองไทยได้ถ่ายรูปหมู่ หน้าอาสนวิหารแห่งเมืองมิลาน มาให้ท่านได้ชม ก่อนที่จะจาริกแสวงบุญ ไปยังสถานที่อื่น หลังจากร่วมพิธีปิดงานชุมนุมครอบครัวโลกแล้ว ผู้แทนจากเมืองไทย เดินทางสู่เมืองปาตั่ว ได้แวะไปเคารพศพของท่านนักบุญลูกา ที่เชื่อกันว่าศพของท่าน ได้ถูกย้ายจากกรุงคอนสแตนติโนเปิล นำมาเก็บรักษาไว้ที่ พระวิหารของนักบุญยอห์นตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 จากนั้นเยี่ยมชมวิหารนักบุญอันตอน ซึ่งมีผู้คนมากมาย เดินทางมาขอพร และขอบุณท่านนักบุญอันตอนเกิดที่กรุงลิสบอน ในประเทศโปรตุเกส บิดาของท่าน ร่ำรวยมากแต่ท่านกลับถือความยากจน เป็นนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่ วันหนึ่งขณะที่ท่านสวดภาวนาในห้องส่วนตัว พระกุมารประจักษ์มาเอามือน้อยๆ โอบคอบและจูบท่าน เพราะท่านได้พยายามรักษาวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์

อยู่เสมอ 32 ปีหลังจากท่านถึงแก่กรรมภาพ ศพของท่านถูกนำกลับไปที่นี่

หลังจากรับประทานอาหารค่ำ ที่ภัตตาคาร แล้วก็พักที่โรงแรมคราวน์พลาซ่า ปาตั่ว

วันที่ 4 มิถุนายน 2012

วันนี้รับประทานอาหารเช้าแล้วเดินทางสู่เมืองเวนิสด้วยรถไฟ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ที่วัดนักบุญเจเรมียา ซึ่งเป็นสถานที่เก็บศพของนักบุญลูซิอา จากนั้นชมเมือง ที่ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่กว่า 118 เกาะ มีสะพานเชื่อมถึงกันหลายร้อยแห่ง ณ ที่ศูนย์กลางของ

นครเวนิส เราได้ชมสะพานสะพานอื่น ซึ่งเป็นสะพานที่เชื่อมระหว่าง พระราชวังโดจกับเรือนจำนักโทษ สาเหตุที่เรียกชื่อดังกล่าวก็เพราะความเศร้าโศกของนักโทษที่ถูกส่งตัวเข้าคุกต้องเดินผ่านสะพานแห่งนี้ กล่าวกันว่านี่เป็นคุกที่เข้ามาแล้วจะไม่มีวันได้ออกไปอีก ยกเว้นคัสซาโนว่า ยอดนักกรักบันลือโลกซึ่งถูกจองจำอยู่แต่ก็หลบหนีออกมา

ภาคบ่ายชมมหาวิหารนักบุญมาระโก ที่สร้างถวายแด่ท่าน ชมศิลปะแบบโมเสกที่ติดผนังหน้าโบสถ์ ซึ่งบรรยายเรื่องราวของการนำศพนักบุญมาระโกกลับจากเมืองอเล็กซานเดรียประเทศอียิปต์ มีความสวยงามด้วยสถาปัตยกรรมแบบเวนิเซียนผสมไบเซนไทน์ จากนั้นลงเรือกลับสู่แผ่นดินใหญ่ แล้วเดินทางกลับสู่เมืองปาตั่ว รับประทานอาหารค่ำที่ภัตตาคาร แล้วพัก ณ โรงแรมเดม

วันที่ 5 มิถุนายน 2012

วันนี้พวกเราเดินทางสู่เมืองฟลอเรนซ์ เมืองหลวงแห่งแคว้นทัสคานี แหล่งกำเนิดศิลปะแบบเรอเนซองส์ ซึ่งทำให้เมืองนี้เต็มไปด้วยศิลปวัฒนธรรมในสมัยกลาง มีคุณค่าแก่การชม เราได้บันทึกภาพวิวที่สวยงามของตัวเมือง

สะพานเก่าแก่แห่งแรกที่ข้ามแม่น้ำอาร์โน

หลังจากเห็นเห็น้อยจากการจาริกแสวงบุญและชมสถานที่ต่างๆ แล้ว ทุกคนก็เข้าพักที่โรงแรม

วันที่ 6 มิถุนายน 2012

วันนี้พวกเราเดินทางสู่กรุงโรม ซึ่งได้รับฉายาว่า อมตะนคร หรือนครที่ไม่มีวันตาย เป็นศูนย์กลางแห่งศิลปวัฒนธรรม ศูนย์กลางการปกครองและอำนาจของอาณาจักรโรมัน และศูนย์กลางทางศาสนาคริสต์ นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 4 เรื่อยมา

สถานที่แห่งแรกที่ได้ชมคือ มหาวิหารนักบุญเปาโลนอกกำแพงเมือง มหาวิหารนี้ประดับประดาด้วยเงินทองและเพชรพลอยมากมายเพื่อเป็นเกียรติแด่ท่านนักบุญเปาโล พวกเขาสรรพเงินสรวางเงินเข้าปล้นมหาวิหารในหลายศตวรรษ สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันน์ ที่ 8 จึงทรงสร้างกำแพงล้อมรอบมหาวิหาร เพื่อเป็นการป้องกัน มหาวิหารแห่งนี้จึงถูกเรียกว่า มหาวิหารนักบุญเปาโลนอกกำแพง เพราะกำแพงที่สร้างขึ้นนี้ ได้ทำให้มหาวิหารแห่งนี้อยู่นอกกรุงวาติกัน ภายในมหาวิหาร มีศิลปะล้ำค่ามากมาย เช่น โคมระย้าสำหรับเทียนปัสกาของศตวรรษที่ 12 ศิลปะโมซายิก มีพระคัมภีร์โบราณที่เขียนด้วยลายมือของนักบุญเยโรม ห้องเก็บพระธาตุของนักบุญสเตฟาโน และนักบุญอันนา ในห้องเก็บพระธาตุยังมีกางเขนเล็กๆ ที่มาจากกางเขนแท้ของพระเยซูเจ้า ผืนและกระดูกของบรรดาอัครสาวก โข่วเหล็กที่ใช้ลำนนักบุญเปาโล ส่วนหนึ่งของไม้เท้านักบุญเปาโล และพระธาตุของนักบุญองค์อื่นๆ ด้วย นอกนั้นยังมีรูปโมซายิกของพระสันตะปาปาองค์แรกจนถึงองค์ปัจจุบัน บนกำแพงใหญ่ข้างพระแท่นกลาง มีรูปวาดเป็นโลงศพของพระนางมารีย์ โดยมีบรรดาอัครสาวกของพระเยซูเจ้าอยู่ข้างๆ โลงศพเป็นเครื่องหมายว่า พระนางมารีย์ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ แล้วนั้นได้เยี่ยมชมน้ำพุเทรวี ซึ่งเป็นที่มาของเพลง ทรีคอยน์ส อิน เดอะ ฟาวันเทิน เป็นน้ำพุที่ใหญ่ที่สุดในกรุงโรม ใช้ศิลปะแบบบาร็อค มีความงามสง่าและยิ่งใหญ่ของภาพแกะสลักหินอ่อน ซึ่งเป็นเรื่องราวของขุนทัพรโรมัน ขณะพบธารน้ำศักดิ์สิทธิ์เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวยอเนรมิตลงไปในน้ำพุเพื่ออธิษฐานขอให้ได้กลับมาเยือนกรุงโรมอีกครั้ง แล้วนั้นเยี่ยมชมบันไดสเปน ที่ซึ่งสถานทูตสเปนมาตั้งอยู่ที่นี้ในศตวรรษที่ 17

เป็นย่านที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของกรุงโรม บริเวณนี้มีร้านค้ามากมาย โดยเฉพาะสินค้าแบรนด์เนมทั้งหลาย เช่น Gucci, Prada, Louis Vitton ,Bulgari Ferragamo,Valentino ยังมีร้านอาหาร และร้านกาแฟ ที่เปิดกิจการมาตั้งแต่ ศตวรรษที่ 18 ด้วย

รับประทานอาหารค่ำ ที่ภัตตาคารและเข้าพักที่โรงแรม โซลีย์เคย์ อิน เออเรเลีย โรม

วันที่ 7 มิถุนายน 2012

วันนี้คณะจาริกแสวงบุญได้มีโอกาสถวายมิสซาที่ใต้แท่นมหาวิหารนักบุญ เปโตร เป็นวัดน้อยเล็กๆ ที่อยู่ไม่ไกลจากที่ฝั่งศพของนักบุญเปโตร พวกเราได้ ภาวนาให้พระศาสนจักรไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรสากล ขอ พระเป็นเจ้าโปรดให้พวกเรามีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี และเป็นหนึ่งเดียวกับ พระศาสนจักรสากลเสมอไป หลังมิสซาพวกเรานันทักภาพไว้เป็นที่ระลึก

ภาคเช้าพวกเราเยี่ยมชมมหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน มหาวิหารนี้ เคยเป็นที่ประทับ ของพระสันตะปาปา ปัจจุบันเป็นบ้านเณรใหญ่และมหาวิทยาลัยแต่ยังถือว่าเป็นหนึ่งเหนือวัดทุกแห่ง ของกรุงโรม ถึงแม้มหาวิหารแห่งนี้จะถูกทำลายลงเพราะแผ่นดินไหว ในค.ศ. 896 สมเด็จพระสันตะปาปา แชรจ์จัส ที่ 3 ได้สร้างขึ้นมาใหม่ แต่ในค.ศ. 1308 มหาวิหารนี้ก็ถูกไฟเผาเกือบหมด หลังจากซ่อมแซมไม่นานก็ถูกไฟไหม้อีก ใน ค.ศ. 1361 ต่อมาในสมัยสมเด็จพระสันตะปาปาซิลโด ที่ 5 ได้ทำการสร้างใหม่ทั้งหมดเพราะโครงสร้างเก่าใช้ไม่ได้แล้ว แต่สิ่งที่ยังเหลืออยู่คือ วัดน้อยส่วนตัวของพระสันตะปาปาที่เรียกชื่อว่า ซางดา ซังตอรัม เป็นที่บรรจุพระธาตุนักบุญ ต่างๆ มากมาย

ใกล้ๆ บริเวณมหาวิหารนี้ เรายังได้จาริก ไปยังไปบันไดศักดิ์สิทธิ์ เป็นบันไดที่ทำด้วยหินอ่อน ปัจจุบันถูกคลุมด้วยไม้ ความเข้าใจดั้งเดิม ระบุและ ยืนยันว่า พระเยซูเจ้าหลังจากได้ถูกตัดสินประหาร ชีวิตแล้ว ได้เดินลงมาทางบันไดนี้ นักบุญเฮเลนา พระมารดาของจักรพรรดิคอนสแตนติน ได้เป็นผู้นำ บันไดนี้มาที่กรุงโรม ที่แห่งนี้จึงเป็นสถานที่จาริก แสวงบุญ ผู้แสวงบุญส่วนใหญ่จะใช้คุกเข่าเดินขึ้นบันไดนี้ เพื่อเป็นการใช้โทษบาป จากนั้นพวกเขายังชมมหาวิหาร แม่พระแห่งภูเขาหิมา เป็นวัดที่ขุดถวายเป็นพระที่ใหญ่มากที่สุดในกรุงโรม ตั้งอยู่บนเนินแอสควีลิน ก่อสร้างโดยสมเด็จพระ

พระสันตะปาปาลีเบรโอ ใน ค.ศ. 366 ตามประเพณีนิยม ในสมัยกลาง มีตำนานเล่าว่า แม่พระ ต้องการให้สร้างวัด ถวายแด่พระนาง บนเนินนี้ โดยให้เครื่องหมายคือ รอยเท้า ของพระนางบนหิมะที่ตกมาในฤดูร้อนบนเนินแห่งนี้ ตำนานเรื่องนี้ทำให้เกิดมีวันฉลองพระแม่แห่งหิมะ ใน วันที่ 5 สิงหาคมของทุกปี และยังคงเป็นวันฉลองมหา วิหารสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน เรายังได้ชมส่วนหนึ่งของ รางหลู้าที่พระกุมารเคยประทับ ซึ่งนำมาจากเบรเลเฮม ในค.ศ. 642 อีกทั้งได้ชมรูปวาดแม่พระที่เชื่อกันว่าเป็น

ฝีมือของนักบุญลูกา ผู้เป็นทั้งแพทย์และนักวาดภาพ
รูปนี้เป็นศิลปะแบบไบแซนทีน

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันที่ภัตตาคาร
แล้ว เราได้จาริกแสวงบุญ ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร
ซึ่งเป็นมหาวิหารที่ใหญ่ที่สุด และมีความสำคัญอย่างยิ่ง
ในพระศาสนจักรคาทอลิก เพราะเป็นสถานที่นักบุญ
เปโตรได้พลีชีพเป็นมรณสักขี ด้วยการตรึงกางเขน โดยเอา
ศีรษะลงด้านล่าง เป็นศูนย์กลางของพระศาสนจักรคาทอลิก
ทั้งทางด้านพิธีกรรม ข้อความเชื่อและการบริหาร ที่ประทับ
ขององค์พระสันตะปาปาที่อยู่บริเวณเดียวกัน เป็นสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์และเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการแสวงบุญของคริสตชน
คาทอลิก มหาวิหารนี้อยู่ในรัฐวาติกัน เป็นรัฐอิสระที่มี
พระสันตะปาปาทรงเป็นประมุข ชมมหาประติมากรรมรูปปีเอเตะ สุดยอดเยี่ยมสลักหินอ่อนของไมเคิล แอนเจโล
ซึ่งสลักรูปนี้เสร็จเมื่ออายุเพียง 24 ปี ในค.ศ. 1499 ใช้เวลาทำถึง 7 ปี และเป็นผลงานเพียงชิ้นเดียวที่ได้สลักชื่อของ
ท่านไว้เป็นรูปแกะสลักของพระแม่แมรีอา ที่อ้าแขนรับพระศพของพระเยซูเจ้าลงมาจากกางเขน ใบหน้าของแม่พระ
เป็นใบหน้าของหญิงสาวชาวตะวันตกที่อ่อนวัยกว่าใบหน้าของพระเยซูเจ้าเพื่อแสดงว่าแม่พระได้รับรู้ชะตากรรม
ของพระนางล่วงหน้า และร่ำพังก่อนแล้ว ชมรูปสัมฤทธิ์ของนักบุญเปโตรนั่งบัลลังก์ ทำด้วยทองบรอนซ์ทั้งหมด
เป็นผลงานในศตวรรษที่ 5 ชมศิลปะที่อยู่เหนือแท่นพระจิตเจ้าที่มีชื่อว่า กลอริอา ผลงานของแบร์นินี เป็นแท่นที่อยู่
ด้านลึกสุดของมหาวิหาร เป็นที่ตั้งบัลลังก์ของนักบุญเปโตร

เมื่อรับประทานอาหารค่ำ ที่ภัตตาคารแล้ว ทุกคนก็เข้าพักผ่อนที่โรงแรม

วันที่ 8 มิถุนายน 2012

วันนี้เป็นวันสุดท้าย ทุกคนมุ่งสู่สักการสถาน คิวโน อะโมเร ซึ่งแปลว่า “ความรักของพระเจ้า” น้อยคนมาก
ในประเทศอิตาลีที่จะไม่รู้จักสถานที่แห่งนี้ เพราะเป็นสถานที่แสดงความศรัทธาที่มีต่อรูปภาพแม่พระรูปหนึ่ง ที่ไม่ได้
เกี่ยวข้องกับการประจักษ์ของพระแม่แต่อย่างใด แต่เกี่ยวข้องกับการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้น จากการภาวนาต่อหน้าพระรูปนี้
ซึ่งมีอยู่มากมายจนถึงปัจจุบันนี้ รูปภาพวาดนี้เป็นรูปของพระนางพรหมจารีมารีอาประทับนั่งบนบัลลังก์ โดยมีพระ
เยซูกุมารอยู่ในอ้อมแขน และมีนกพิราบอยู่เหนือศีรษะ นกพิราบนี้เป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า ซึ่งเป็น “ความรัก
ของพระเจ้า” จึงเป็นที่มาของชื่อภาพวาดนี้ว่า “แม่พระแห่งความรักพระเจ้า” พวกเราได้ร่วมถวายมิสซา ที่วัดนี้เป็นการ

ขอบคุณพระเจ้า สำหรับงานชุมนุมครอบครัวโลก
ครั้งที่ 7 รวมทั้งการจาริกแสวงบุญต่อเนื่อง ที่พวกเรา
ได้รับโอกาสเป็นผู้แทนของพระศาสนจักรไทย

จากนั้นเราเดินทางสู่ สนามบินลิโอนาโด
ดา วินชี เพื่อขึ้นเครื่องบินกลับสู่กรุงเทพฯ โดยเที่ยวบิน
TG 945 ถึงสนามบินสุวรรณภูมิโดยสวัสดิภาพ
พร้อมด้วยความประทับใจและอัมบุญอันมิอาจลืมได้
กันอย่างถ้วนทั่ว

จับสลากเลือกสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ ที่ 9 ทรงประกาศสมณกฤษฎีกาสถาปนามิสซังสยามวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1669 จึงจำเป็นต้องเลือกผู้แทนพระสันตะปาปาองค์ใหม่เพื่อมาปกครองมิสซังสยามในฐานะประมุขมิสซัง

พระคุณเจ้าฟรังซิส บิลลิโอ และพระคุณเจ้าปีแอร์ ลังแบร์ต เดอ ลา ม็อตต์ ตระหนักดีว่า การเลือกประมุขมิสซังองค์ที่สามนี้ จะต้องทำด้วยความรอบคอบ เพราะสาระสำคัญของหนังสือจากกรุงโรมระบุว่า “ต้องเลือกจากผู้ที่อยู่ไกลเดินทางมารุ่นแรกซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของทุกคนทั้งที่ปารีส กรุงโรม และกรุงศรีอยุธยา” มิสชันนารี 3 กลุ่มที่เดินทางมารุ่นแรก ในเวลานั้นเหลือเพียงคุณพ่อหลุยส์ ลาโน และคุณพ่อหลุยส์ เชอเวรย เท่านั้น

พระคุณเจ้าลียงแบร์ตสนับสนุนคุณพ่อลาโนซึ่งรู้จักชาวสยามดี และเป็นที่ยอมรับชมชอบทั้งชาวพื้นเมือง ข้าราชการ และพระภิกษุเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังอุทิศตัวให้กับงานประกาศข่าวดีด้วยความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก คุณพ่อลาโนเลือกใช้จิตตารมณ์แห่งพระวรสารด้วยการเอาใจใส่คนที่ถูกสังคมทอดทิ้ง คือนักโทษ และคนป่วยที่ยากจน ได้เปิด “สุขาเสนาเล็กๆ” ในค่ายชาวฝรั่งเศส มีคนไข้ล้นหลามไปใช้บริการจำนวนมาก ท่านใช้เวลาว่างทั้งหมดเรียนภาษา แปลบทภาวนาสำคัญ และหนังสือคำสอน แต่งตำราเทวศาสตร์เป็นภาษาสยาม นอกจากนี้ยังแต่งไวยากรรมและพจนานุกรมภาษาสยามและภาษาบาลีอีกด้วย

พระคุณเจ้าบิลลิโอ เสนอชื่อคุณพ่อหลุยส์ เชอเวรย ผู้ร่วมงานตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ที่ปารีส เพราะเชื่อว่า คุณพ่อเชอเวรยสามารถรับผิดชอบหน้าที่นี้ได้ คุณพ่อเชอเวรยเป็นสมาชิกกลุ่ม “มิตรที่ดี” ที่ไปกรุงโรม ค.ศ. 1656 เพื่อสนับสนุนการส่งพระสังฆราชของสมณกระทรวงมิสซังตะวันออกชื่อท่านเป็นพระสังฆราช แต่ในที่สุดได้เลือก**คุณพ่อโกโตลันจิ**

ตามพระสมณสาส์น “เอ-ซูปลิมี” ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1665 ระบุว่าอนุญาตให้ประมุขมิสซังทั้งสองเลือกประมุขมิสซังองค์ที่สาม แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้

พระคุณเจ้าลียงแบร์ตจะมีอำนาจเลือกประมุขมิสซังองค์ใหม่เพียงผู้เดียว พระคุณเจ้าบิลลิโอมีสิทธิใช้อำนาจในกรณีที่พระคุณเจ้าลียงแบร์ตมรณภาพไปก่อน

พระคุณเจ้าลียงแบร์ตเสนอให้พระคุณเจ้าบิลลิโอเขียนแบบอักษรสาวก โดยจับสลากเพื่อให้พระจิตเจ้าทรงเลือก จึงเขียนชื่อคุณพ่อลาโนและคุณพ่อเชอเวรยลงในสลาก พระสังฆราชทั้งสองสวดบทภาวนาของอัครสาวกตามหนังสือ “กิจการอัครสาวก” เพื่อการนี้โดยเฉพาะ พระคุณเจ้าลียงแบร์ตเอาสลาก 2 ใบ ใส่ลงในหมวกแล้วยื่นให้พระคุณเจ้าบิลลิโอจับ เมื่อแกะสลากออก พระคุณเจ้าบิลลิโออ่านด้วยความแปลกใจว่า “**คุณพ่อหลุยส์ ลาโน**” พระคุณเจ้าลียงแบร์ตสังเกตเห็นพระคุณเจ้าบิลลิโอแปลกใจจึงกล่าวว่า “**พระคุณเจ้าเอาสลากใบนี้ใส่ลงไปอย่างเดิมและจับใหม่เป็นครั้งที่สอง**” พระคุณเจ้าบิลลิโอจึงปฏิบัติตามทันที และเมื่อจับสลากครั้งที่สองก็ยังเป็นสลากใบเดิม พระคุณเจ้าบิลลิโอคุกเข่าลงตรงหน้าพระคุณเจ้าลียงแบร์ตด้วยความกระตือรือร้นเพื่อขออภัยและยอมรับว่า คุณพ่อลาโนสมควรได้รับเลือกเป็นพระสังฆราชเกียรตินามแห่งเมแตโปลิส แทนพระคุณเจ้าโกโตลันจิ และเป็นประมุขมิสซังนานกิง และประมุขมิสซังสยาม

พระคุณเจ้าหลุยส์ลาโนเป็นประมุของค์แรกของมิสซังสยาม ได้รับแต่งตั้ง ค.ศ. 1673 ได้รับอภิเษก วันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1674 ในวันสมโภชปีศาจที่กรุงศรีอยุธยา ขณะอายุ 37 ปี ระยะเวลาวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 1696 ศพของท่านถูกบรรจุไว้ในวัดนักบุญยอแซฟที่กรุงศรีอยุธยา

ข้อมูลอ้างอิง :

1. ประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว, อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียง, กรุงเทพฯ, 2006
2. พระสังฆราชลียงแบร์ต เดอ ลา ม็อตต์ ผู้ร่วมก่อตั้งคณะมิสซังต่างประเทศและผู้ก่อตั้งคณะภคินีรักกางเขน, คุณพ่อโรแบร์ต โกสแต ออคความ, กรุงเทพฯ, 2012
3. <http://www.catholic-hierarchy.org/bishop/blaneau.html>

หนึ่งเดียวที่ยืนยาว

(อุดมสานต์ ฉบับประจำเดือนตุลาคม 2012)

ภาพเก่าเล่าเรื่อง

1. คุณพ่อวิชา สารกิจ 2. คุณพ่อวิกตอร์ วิวัฒน์ ธงชัย 3. คุณพ่อวรศักดิ์ สุขพัฒน์ 4. คุณพ่อบุญชู ระงับพิย 5. คุณพ่อประพล ธรรมพิชัย 6. คุณพ่อสมุห์ พานิชเกษม 7. คุณพ่อสงวน สุวรรณศรี (พระคุณเจ้า) 8. คุณพ่อสุเทพ นามวงศ์ 9. คุณพ่อเกลมเมต แกล้ม คลังทรัพย์ 10. คุณพ่อสนิท วรศิลป์ 11. คุณพ่ออังเดร โบลังค์
12. คุณพ่อแบร์นาร์ด์ มนัส บุญคั่นผล 13. คุณพ่อเสียร์ โชติพงษ์ 14. คุณพ่อเอมิล ราช อารีพรค 15. คุณพ่อสร้อย เจริญนารถ 16. คุณพ่ออาทรร พัฒนภิรมย์ 17. คุณพ่ออรุณ ธรรมธาดา 18. คุณพ่อพิจิตร กฤษณา 19. คุณพ่อบุญเมือง วรศิลป์ 20. คุณพ่อวินทร์ เจริญวงศ์ 21. คุณพ่อคอนันต์ มานิต สรรเพ็ชร 22. คุณพ่อชิน ไทยเจริญ 23. คุณพ่อกิจ วรศิลป์

พระสังฆราชดอเรนซ์ เกียนชัย สมานจิต

ถ่ายภาพร่วมกับคณะสงฆ์จันทน์ และมิสชันนารีวันที่ 10 สิงหาคม ค.ศ. 1971
โอกาสเข้าเฝ้า หลังจากได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราช ประมุขสังฆมณฑลจันทบุรี

แถวนี้ จากซ้าย เรียงตามหมายเลข

1. คุณพ่อบุญชู ระจับพิย
2. คุณพ่อประพล ธรรมพิชัย
3. พระคุณเจ้าสงวน สุวรรณศรี
4. พระคุณเจ้าเกียนชัย สมานจิต
5. คุณพ่อสนิท วรศิลป์
6. คุณพ่อวินเซนเต วรงค์ สุขพัฒน์

แถวนี้ที่หนึ่ง จากซ้าย

7. คุณพ่อพิพัฒน์ ทุนพันธ์
8. คุณพ่อเศียร โชติพงษ์
9. คุณพ่อวิโรจน์ สมหมาย
10. คุณพ่อสง่า จันทรมศักดิ์
11. คุณพ่อสุเทพ นามวงศ์
12. คุณพ่อวิจิต ประสงค์ธรรม
13. คุณพ่อกิจ วรศิลป์
14. คุณพ่ออาทร พัฒนภิรมย์

แถวนี้ที่สอง จากซ้าย

15. คุณพ่อเพิ่มศักดิ์ เสรีรักษ์
16. สามเณรสุรินทร์ ประสมผล
17. คุณพ่อสร้อย เจริญนารถ
18. คุณพ่อชนะ สมานจิต
19. พระคุณเจ้าพเยาว์ มณีทรัพย์
20. คุณพ่อชามูแอล สมุห์ พานิชเกษม
21. คุณพ่อแสวง สามภักดิ์
22. คุณพ่อสีลม ไชยเผือก
23. คุณพ่อบุญยง วรศิลป์
24. คุณพ่อพิจิตร กฤษณา
25. พระคุณเจ้าบรรจง อารีพรรค
26. คุณพ่ออารี วรศิลป์

แถวนี้ที่สาม จากซ้าย

27. คุณพ่อประสิทธิ์ สมานจิต
28. คุณพ่อบุญเนื่อง วรศิลป์
29. คุณพ่อชาอุล อรุณ ธรรมธาดา
30. คุณพ่อวานิช คุโรวาท
31. คุณพ่อวิจิตร ไตรภพ
32. คุณพ่อญานี แชรวิจิณี
33. คุณพ่อชาย จันทะโฮม
34. คุณพ่อเทพศิริ (แหวน) ศิริโรจน์
35. คุณพ่อวินทร์ เจริญวงศ์
36. คุณพ่อหลุยส์ เฮโม

แถวนี้ที่สี่ จากซ้าย

37. คุณพ่อยุทธชัย ปัญจทรัพย์
38. คุณพ่อสมักร เจ็งสืบสันต์
39. คุณพ่อดำรง กู้ชาติ
40. คุณพ่อวิโอลา วรศิลป์
41. คุณพ่อวีระ ผังรักษ์

ผู้ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับ คือ 1. คุณอโนทัย อาภานันท์ 2. คุณสุลักษณ์ รังศิริกุล 3. คุณโสภณ โสนน้อย
ผู้ที่ส่งภาพมาร่วมสนุก แล้วยังไม่ได้แจ้งชื่อที่อยู่ โปรดแจ้งชื่อที่อยู่มาที่ “อุดมสานต์” เพื่อจะได้จัดส่งของสมนาคุณ
ไปให้

นายพรพิชัย กระบวนสุวรรณ เยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่

“เยาวชนคาทอลิกคือ ศิษย์พระคริสต์”

พระศาสนจักรทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันปกป้อง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต ศักดิ์ศรีและสิทธิของครอบครัว เด็ก เยาวชน ... ด้วยการเสริมโอกาสและพัฒนาศักยภาพ ให้มีความภูมิใจในศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์เป็นบุตรของพระเจ้า ให้ได้ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้มีชีวิต และมีชีวิตอย่างสมบูรณ์

สำหรับเดือนนี้คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ขอแนะนำ นายคอมินิก ซาวิโอ พรพิชัย กระบวนสุวรรณ เยาวชนของสังฆมณฑลเชียงใหม่ เขาเข้มแข็ง และเป็นแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนๆ และกับเยาวชนรุ่นน้องๆ ให้กล้าทวนกระแสสังคม กล้าเป็นพยานถึงพระคริสต์ โดยดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระวรสาร

นายพรพิชัย กระบวนสุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2534 (1981) อายุ 21 ปี อยู่เลขที่ 6 หมู่ 13 ต.ปางหินฝน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ 50370 เป็นสัตบุรุษ วัดพระมารดานิจจานุเคราะห์ บ้านดินขาว นายพรพิชัย กำลังศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปี 2 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 1 คณะรัฐศาสตร์ การปกครอง

การที่เยาวชนคนหนึ่งอยู่ในช่วงที่ต้องศึกษาหาความรู้แต่เยาวชนพรพิชัยยังต้องทำงานหารายได้และหาประสบการณ์ในการทำงานไปด้วยเยาวชนพรพิชัยเคยทำงานร้านอาหารญี่ปุ่น และในขณะเดียวกันก็ช่วยงานของพระศาสนจักรในเครือข่ายนักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่ด้วย

เราทราบดีว่า เยาวชนเป็นช่วงวัย ที่เรียกว่า ‘หัวเลี้ยว หัวต่อ’ ของชีวิต ก่อนที่จะก้าวไปเป็นผู้ใหญ่ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ในการหล่อหลอม และประทับประกอบเยาวชนคนหนึ่งในช่วงวัยนี้ด้วยการศึกษา ดนตรี กีฬา และที่สำคัญ คือ การคบเพื่อน...เยาวชนพรพิชัย เลือกที่จะแสวงหาความรู้ การเรียน และการเป็นนักศึกษา แต่ก็ยังจัดแบ่งเวลาให้กับงานของพระศาสนจักร

โดยเข้าไปทำงานกับกลุ่มนักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่ นื่องพรพิชัยแบ่งปันกับ “อุดมสานต์” ว่า “ผมได้ทำงานกับนักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่มา 2 ปีแล้ว ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และปีนี้ ผมได้เป็นคณะกรรมการของเครือข่ายนักศึกษาคาทอลิกเชียงใหม่ ฝ่ายการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ ในปีนี้ด้วย” และจากงานในส่วนนี้เองเขายังได้แบ่งปันถึงลักษณะงานที่เราฟังว่างานที่ได้รับมอบหมายคือติดต่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของนักศึกษา หรือเยาวชนคาทอลิก ว่ามีกิจกรรมอะไรบ้างในแต่ละเดือน และยังได้รับมอบหมายจากวัดพระจิตเจ้า สวนเจ็ดริ้น ให้รับผิดชอบดนตรีในพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์

จากคำถามที่ว่า มีความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่อง “เยาวชนกับความเชื่อในยุคปัจจุบัน” นื่องพรพิชัยกล่าวว่า “เยาวชนกับความเชื่อในปัจจุบัน ในความคิดเห็นของผม ความเชื่อของเยาวชนในปัจจุบันนั้นได้แสดงออกมาเป็นกลุ่มๆ เช่นการรวมตัวกันของนักศึกษาคาทอลิกที่เรียนกันอยู่ในเชียงใหม่เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันโดยเฉพาะการมารวมมิสซาด้วยกันทุกๆ เดือน การไปจัดกิจกรรมร่วมกับชมรมนักศึกษาคาทอลิกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในเขตเชียงใหม่ และกิจกรรมการหาไม้กางเขนไปตามวัดในเขตต่างๆ ของสังฆมณฑลเชียงใหม่ ซึ่งสังฆมณฑลเชียงใหม่ของเรานั้นมีพลังความเชื่อของกลุ่มเยาวชนต่างๆ อย่างเข้มแข็ง และจากกิจกรรมต่างๆ นี้เราจะเห็นว่าเยาวชนกับความเชื่อในปัจจุบันนั้นยังถือว่าเป็นความเชื่อที่เข้มแข็ง และยังสามารถทำให้กลุ่มเยาวชนนั้นเข้มแข็งขึ้นอีกด้วย”

นื่องพรพิชัย ยังได้ฝากข้อคิดไว้ว่า “เยาวชนคาทอลิกจะเข้มแข็งในความเชื่อได้นั้น ก็ต้องพึ่งการเอาใจใส่จากผู้ใหญ่หลายๆ ฝ่าย ที่คอยให้ความช่วยเหลือความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา และที่สำคัญคำภาวนาจากพี่น้องคริสตชนทุกๆ คน และอยากให้กำลังใจเพื่อนๆ เยาวชนคาทอลิกทุกคน ว่าอย่าท้อแท้ในความเชื่อของเรา จงเชื่อและวางใจในพระองค์”

พระศาสนจักรมีพันธกิจเสริมสร้างและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมและพัฒนาหล่อเลี้ยงชีวิตด้วยคุณค่าพระวรสาร มีวุฒิภาวะในความเชื่อ เติบโตเป็นคริสตชนอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีคุณธรรม และเป็นประจักษ์พยานถึงคุณค่าพระวรสาร

บทความพิเศษ

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

จิตวิญญาณนักกีฬา

ขณะที่เขียนบทความนี้ มหกรรมกีฬาโอลิมปิกแห่งมวลมนุษยชาติที่กรุงลอนดอน 2012 ปิดฉากลงในทุกครั้งของโอลิมปิกจะมีเรื่องน่ายินดีและเรื่องน่าอดสูอยู่คู่กันเสมอ

คนไทยเราคงจะยินดีกันทั่วประเทศที่แม้จะไม่ได้เหรียญทองเหมือนที่ผ่านมาแต่ก็มีเหรียญเงินและเหรียญทองแดงกลับมาจากกีฬาชกมวย ยกน้ำหนัก และเทควันโด พิมพ์ศิริ สิริแก้ว นักกีฬายกน้ำหนักหญิงไทยคว้าเหรียญเงินมาครองได้สำเร็จ การแข่งกีฬายกน้ำหนักนั้น แต่ละคนต้องยกน้ำหนัก 2 ท่า แต่ละท่ามีโอกาสเลือกน้ำหนักที่จะยกได้ 3 ครั้ง แล้วเอาน้ำหนักที่สูงที่สุดในแต่ละท่ามารวมเป็นน้ำหนักรวม สรุปแล้วเวลาแข่งกัน ยกกันจริงๆ เพียง 6 ครั้ง การเลือกน้ำหนักก็ต้องเลือกตามความสามารถของเราที่ฝึกซ้อมกันมา ว่ากันว่า นักกีฬายกน้ำหนักแต่ละคนต้องฝึกซ้อมยกกันเป็นหมื่นๆ ครั้ง เป็นการฝึกฝนร่างกายและสมาธิเพียงเพื่อมายกให้ดีที่สุดหกครั้งในตอนแข่งจริง

แม้จะไม่ได้เหรียญอะไรมาครองเลย แต่รัชก อินทนน นักแบดมินตันหญิงเดี่ยวอายุ 17 ปีของไทย ก็กลายเป็นขวัญใจของประเทศได้ ดูตอนที่เธอแข่งกับหมวยจีนมืออันดับสองของโลกนั้น แม้จะแพ้ในเกมส์ แต่ก็ชนะใจคนดู ด้วยการเล่นอย่างเต็มความสามารถ ตามกติกา มีมารยาท มี

พละกำลังเท่าไรเอามาใช้จนหมด ทั้งหยอด ทั้งตบ ทั้งลูกสั้น ลูกยาว วิ่งไม่หยุด สู้ไม่ถอย

ตรงกันข้ามกับนักกีฬาแบดมินตันจากบางประเทศ โดยเฉพาะหญิงคู่มืออันดับโลกจากจีน ที่ลงแข่งขัน แล้วตั้งใจให้ทีมตัวเองเป็นฝ่ายแพ้ ด้วยการตีเหวี่ยงๆ แหยะๆ แกล้งตีติดเน็ตบ้าง ตั้งใจตีออกไปนอกเส้นบ้าง ไม่ยอมรับลูกบ้าง ด้วยเหตุผลเดียวคือถ้าแพ้แล้วจะได้ไม่ต้องไปเจอกับนักแบดมินตันคู่มืออันดับโลกจากชาติเดียวกันในรอบตัดเชือกหาทางหลบกัน ไปเจอคู่อื่นที่มีมืออ่อนกว่า เพื่อหวังว่าจะได้มีโอกาสได้เหรียญทอง และเหรียญเงินในรอบสุดท้ายเมื่อมาชิงกัน

กรณีนี้เรียกว่าเป็นการสมรู้ร่วมคิดฉ้อโกง จรรยา ภาษาฟุตบอลเรียกกันว่า “ลัมบอล” กรณีแบดมินตันก็น่าจะเป็นการ “ลัมแบด” ทำให้คนดูถึงกับโห่ไล่กันเกรียว กรรมการก็ทนดูไม่ได้ในที่สุดต้องประชุมหารือและลงมติถอดถอนออกจากการแข่งขันด้วยเหตุผลว่า “ไม่ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการแข่งขัน”

ก็สมควรครับที่กรรมการตัดสินแบบนี้ เพราะหากนักกีฬาคิดแต่เพียงจะได้เหรียญ ก็จะทำทุกอย่างให้ได้เหรียญมาครอง ไม่สนใจว่าการกระทำนั้นเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ขาดจิตวิญญาณของนักกีฬาไป วิญญาณของการเป็นนักกีฬาสูงสุด ไม่ได้อยู่ที่การคว้าอันดับที่หนึ่งมาครอง แต่อยู่ที่การเล่นอย่างเต็มที่เต็มกำลัง ด้วยวิธีการใสสะอาด รู้แพ้รู้ชนะ และช่วยกันทำให้ได้สถิติที่ดีที่สุดเกิดขึ้นกับกีฬาประเภทนั้นๆ

ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เบอร์ลิน เมื่อปี 1936 ท่ามกลางการเริ่มครุภครุ่นของ

บรรยากาศสงครามโลกครั้งที่สอง **อดอล์ฟ ฮิตเลอร์** ผู้นำเผด็จการนาซีของเยอรมัน หามั่นป็นมือจะใช้กีฬาโอลิมปิกในการประกาศศกดาว่า คนเยอรมันชาติอารยันนั้น เป็นเผ่าพันธุ์พิเศษกว่าชนชาติอื่นๆ ต้องดีกว่าเหนือกว่าทุกประเทศในทุกๆด้าน รวมทั้งด้านกีฬา จึงตั้งเป้าว่าเยอรมันจะต้องเป็นเจ้าเหรียญทองและทำลายสถิติของกีฬาประเภทต่างๆ โดยเฉพาะด้านกรีฑาซึ่งถือกันเป็นต้นตำนานของโอลิมปิก

เยอรมันมีนักกีฬากระโดดไกลผิวขาว ผมบลอนด์ ที่มีศักดิ์ศรีเป็นเจ้าของแชมป์ยุโรปชื่อ **ลูซลอง (Luz Long)** ในขณะที่อเมริกาส่งนักกีฬาผิวดำมีระดับชื่อ **เจซซี โอเวน (Jesse Owens)** ถ้าเป็นคนผิวดำก็ถูกคนผิวขาวในอเมริกาด้วยกันเองเหยียดผิวอยู่แล้ว ห้ามขึ้นรถคันเดียวกัน ห้ามพักโรงแรมเดียวกัน ห้ามนั่งกินข้าวโต๊ะเดียวกัน ฯลฯ ไม่ต้องบอกเลยว่าพอมานั่งแข่งที่เบอร์ลินจะโดนมองอย่างไร ฮิตเลอร์นั้นต้องการให้นักกีฬาเยอรมันคว้าชัยชนะ ก็ลงทุนเดินทางมาเชียร์ถึงขอบสนามด้วยตนเอง แต่ก็มิวายแสดงความรังเกียจชาติอื่นๆ ไม่ได้ เวลาไปมอบเหรียญก็จะจับมือแสดงความยินดีเฉพาะนักกีฬาเยอรมัน จนคณะกรรมการโอลิมปิกต้องเตือนว่าถ้าจะแสดงความยินดีต้องจับมือถือน้ำทั้งที่หนึ่ง สอง และ สาม ห้ามเลือกชาติ

เช้าวันที่ 4 สิงหาคม เป็นรอบคัดเลือกกระโดดไกล ลูซลอง นักกีฬาเยอรมันนั้นกระโดดผ่านและเข้าไปรอบสุดท้าย ส่วนโอเวน นั้นกระโดดไปสองครั้งแล้วยังไม่ผ่านระยะไกล 7.15 เมตร เหลือกระโดดครั้งสุดท้าย หากไม่ผ่านก็ตกรอบ มีเรื่องเล่ากันว่า ลูซลองได้เข้าไปแนะนำให้ โอเวน ถอยหลังระยะวิ่งสักกิดหนึ่งจะทำให้กระโดดดีขึ้น โอเวนจึงกระโดดผ่านในครั้งที่สาม และได้เข้าไปเจอกับลูซลองในรอบชิงชนะเลิศ มี

การทำลายสถิติโอลิมปิกกัน 5 ครั้งในรอบชิงบ่ายวันนั้น และสุดท้ายเป็นโอเวนที่คว้าเหรียญทองด้วยสถิติกระโดดไกลถึง 8.06 เมตร และเยอรมันมาเป็นที่สองด้วยสถิติ 7.87 เมตร พอรู้ผลเท่านั้นคนดูทั้งสนามและตัวฮิตเลอร์เองก็ตะลึงไปสองชั้นชั้นแรกคือไม่คาดคิดว่านักกีฬาผิวดำอย่างโอเวนจะทำได้ดีกว่านักกีฬาเยอรมัน และชั้นที่สองคือภาพที่นักกีฬาเยอรมันที่เป็นผู้แพ้ กลับเป็นคนแรก ที่เดินเข้าไปแสดงความยินดีอย่างออกหน้าออกตากับโอเวนผู้ชนะ โดยไม่แคร์ว่าท่านผู้นำฮิตเลอร์ และคนในสนามจะคิดอย่างไร

นักกีฬาทั้งสองคนต่างสีผิว ต่างเชื้อชาติ มาจากประเทศที่เป็นคู่อริกันทางการเมือง กลายเป็นสัญลักษณ์ของมิตรภาพ ลูซลอง เขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงโอเวนหลังการแข่งขัน บอกว่าหากเป็นไปได้เขาอยากให้โอเวนเล่าให้ลูกของเขาฟังว่ามนุษย์ควรปฏิบัติต่อกันอย่างไร “Someday find my son ... tell him about how things can be between men on this Earth.”

นี่คือจิตวิญญาณของความเป็นนักกีฬาที่ต้องการเห็นความสำเร็จที่แท้จริงของการกีฬา ไม่ใช่ของตนเอง หรือของประเทศ นี่คือนักกีฬาตัวจริงที่ก้าวข้ามผิวสี ก้าวข้ามความเป็นชาติก้าวเข้าสู่การเป็นพี่น้องของมวลมนุษยชาติที่ต้องการเห็นและยินดีกับความสำเร็จของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง

อีกตัวอย่างหนึ่งที่ผมจำได้ดีเป็นรูปถ่ายของนักวิ่งชื่อ **อัครี (Jonh Stephen Akhwari)** จากประเทศแทนซาเนีย เข้าแข่งขันวิ่งมาราธอนในโอลิมปิกที่กรุงเม็กซิโก ปี 1968 มีคนออกจากเส้นปล่อยตัว 75 คน ระหว่างวิ่งอยู่กิโลเมตรที่ 20 เศษ แกเอนเพื่อนนักกีฬาคอนอื่นกระแทกล้มลงหัวเข่าฟาดพื้นบาดเจ็บจนข้อเคลื่อน แกต้องเอาผ้ามาพันเข่าขวา และวิ่งโยกเขยยกตลอดเส้นทาง ในขณะที่

โอเวนคนกลาง และลูซลอง คนขวา (ยกมือเฉียงแบบเยอรมัน) บนแท่นรับเหรียญทองและเหรียญเงินกระโดดไกล โอลิมปิก 1938 กรุงเบอร์ลิน เยอรมัน

นักวิ่งบางคนทนบรรยากาศระดับความสูงของภูมิประเทศที่มีออกซิเจนน้อยไม่ไหว หรือเป็นตะคริว ก็ถอดใจหยุดวิ่ง แต่แกก็ไม่เลิก ยังวิ่งเหยิกไปข้างสลัดเดินบ้าง ผ่านไป 3 ชั่วโมง 25 นาที เขาแจกรางวัลกันแล้ว คนดูก็กลับกันเป็นส่วนใหญ่แล้ว แกเพิ่งวิ่งมาเข้าสู่สนาม นักข่าวก็ไปถ่ายรูปและสัมภาษณ์คำถามเด็ดว่า เขากลับกันหมดแล้วทำไมยังไม่เลิกแข่ง นักกีฬาที่มีจิตวิญญาณเกินร้อยคนนี้แกตอบว่า “ประเทศผมอุตส่าห์ส่งผมมาหนึ่งหมื่นไมล์ ไม่ได้เพื่อให้มาแค่ออกวิ่ง แต่มาเพื่อให้แข่งขันจบ” (My country did not send me 10,000 miles just to start the race; they sent me to finish the race)

ในพระคัมภีร์โดยนักบุญมัทธิว บทที่ 25 ได้กล่าวถึงคำเทศน์สอนเปรียบเทียบของพระเยซูเรื่องเงินตะลันต์ โดยนายจ้างให้เงินลูกจ้างสามคน คนแรกให้ไป 5 ตะลันต์ คนที่สอง 3 ตะลันต์ คนสุดท้าย 1 ตะลันต์ สองคนแรกก็ใช้เงินไปทำการลงทุนค้าขายเกิดกิจการงอกงาม คนสุดท้ายด้วย

นักกีฬาวิ่งมาราธอน อักวาลี จากแทนซาเนีย ประสบอุบัติเหตุบาดเจ็บที่เข่าระหว่างแข่ง แต่ก็พยายามเข้าสู่เส้นชัยเป็นคนสุดท้ายในกีฬาโอลิมปิก 1968 กรุงเม็กซิโก

ความน้อยเนื้อต่ำใจว่าได้เงินมาน้อย คงทำอะไรไม่ได้ เลยไม่ทำอะไร เอาเหรียญไปฝังดินไว้เฉยๆ นายจ้างก็ตำหนิและริบเงินคืน บทเทศน์นี้สอนว่าพระเจ้าให้พรสวรรค์แต่ละคนมาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว มากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งไม่ใช่เรื่องสำคัญแต่เป็นหน้าที่ของเราที่ต้องพัฒนาความรู้ความสามารถของเราให้เต็มศักยภาพ รวมไปถึงเพาะพันธุ์ความดีงามในตัวของเราให้เจริญเติบโต เพื่อจะได้รับใช้กิจการของพระองค์และเพื่อนมนุษย์ เหมือนบทจดหมายที่นักบุญเปาโลเขียนถึงทิโมธีฉบับที่สองว่า “ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว”

AD Precision

AD Precision

คนสภาฯ

ประกาศ

คุณบุญมี กมลวิสัย

ผู้อำนวยการสภากีบาล
เขตวัดนักบุญยอห์นบัพติสต์ แม่โจ

“คนสภาฯ” ครั้งนี้ ขอแนะนำบุคคลปกากะฉอ จากคอยสูง เป็น
ผู้อำนวยการสภากีบาลเขตวัดนักบุญยอห์นบัพติสต์ แม่โจ เปโตร บุญมี กมลวิสัย
อายุ 48 ปี บิดาชื่อ นายพะลอแม มารดาชื่อ นางนิกา กมลวิสัย เป็นบุตร
คนที่ 6 ในครอบครัว จบการศึกษาระดับ ปวช. เมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1991
(พ.ศ. 2534)

คุณบุญมี ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตำบลแม่โถ เมื่อปี 2547-2555 พยายามจัดสรรงบประมาณให้กับวัดในแผนงานบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ค่ายาค่าสอน อบรมเยาวชน วันคริสต์มาส กองบุญข้าวเพื่อเป็นการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนตามศูนย์และผู้ตกทุกข์ได้ยากต่างๆ ของเขตวัดซึ่งมีหลายสิบหมู่บ้าน

สังคมปัจจุบัน จากสื่อเทคโนโลยีที่ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีผลต่อการมีส่วนร่วมของลูกวัดคือ การเข้าวัดจะน้อยลงบ้าง ในบางช่วง เช่น การสวดเช้า-เย็นของชาวบ้านเริ่มน้อยลง ไม่ว่าจะเป็น เด็กหรือผู้ใหญ่ แต่ถ้าวันอาทิตย์นั้นยังมีความเข้มแข็งเหมือนเดิม

คุณบุญมียังได้มีการติดตามดูแลและมีส่วนร่วมในการช่วยสอนภาษาท้องถิ่น (ภาษาปกาเกอะญอ) ให้กับลูกหลานรุ่นหลังให้พวกเขาได้อ่านออกเขียนได้เพื่อรักษา ภาษาของตนเอง และสามารถอ่านบทอ่าน ขับร้องบทเพลงในวัดได้ แม้จะมีการใช้ ภาษาไทยมากขึ้นแล้วก็ตาม การรักษาภาษาและวัฒนธรรมของตนก็เป็นสิ่งจำเป็น

ในฐานะฆราวาสได้ปฏิบัติหน้าที่ตามแผนงานอภิบาล โดยได้ดูแลพิธีกรรม ของวัดให้เรียบร้อย ช่วยจัดเด็กช่วยมิสซาแต่ละสัปดาห์และกิจกรรมอื่นๆ เช่น การ อบรมกลุ่มต่างๆ ของเขตวัด ค่ายาค่าสอนภาคฤดูร้อน ร่วมมือกับวัดในทุกกิจกรรม ของวัด โดยเฉพาะร่วมกับกลุ่มพ่อบ้านรุ่นใหม่ (รุ่นเยาว์) เพื่อจัดกิจกรรมรื้อฟื้น ทบทวนความเชื่อของคริสตชนให้เข้มแข็งและมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นโครงการ นำร่องของเขตวัดร่วมกับเจ้าวัด

ความรู้สึกนึกคิดในฐานะผู้แทนฆราวาส “สังคมปัจจุบัน จากสื่อเทคโนโลยี ที่ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมีผลต่อการมีส่วนร่วมของลูกวัดคือ การเข้าวัด จะน้อยลงบ้างในบางช่วง เช่น การสวดเช้า-เย็นของชาวบ้านเริ่มน้อยลงไม่ว่าจะเป็น เด็กหรือผู้ใหญ่ แต่ถ้าวันอาทิตย์นั้นยังมีความเข้มแข็งเหมือนเดิม ทั้งนี้เนื่องจากวัด ตามบนคอยนั้น จะมีธรรมเนียมเข้าวัดสวดภาวนาทั้งตอนเช้าและตอนเย็น ซึ่งปลูกฝัง ตั้งแต่สมัยมิสซันนารีแล้ว ส่วนวันอาทิตย์นั้นจะมีสวด 3 รอบคือเช้า สาย และเย็น ซึ่งถ้าเป็นวัดที่มีคุณพ่อ ก็จะมีมิสซาในตอนสาย” ❏

ครอบครัวที่ยิ่งใหญ่ และบิดาที่ยิ่งใหญ่

อับราฮัม ลินคอล์น เคยถูกถามว่า

“ถ้าคุณมีโอกาสที่จะเกิดใหม่อีกครั้ง คุณจะเลือกเกิดมาในฐานะใด?”

ท่านตอบว่า

“ฉันต้องการจะเกิดเป็นลูกของพ่อแม่คนเดิมของฉัน

ฉันจะเกิดในครอบครัวที่ยากจนเหมือนเดิม”

ผู้ถามอุทานออกมาด้วยความพิศวงว่า

“ทำไมล่ะ!!!” อับราฮัม ลินคอล์นกล่าวตอบว่า

**“ก็เพราะในครอบครัวของผมนี่เอง ที่ผมได้รับความรักที่เต็มเปี่ยมจากพ่อแม่
ของผม และความรักของพวกเขาเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ในการดำเนินชีวิตของผม”**

**สิ่งสำคัญที่สุดที่หล่อเลี้ยงลูกๆ ในครอบครัวให้เติบโตเป็นคนที่ดีมีคุณภาพ
ของสังคม สิ่งนั้นคือความรักของคุณพ่อคุณแม่**

ในสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 พระองค์ต้องการเลือกนักบุญองค์หนึ่งมาเป็นองค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรสากล โดยพิจารณาจากชีวิตของนักบุญหลายองค์ ทั้งนักบุญที่เป็นพระสันตะปาปา พระสังฆราช อัครสาวก มรณสักขี ฯลฯ นอกจากนั้น คณะกรรมการเลือกสรรที่พระองค์ทรงแต่งตั้งขึ้น ยังได้พิจารณางานเขียนและบทเทศน์ของนักบุญที่ยิ่งใหญ่หลายองค์ มีการอธิบายและการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ที่สุดพระองค์ทรงตัดสินใจเลือกนักบุญองค์หนึ่ง ซึ่งท่านมีชีวิตที่เรียบง่ายที่สุด ในชีวิตของท่านไม่ปรากฏเลยว่าท่านเคยเทศน์สอนต่อหน้าสาธารณชน ท่านไม่ได้เป็นมรณสักขี ท่านเป็นคนเงียบๆ และมีอาชีพที่ต่ำต้อย

สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ทรงเลือกนักบุญยอแซฟเป็นองค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรสากล พระองค์ทรงให้เหตุผลว่า พระเจ้าทรงเลือกนักบุญยอแซฟให้เป็นหัวหน้าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ และถ้าพระเจ้าทรงวางพระทัยให้นักบุญยอแซฟดูแลพระเยซูเจ้าในโลกนี้ พระองค์ก็มั่นใจเช่นกันที่จะฝากพระศาสนจักรไว้ในความคุ้มครองของนักบุญยอแซฟ

**ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร คุณสามารถเป็นบิดาที่ยิ่งใหญ่ได้ ถ้าคุณทำหน้าที่บิดาของคุณ
อย่างดีที่สุด และรักลูกของคุณอย่างสุดหัวใจ ❀**

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญเปาโล แห่งไม้กางเขน

(St. Paul of the Cross)

ฉลองวันที่ 19 ตุลาคม

ท่านเปาโล ผู้นี้เกิดวันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1694 ที่เมืองยีนัว ประเทศอิตาลี เคยเป็นทหาร เมื่อสมัยที่ยังเป็นวัยรุ่นนั้นท่านมีจิตใจซื่อบริสุทธิ์ และศรัทธา ครั้งหนึ่งท่านฝันว่าตนเองได้ตั้งคณะนักบวชขึ้นมาคณะหนึ่ง

เพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซูเจ้าขณะรับมหากรรม ในความฝันนั้น พระสังฆราชผู้ประกอบพิธีได้มอบเสื้อคลุมเป็นเครื่องแบบสีดำ ปักรูปหัวใจกับตะปู 3 ตัว ให้เป็นตราสัญลักษณ์ประจำคณะเพื่อระลึกถึงพระมหากรรม ท่านกับน้องชายได้มุ่งหน้าไปสู่ภูเขาอาร์เอนตารีโอ (ออร์เบเทลโล) เพื่อจะเจริญชีวิตแบบฤษี

ในปี 1737 ท่านได้ตั้งคณะนักบวชชาย “**ปาสซีโอนิสตี**” โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 14 ได้ประกาศรับรองระเบียบพระวินัยคณะที่ท่านตั้งขึ้น บ้านแห่งแรกมีชื่อว่า “**คณะพระมหากรรม**” ที่ออร์เบเทลโล

อุดมการณ์ของนักบวชคณะนี้คือ อุทิศตัวเองและเป็นพยานยืนยันถึงธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขนในชีวิตของตน และในการเทศน์สอน เพราะขณะนั้นธรรมล้ำลึกแห่งไม้กางเขนได้ถูกบิดเบือนไปจากความจริง

ท่านเปาโล เป็นนักเพ่งฉันทที่ยิ่งใหญ่ ท่านรักษาชีวิตจิตใจของท่านให้สดใสสะอาดบริสุทธิ์ อยู่เสมอจนกระทั่งถึงวัยชรา ดังนั้นผลงานต่างๆ ที่ท่านเขียนจึงมีแรงดึงดูดใจเป็นพิเศษในฐานะเป็นพระสงฆ์วิญญูณารักษ์

ต่อมาคณะของท่านแพร่หลายไปยังวัดนักบุญยอห์นและเปาโล ที่กรุงโรม ท่านใช้เวลาตลอด 50 ปี เพื่อประกาศพระคริสตศาสนาในประเทศอิตาลี และขณะที่ท่านกำลังจะสิ้นใจนักบวชร่วมคณะองค์หนึ่งได้อ่านพระคริสตประวัติภาค “**พระมหากรรม**” ให้ท่านฟังและรำพึง ท่านค่อยๆ สิ้นใจอย่างสงบ ที่กรุงโรม ในปี 1775 รวมอายุ 81 ปี

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขอให้เราทุกคนได้ตระหนักว่าการรักพระคริสตเจ้าก็คือ การรักไม้กางเขน ซึ่งเป็นต่อธารแห่งชีวิต ขอให้พระมหากรรมของพระองค์เป็นเครื่องหมายสำคัญแห่งความรักและการกลับใจโดยหมั่นไปรับศีลออกบาปเป็นประจำด้วยเทอญ **✠**

ความเสียสละ ที่เป็นรูปธรรม

สละ1 : น. ชื่อต้นไม้ เหมือนระกำ มีรสหวาน

สละ2 : ก. ละ ทั้ง ปล่อย วาง

เสียสละ : ก. สละ (2)

คนเสียสละ ต่างกับคนเห็นแก่ตัวเอาแต่ใจ เอาใจเอาเปรียบคนอื่น ไม่ยอมช่วยเหลือใคร ไม่มีใครชอบหรือคบค้าสมาคมกับคนเห็นแก่ตัว แต่นิยมชมชอบคนเสียสละ ใครๆ ก็อยากเป็นเพื่อนกับเขา อยู่ที่ไหนในใครๆ ก็รัก จะจากไปไหนในใครๆ ก็อาลัย อารมณ์ และคิดถึง

คนเสียสละ กับ คนเห็นแก่ตัว เราพอจะเห็นกันได้ไม่ยากนัก เวลาอยู่ร่วมกัน หรือไปไหนมาไหนด้วยกัน คนเสียสละคอยดูแลเอาใจใส่รับใช้และให้ความสะดวกสบายแก่ผู้อื่นก่อนเสมอ คนเห็นแก่ตัวจะไม่สนใจคนอื่น และจะเลือกสิ่งที่ดีสำหรับตัวเองก่อนเสมอ เช่น ขึ้นรถนำเที่ยวที่ไม่มีเบอร์ที่นั่ง เขาจะต้องเลือกที่นั่งสบายๆ ก่อนคนอื่น คนเสียสละให้คนอื่นเลือกก่อน ตัวเองนั่งตรงไหนก็ได้ ฯลฯ

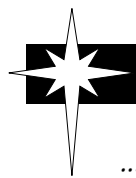
พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ใครอยากเป็นศิษย์ของเรา จงสละตนเอง แบกกางเขนของตนทุกวันตามเรา” (มธ 16:24) พระเยซูทรงเสียสละ จนยอมตายบนกางเขน เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดไปสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นแบบฉบับของคนเสียสละอย่างแท้จริง ไม่มีอะไรแอบแฝง หรือซ่อนเร้นเลย

พ่อแม่ที่ดีก็เสียสละทุกอย่างให้ลูกได้สามัคคีรักกันจริงๆ ก็ยอมเสียสละให้กันและกันเสมอ แม้เพื่อนที่รักกันจริงก็ต้องเสียสละให้กันและกันด้วย ใครที่เป็นคนเห็นแก่ตัวเอง อยู่กับใคร เป็นเพื่อนกับใครไม่ได้นานดอกครับ แม้แต่สามัคคีรักก็ด้วยเหมือนกัน

ฉะนั้นผู้ที่สูญเสียความเสียสละ ช่วยให้เราเป็นคนน่ารัก น่าคบค้าสมาคมด้วย น่าเคารพนับถือ ตรงข้ามกับคนเห็นแก่ตัว เหมือนฟ้ากับดินเลยทีเดียว - ทั้งๆ ที่เราเห็นความแตกต่าง อย่างเด่นชัด เช่นนี้แล้ว บ่อยๆ ครั้งในชีวิตของเราเองก็เป็นคนเห็นแก่ตัวอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เช่น เอาเปรียบเพื่อนๆ ในรูปแบบต่างๆ ไปทานอาหารด้วยกันให้เพื่อนจ่ายทุกครั้ง เลือกแต่งงานเบาๆ สบายๆ งานหนักๆ ลำบากๆ โยนให้เพื่อนทำ ฯลฯ

ความเสียสละที่เป็นรูปธรรม เห็นได้ชัดๆ ในขบวนการเร่ร่อนเยเรมีย์ เริ่มตั้งแต่สมาชิกด้วยจิตตารมณ์แห่งความรัก - ฝากเงินหุ้นไว้ช่วยเพื่อน - ให้เพื่อนที่เดือดร้อน มีความจำเป็นกว่าได้กู้ก่อน - ยินดีค้าประกันให้เพื่อนได้กู้ - เป็นกรรมการรับใช้สมาชิกโดยไม่มีเงินเดือน และอื่นๆ อีกมากมายครับ

ความเสียสละเป็นความดี และจำเป็น สำหรับการทำงานหรืออยู่ร่วมกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป สามัคคีรักใคร่ครบถ้วน หมดคณะ และทุกสังคมครับ ที่ใดขาดความเสียสละ ที่นั่นไม่มีความสุขที่แท้จริง เกิดขึ้นได้ครับ ❀

...เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงในดินและตายไป มันก็จะเป็นเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น แต่ถ้ามันตายมันก็จะบังเกิดผลมากมาย ผู้ที่รักชีวิตของตนย่อมจะเสียชีวิตนั้น ส่วนผู้ที่พร้อมจะสละชีวิตของตนในโลกนี้ ก็ย่อมจะรักษาชีวิตนั้นไว้สำหรับ ชีวิตนิรันดร์ ผู้ใดรับใช้เราผู้นั้นจงตามเรามา เราอยู่ที่ใดผู้รับใช้ของเราก็ก้อยู่ที่นั่นด้วย ผู้ใดรับใช้เรา พระบิดาจะประทานเกียรติแก่เขา

The New Evangelization

การประกาศข่าวดีแบบใหม่

(คำบรรยายของพระคาร์ดินัลโยเซฟ รัทซิงเกอร์

สมณมนตรี สมณกระทรวงพระสังฆราชแห่ง

ครุคำสอน ในโอกาสสมมนาฉลองปี

“ปีติมหาการุณย ค.ศ. 2000”

บทแปลนี้ได้รับการตรวจ แก้ไข

โดย คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส)

(ตอนที่ 2/6)

วิธีการ (The Method)

วิธีการที่ถูกต้องมาจากโครงสร้างการประกาศข่าวดีแบบใหม่ดังที่กล่าวข้างต้นนี้ แน่อนเราต้องใช้เครื่องมือสมัยใหม่เพื่อให้คนอื่น ได้ยิน ได้ฟังเรา หรือที่ดีไปกว่านั้น ก็คือทำให้เสียงพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าถึงทุกคน เป็นที่เข้าใจของทุกคนเรา (พระศาสนจักร) ไม่ต้องการที่จะฟังเพื่อตัวเราเองเรา ไม่ต้องการที่จะเพิ่มพลัง (จำนวน) และการแผ่ขยายของอาณาจักร แต่เราต้องการที่จะรับใช้เพื่อคุณภาพความดีของมนุษยชาติ และเพื่อจัดให้มีที่สำหรับ “ผู้ทรงเป็นชีวิต”

การสละตนเองมอบให้แก่พระคริสต์เพื่อความรอดของมนุษย์ เป็นเงื่อนไขพื้นฐานของความมุ่งมั่นสำหรับการประกาศข่าวดี “*เรามาในพระนาม*

ของพระบิดาแต่ท่านทั้งหลายมิได้ต้อนรับเราถ้าผู้อื่นมาในนามของตน ท่านทั้งหลายก็ต้อนรับเขา” (ยน 5:43) เครื่องหมายของผู้ต่อต้านพระคริสต์ก็คือการที่เขาพูดประกาศในชื่อของเขาเอง

แต่เครื่องหมายของพระบุตรก็คือ ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา พระบุตรนำเราให้รู้จักความเป็นหนึ่งเดียวของพระตรีเอกภาพ นำเราเข้าสู่ความจริงของความรักนิรันดร์ของ “พระบุคคล” ผู้เป็น “ความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์” ผู้มอบตนเองและผู้รับมอบระหว่างกันและกันอย่างเต็มบริบูรณ์

แผนการของพระตรีเอกภาพเห็นได้โดยทางพระบุตร พระองค์มิได้ตรัสในนามของพระองค์ พระบุตร ทรงแสดงให้เห็นรูปแบบชีวิตของผู้ประกาศข่าวดีที่แท้จริง อีกนัยหนึ่ง การประกาศข่าวดีมิใช่เป็นเพียงวิธีการพูดแบบหนึ่ง แต่เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต นั่นคือ ดำเนินชีวิตในการฟังและ มอบเสียง (คำพูด) ของพระองค์แก่พระบิดา (หมายถึง ตรัสในพระนามของพระบิดา) “เมื่อพระจิตแห่งความจริงเสด็จมา พระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด พระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่จะตรัสทุกสิ่งซึ่งทรงได้ฟังมาและจะทรงแจ้งให้ท่านรู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น” (ยน 16:13)

การประกาศข่าวดีนี้เป็นการประกาศโดยพระคริสต์ พระจิตเจ้า และโดยพระศาสนจักรด้วย พระคริสต์และพระจิตเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักร และตรัสผ่านทางพระศาสนจักร การประกาศพระคริสต์ประกาศพระอาณาจักรพระเจ้ามาจากการฟังเสียงของพระองค์โดยผ่านทางเสียงของพระศาสนจักร และการประกาศนี้ไม่ใช่ในนามของตนเองแต่เป็นการประกาศในพันธกิจของพระศาสนจักรการเสียสละตนเสียนี้มีผลทางการปฏิบัติหลายประการ ในขณะเดียวกันเราก็ต้องศึกษาถึงวิธีการแบบอื่นๆ ที่มีเหตุผลและที่สอดคล้องกับศีลธรรม เป็นหน้าที่ของเราด้วยซ้ำที่จะใช้ช่องทางสื่อสารที่ทำได้เหล่านี้ แต่คำพูดและศิลปะการสื่อสารทั้งหลายก็ไม่อาจลงลึกถึงจิตใจคนอย่างที่เราจะสรรหา (ข่าวดี) ต้องเข้าถึงให้ได้

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ข้าพเจ้า (พระคาร์ดินัล รัทซิงเกอร์) อ่านประวัติของคุณพ่อที่ต้องค้ำหนึ่งของ

ศตวรรษของเราท่านคือ **คุณพ่อ Don Didimo** เจ้าอาวาสวัด Bassano del Grappa ในบทเขียนของคุณพ่อเต็มไปด้วยคำแนะนำที่ดีๆ มากมาย ซึ่งเป็นผลจากชีวิตแห่งการภาวนาและการรำพึงของคุณพ่อ Don Didimo กล่าวเปรียบเทียบสำหรับพวกเรา (พระสงฆ์) ว่า “*พระเยซูเจ้าประกาศว่าในตอนกลางวัน แต่ตอนกลางคืนพระองค์ทรงอธิษฐานภาวนา*” ด้วยคำพูดเพียงไม่กี่คำนี้ คุณพ่อ Don Didimo กำลังบอกเราว่า พระเยซูทรงต้องหาผู้ติดตาม (อัครสาวก) จากพระเจ้าเป็นความจริงเช่นนี้เสมอเราโดยลำพังตนเอง เราไม่อาจชักชวนใครมาได้ เราต้องหาพวกเขาโดยพระเจ้า เพื่อพระเจ้า วิธีการทั้งหลายจะว่างเปล่าถ้าหากขาดรากฐานแห่งการภาวนาคำพูดต่างๆ ของคำประกาศของเรา ต้องชุ่มฉ่ำด้วยชีวิตแห่งการภาวนาของเรา

พระเยซูเจ้าทรงประกาศสอนตอนกลางวัน ตอนกลางคืนพระองค์ทรงอธิษฐานภาวนา แต่ท่านยังไม่พอ พระองค์ทรงเพิ่มอีกขั้นหนึ่ง ชีวิตของพระองค์เป็นหนทางไปสู่ไม้กางเขน เป็นการเดินทางขึ้นไปถึงกางเขน (ตามคำบันทึกที่น่าฟังในพระวรสารของนักบุญลูกา)

พระเยซูเจ้ามิได้ทรงไถ่กู้โลกด้วยคำพูดที่ไพเราะน่าฟัง แต่ด้วยความทุกข์ทรมาน และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระทรมานของพระองค์เป็นแหล่งกำเนิดแห่งชีวิตที่ไม่เหือดแห้งสำหรับโลก พระทรมานมอบพลังให้แก่พระวาจาของพระองค์

องค์พระผู้เป็นเจ้า (พระเยซูเจ้า) ทรงขยายความหมายของอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดโดยตรัสถึงกฎธรรมชาติที่เมล็ดข้าวที่ถูกหว่านต้องตกลงในดินและตาย แต่กลับเพิ่มผลผลิตมากมาย (ยน 12:24) กฎนี้ยังใช้ได้ยู่จนถึงทุกวันนี้ และต่อไปจนสิ้นโลกและเป็นวิธีการ (เช่นเดียวกับธรรมชาติเรื่องเมล็ดพืช) ที่เป็นพื้นฐานของการประกาศข่าวดีแบบใหม่ ประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์เรื่องนี้แล้ว

เป็นการง่ายที่จะนำประวัติศาสตร์ของคริสตศาสนามาอ้างอิงเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ เช่นการประกาศข่าวดีในชีวิตของนักบุญเปาโลความสำเร็จของพันธกิจของนักบุญเปาโลไม่ใช่ว่าจากโศกนาฏกรรมหรือการอภิบาลที่ชาญฉลาด แต่เป็นผลจากความ

ทุกข์ทรมาน จากความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ และการร่วมพระทรมานของพระองค์ (เทียบ 1 คร 2:1-5 ; 2 คร 11:30; กท 4:12-14) พระองค์ยังตรัสถึงเครื่องหมายของโยนาห์ ซึ่งหมายถึงการถูกตรึงกางเขนของพระองค์เพื่อให้ความทรมานของพระองค์ที่ยังขาดสิ่งใดจะได้ครบบริบูรณ์ (คส 1:24) ทุกยุคทุกสมัยของประวัติศาสตร์ คำกล่าวของปีตาจารย์ Tertullian เป็นจริงเสมอ คำกล่าวนี้นี้ก็คือ

“เลือดของบรรดามรณสักขี เป็นเมล็ดพันธุ์ของคริสตชน” (Sanguis martyrum semen christianorum)

นักบุญออกัสตินกล่าวเรื่องเดียวกันอย่างน่าฟังมากกว่าอีกเมื่อท่านอธิบายเรื่องที่นักบุญเปโตรรับมอบอำนาจจากพระเยซูเจ้าให้ปกครองพระศาสนจักร และจะต้องเป็นมรณสักขีด้วย (ยน 21:18-19) นักบุญออกัสตินกล่าวเสริมว่า พระวาจาของพระเยซูเจ้าที่ว่า “จงดูแลลูกแกะของเราเถิด” (ยน 21:16) หมายถึง จงพร้อมที่จะต้องลำบาก ถูกทรมานเพื่อคริสตชน เช่นเดียวกับคุณแม่ที่ให้นกาคินดูร์ก็ย่อมต้องเจ็บปวด การให้นกาคินดูร์ย่อมมีความเจ็บปวดตามมา การให้นกาคินดูร์เป็นความเจ็บปวด การเป็นคริสตชนเป็นการบังเกิด (จึงต้องเจ็บปวด) ให้เราทบทวนอีกครั้งด้วยคำพูดของพระอาจารย์ที่ว่า “อาณาจักรสวรรค์ต้องการความอดทน และความพยายาม” (มธ 11:12 ; ลก 16:16) และความอดทน ความพยายามนี้ก็คือความทุกข์ทรมาน คือไม้กางเขน เราไม่อาจให้ชีวิตแก่คนอื่นได้โดยไม่สละชีวิตของตนเองก่อน

กระบวนการสละตนเองที่อธิบายมานี้ แท้ที่จริงก็คือ การสละชีวิตของตน และในบริบทนี้ให้เรารำลึกถึงพระวาจาของพระผู้ไถ่กู้ของเราที่ว่า

“ผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา และเพราะข่าวดี ก็จะรักษาชีวิตได้”

(มก 8:35)

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ทำไม...?

ผู้เขียนอยากเริ่มต้นด้วยการถามคำถามว่า ในแต่ละวันที่เราใช้ชีวิตเราใช้คำว่า “ทำไม” กันบ้างหรือไม่ และเป็นการถาม “ทำไม” กันในแบบใด

แบบแรก เป็นการพูด “ทำไม” ของคนที่ต้องการเหตุและผล ต้องการรู้ ต้องการทราบถึงที่มาที่ไป ต้องการหาสาเหตุของปัญหาและต้องการรู้ต้นเหตุของการเริ่มต้นของสิ่งต่างๆ อย่างแท้จริงๆ จึงเป็นที่มาของการถาม “คำถาม” ขึ้น

ตัวอย่างเช่น **เซอร์ ไอแซค นิวตัน** นักวิทยาศาสตร์ที่สังเกตว่า “**ทำไม วัตถุต่างๆ จึงตกลงมายังพื้นดินเสมอ ทำไมไม่มีวัตถุใดเมื่อตกลงมาแล้วลอยขึ้นฟ้า**” ด้วยการสังเกตและการตั้งคำถามดังกล่าว เขาจึงแสวงหาคำตอบ จนเป็นที่มาของการสร้างกฎแห่งแรงโน้มถ่วงของโลก

เมื่อ **CEO** เห็นว่ายอดขายของในบริษัทของตนเองตกต่ำลง จึงเริ่มตั้งข้อสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น “**ทำไมยอดการสั่งซื้อของของลูกค้าจึงตกลงอย่างมาก**” จึงได้นัดประชุมผู้บริหารและคณะทำงาน เพื่อร่วมกันหาเหตุว่าเป็นเพราะอะไรที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น และจะทำไมต่อไปดี

การเริ่มต้นด้วยการตั้ง “ทำไม” ในตัวอย่างข้างต้น เป็นการพยายามหาเหตุ เพื่อให้รู้ผล เป็นการกระตุ้นให้เกิดการคิดต่อ คิดแก้ไข ตั้งใจมุ่งค้นหาให้ได้มาซึ่งคำตอบ ได้ความรู้ใหม่ขึ้นมา

เป็นการถาม “ทำไม” ที่ต้องการ “**ฟัง**” คำตอบอย่างแท้จริง พร้อมเปิดตาเปิดหู ที่จะสังเกต ฟัง ให้ความคิด หรือเพื่อให้ได้คำตอบ ให้พ้นจากความมืดสู่ความสว่างกันต่อไป

เรียกได้ว่าเป็น “ทำไม” ที่ก่อให้เกิด “**ปัญญา**” คุ่มค่ากับเวลาที่เสียไปกับการคิด การค้น การหา

แบบที่สอง เป็นการพูด “ทำไม” ของคนที่มีแต่เหตุผลของตนเอง แต่ไม่พร้อมฟังเหตุผลของใครปากก็เอ่ยว่า “**อยากรู้ว่า...ทำไม...**” ปากก็ถามว่า “**ทำไมถึง...บอกมาสิ...**” แต่เมื่อผู้ตอบตอบกลับมา กลับ “**ไม่ฟัง**” “**ไม่รับรู้**” “**ไม่เข้าใจ**” และ “**ไม่พยายามที่จะเข้าใจ**” ใดๆ ทั้งสิ้น

เป็นการถามที่ดูเสมือนต้องการให้คนฟังตอบ ผู้ถามมีการนั่งเพื่อรอฟัง แต่เมื่อได้รับคำตอบของผู้ตอบแล้วต้องรีบโต้กลับทันควัน และมองว่าคำตอบที่ได้รับฟังนั้นเป็นเพียง “**คำแก้ตัว**” ในความรู้สึกของ “**ผู้ถาม**” หรือ “**คำโกหก**” ที่ไม่มีน้ำหนักเพียงแต่แก้ต่าง

การถามทำไมดังกล่าวจึงเป็นการถาม “ทำไม” เพื่อสร้างให้เกิดการโต้เถียง การถามเพื่อให้อีกฝ่ายจนมุม พูดเพื่อให้เกิดรู้สึกผิด พูดเพราะผู้พูดนั้นอยู่ในภาวะของความโกรธ ความขุ่นมัว

จึงมักเป็นคำพูดทำไมในลักษณะดังนี้

“**ไม่เข้าใจเลย...บอกแล้วใช่ไหมว่าไม่ให้ทำ**”

“ไม่ให้ยุ่ง ไม่ให้เข้าไป แล้วไปยุ่งทำไม....”

“บอกมาสิ เกิดอะไรเนี่ย ทำไมจึงเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาได้...ทำไม...”

เสียงคำถามที่ดัง คาคให้คนพูด คั้นให้คนตอบ...เมื่อได้ฟังการตอบกลับยังไม่ทันฟังจบ...กลับสวนกลับต่อไปว่า “ไม่ต้องมาแก้ตัวเลยนะ...ไม่อย่ากฟัง...บอกแล้ว...เตือนแล้ว ไซ้ใหม่ว่า...” “คิดได้อย่างไรนี้...ใครบอก...ทำไมไม่ปรึกษากัน...”

สถานการณ์ของการถาม “ทำไม” ในแบบที่สองนี้ จึงเป็นการพูดที่เหมือนจะต้องการแก้ปัญหาเหมือนต้องการจะรู้ เหมือนต้องการได้รับคำตอบ

แต่...กลับไม่เคยใจเย็น หรือ เปิดใจที่จะฟัง เพื่อให้เกิดการ “แก้ไข” ให้ตรงจุดอย่างแท้จริงเพราะแม้แต่เสียเวลากับการมองว่าคนอื่นเอาแต่ “แก้ตัว”

ถามหรือพูด “ทำไม” เพียงหวังเพื่อตำหนิและพูดว่าต่อๆๆ ไป พูดเพื่อให้อีกฝ่ายต้องยอมจำนนกับความคิดของผู้ถาม หรือต้องฟังคำตอบและทำตามคำตอบของผู้ถามเพียงเท่านั้น

ยังตอบมาก ยิ่งกลายเป็นเหมือนแก้ตัว หรือ ตั้งคำถามเพื่อให้คนอื่นจนมุมจนต้องโกหกเพื่อตอบออกมาอย่างข้างๆ คูๆ บ้าง หรือ

ปัญหา...จึงกลายเป็นปัญหา เป็นเรื่องให้ได้ปวดหัว ปวดใจกันต่อไป ทั้งสองฝ่าย

“ทำไม” ในแบบที่สองนี้ จึงกลายเป็นการสร้างปัญหาซ้อนปัญหา ขึ้นมาอย่างไม่ตั้งใจ สุดท้ายผู้ถามกลับกลายเป็นผู้สะสาง เมื่อสงบสติหลังจากเสียสติ เสียอารมณ์ของตนเองลงไปได้ก่อน

แบบที่สาม เป็นการพูด “ทำไม” ที่ไม่รู้ว่า จะพูดไป “ทำไม” เหมือนจะเป็นคำถามแต่กลับไม่ใช่คำถาม เพราะเป็นการพูดที่ไม่ต้องการคำตอบใดๆ จากใคร

“ทำไมฝนต้องตกวันนี้ด้วย ตอนนี้อยู่ด้วยน้ำ...จะกลับทีไร ตกได้ตกดี...ทำไมนะ...ทำไม”

“ทำไมกรุงเทพรถติดจัง มันจะติดอะไรกันนักกันหนาเนี่ย...”

“ทำไมต้องเป็นเราด้วย...ทำไมเขาถึงทำกับเราอย่างนี้”

เคยตั้งคำถามกลับกับตนเองใหม่ว่า ถามคำถาม “ทำไม” เหล่านี้กันไป “ทำไม” เพื่ออะไรกัน

คนฟังประโยคเหล่านี้ อย่าได้ผลตอบแทนเป็นอันขาด...อาจมีเรื่องกันต่อได้ทีเดียว

เพราะคนพูด “ทำไม” ในแบบที่สามนี้ เพียงเพื่อต้องการ “บ่น...และบ่น” หรือ เพราะเพียงคนพูดนั้น ไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงที่มัน “เป็น เป็น” ทั้งที่รู้แกล้ง แต่หลีกเลี่ยงที่จะรับ สิ่งที่จะรู้ จึงขอเพียงให้ได้บ่นหรือบ่นไปวันๆ

ไม่เกิดทั้งการแก้ปัญหา ไม่เกิดปัญญาใดๆ มีแต่รอคอย และรอคอย ว่าเมื่อไหร่ใคร อะไร จะเปลี่ยนไปตามที่ตนเองนั้นต้องการ โดยที่ตนเอง ไม่ได้คิดจะทำอะไรขึ้นมา

ทั้งที่บางอย่าง เพียงแค่ยอมรับและมองสภาพที่เป็นอยู่ที่เป็น ไม่ใช่อย่างที่เราควรเป็น หรือใจเราคาดหวังให้เป็น เพียงเท่านั้น เราก็จะเย็นใจ

หรือหากปัญหาใดเราพอจะทำอะไรได้ก็ลองจัดการทำดู เรื่องใดที่ต้องการให้อีกฝ่ายเกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม แทนที่จะใช้ประโยคทำไม ให้ไม่เข้าใจกัน เปลี่ยนเป็นการพูดจาสื่อสารกันดีๆ อย่างตรงประเด็น บอกถึงความปรารถนาของตนเองที่ต้องการให้อีกฝ่ายดำเนินการหรือจัดการอย่างไรต่อสิ่งนั้น

เพียงเท่านั้น...ความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ดังกล่าว ก็สลายไปได้โดยง่าย ไม่ต้องสิ้นเปลืองพลังงาน สิ้นเปลืองเวลาในการบ่นลอยๆ ไปวันๆ

ลองทบทวนตนเองกันให้ดีกว่าชีวิตแต่ละวันของเรานั้น เราสามารถ ลด ละ เลิก “ทำไม” แบบใด เพื่อทำให้ชีวิตดีขึ้น อยู่อย่างไม่เกิดปัญหา และควรเพิ่มหรือใช้ “ทำไม” แบบใด เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น อย่างเกิดปัญญากัน

มาถึงตรงนี้แล้ว ผู้อ่านคงเข้าใจแล้วสิว่า ผู้เขียน ตั้งหัวข้อ “ทำไม” ตั้งสาม “ทำไม” ไป “ทำไม”

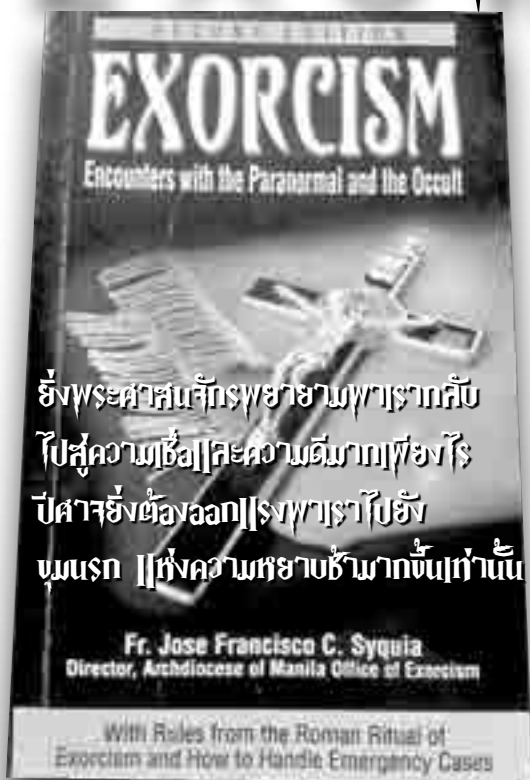

ชวนไว้ในจังหวัดชีวิต

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

EXORCISM

ผมไม่รู้จะเริ่มอย่างไร แต่รู้ว่าเรื่องนี้ผม คงต้องบอกกับคุณวันหนึ่ง....

นานมาแล้วที่หนังสือเล่มนี้วางอยู่บนโต๊ะ ของผม เป็นหนังสือที่ดึงดูดความสนใจของผม ตั้งแต่แรกเห็น ผมไม่ได้เป็นพวกหมกมุ่น หรือ สนใจอยู่แต่กับเรื่องเกินจริง แต่ด้วยความสงสัย ใคร่รู้ของผู้คนร่วมชาติ ที่สอบถามเข้ามาเป็นพักๆ มันเป็นเรื่องที่ผมสาละวนอยู่กับการหาคำตอบ มากกว่า และก็พาผมมาพบคำตอบที่นี้

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่คงเป็นน้ำพระทัย ของพระที่เราพูดกัน มันคือความเชื่อ หรือไม่เชื่อ

เรื่องผิมนั่นเอง มันคือจุดยืนต่อคำตอบที่ว่า แล้ว พระศาสนจักรดำเนินการเรื่องเหล่านี้อย่างไร เหมือนที่หลายคนชอบบอกว่า คนในยุคปัจจุบัน ให้ลูกเรียนหนังสือกับจอทีวี แล้วในที่สุดจอทีวีก็ สอนในแบบนักโฆษณาประชาสัมพันธ์ จะพูด ภาษาชาวบ้านก็คือ เขามาขายของ เหมือนกัน ภาพยนตร์ปราบผีที่มีบางอย่างจริง มีบางอย่างใส่สี ตีไข่ และมีบางอย่างขายของเช่นกัน เราไม่ได้ให้ ภาพยนตร์ตอบคำถาม แต่เราให้ภาพยนตร์ทำให้ เราเกิดคำถามต่างหาก

EXORCISM คือหนังสือเล่มนั้น ในปก ยังโรยว่าพิมพ์ครั้งที่ 2 เขียนโดยบาทหลวงโจเซ ฟรังซิสโก ซี เชียควิลลา (Fr. Jose Francisco C. Syquia) มีตำแหน่งพ่วงทำอย่างเป็นทางการ คือ ผู้จัดการสำนักงานปราบผีแห่งอัครสังฆมณฑล มะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ แทนที่จะได้รับความ กระจ่างความสงสัยของผมเพิ่มมาอีกสองเท่าตัว รวมทั้งคำห้อยท้ายหน้าปกที่บอกว่า พร้อมด้วย พิธีกรรมการปราบผีในแบบโรมัน รวมทั้งการรับมือ กับกรณีต่างๆ มันมีจริง ในขณะที่ผมคลายความ สงสัยเรื่องจริง ไม่จริง ผมกลับมีความสงสัยใหม่ แล้วเขาปฏิบัติต่อเรื่องนี้กันอย่างไร

ผมพกหนังสือเล่มนี้ระหว่างเดินทางไปทำนุ่ นทำนี้ เวลาว่างก็หยิบมันขึ้นมาอ่าน เวลาไม่ว่างก็ไว้ ข้างๆ กาย จนเป็นที่สังเกตของสามเณรชาว ฟิลิปปินส์คนล่าสุดที่มาอยู่ร่วมใช้ชีวิตกับเราที่นี่ เขามีชื่อว่า ริชาร์ด

ริชาร์ด อยู่ในสังคมมณฑลซานโจเซ คุณจะ
หาตินิยมชนิดน้อย วันแรกที่พวกเขามาเราก็รู้ว่า
เขารักดนตรี และมีความสามารถในการเป่าฟลูต
เป็นพิเศษ เย็นๆ หลังจากมื้ออาหารแล้วผมมักจะ
เดินไปที่บ้านที่พวกน้องๆ สามคนพัก หยิบกีตาร์
ขึ้นมาพร้อมกับเสียงฟลูตของริชาร์ดและเสียงร้อง
บ้าพลังของมาร์คจากเกาหลี่ ผมตั้งชื่อวงเลียนแบบ
นักร้องคนหนึ่งว่าเราน่าจะมีชื่อวงว่าริ-ชา-มาร์ค
(เลียนแบบชื่อของริชาร์ด มาร์คอดีตนักร้องดังที่เคย
มีผลงานที่นักฟังเพลงชาวไทย และทั่วโลกรู้จักดี
Right wait Thing) วันหนึ่งริชาร์ดถามผมขึ้นมาว่า
คุณพอสนใจหนังสือเล่มนี้หรือ ผู้เขียนคืออาจารย์
ของผมเอง

ผมนั่งคุยกับริชาร์ด พอสรุปใจความสำคัญ
เกี่ยวกับเรื่องการปราบผี (EXORCISM) ได้ความว่า
ใครที่จะเรียนเรื่องพวกนี้ได้ต้องมีพระพร
พระพรหรรษา (Grace) พิเศษ วิชาที่เรียนคือ
Demonology เป็นศาสตร์และศิลป์เกี่ยวกับการ
ปราบผีโดยเฉพาะในประเทศฟิลิปปินส์ ทำการ
อภิบาลเรื่องนี้ด้วยการให้หนึ่งสังคมมณฑลมี
พระสงฆ์ที่รับผิดชอบเรื่องนี้หนึ่งองค์ และมี
หน่วยงานกลางอยู่ที่มะนิลา ซึ่งคุณพ่อโจเซที่เขียน
หนังสือเล่มนี้เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบอยู่

คุณพ่อเองเขียนหนังสือในลักษณะนี้
มา 4 เล่มแล้ว ได้รับการตีพิมพ์ซ้ำหลายๆ รอบใน
บางเล่ม และเป็นผู้บรรยายพิเศษ ส่วนหน้าที่ใน
การขับไล่ปีศาจนั้น บางกรณีต้องใช้เวลามากทีเดียว
ส่วนวิธีที่ใช้เป็นไปตามจารีตของโรมัน คาทอลิก
อย่างถูกต้องไม่ผิดเพี้ยน

ผมถามว่า ในกรณีของภาพยนตร์เรื่อง
เดอะไรท์ ที่เมื่อคุณพ่อไล่ผีและผีเข้าสิงคุณพ่อนี้
เป็นไปได้ไหม คำตอบคือ เมื่อคนที่ขับไล่ผีอยู่ใน

ภาวะจิตตกต่ำเป็นไปได้ทั้งสิ้น หรือการที่ผีย้อน
กลับมาทำร้ายคนไล่ผี ผมถามต่อไปอีกว่า สรุปว่า
เราเชื่อว่าผีมีจริงละสิ คำตอบคือ สิ่งที่เราเชื่อคือ
Falling Angel เทวดาตกสวรรค์ หรือปีศาจนั่นเอง
ปีศาจย่อมไม่ปรารถนาให้มนุษย์นั้นได้กลับไปอยู่
กับพระเจ้าอยู่แล้ว

ผมถามคำถามสุดท้ายว่าเราพอมีสิทธิ์จะ
ลงรายละเอียดถึงวิธีการ ได้มากน้อยแค่ไหน การ
รักษาผู้ป่วยที่ถูกผีสิง เป็นกรณีๆ (case by case)
ไม่ง่ายและต้องใช้พระพรพิเศษ ไม่สามารถวัดวิธีใด
หรืออึดเสียงได้ ถือว่าเป็นความลับ ริชาร์ดถามผม
ว่าคุณพออยากคุยกับคุณพ่อโจเซไหม? เขาเป็น
อาจารย์ของผมเอง ผมบอกว่า อยากสิ...วันหนึ่ง
เราอาจมีโอกาสดูด้วยกัน สามคนฟิลิปปินส์อีกคน
ที่นั่งสนทนาร่วมโต๊ะในวันนั้นถามผมว่า “คุณพ่อ
อยากเป็นพระสงฆ์ที่ไล่ผีหรือ...” ผมยิ้มและตอบ
ไปว่า “ไม่ดีกว่า...”

ผมไม่รู้จะจบอย่างไร แต่ผมรู้ว่า ความมืดดำ
ที่มีอยู่ในโลก ความบาปร้ายกาจที่มนุษย์ปฏิบัติ
ต่อกัน บางทีจุดตั้งต้นมันมาจากดวงตาคู่เดียวกัน
ของเทวดาที่ตกลงมาจากสวรรค์ วินาทีต่อจากนั้น
เขาก็เริ่มเล่นบท ไม่อยากเห็นใครได้ดีอีกต่อไป

บางทีเรื่องไล่ผีไม่ใช่เรื่องไกลตัวหรือเรื่อง
กระแสนิยมพิเศษของใครเลย บางทีเราอาจต้อง
ขับไล่พยศชั่วในคนทุกวี่วันไม่จบสิ้น ตราบใดที่
มารร้ายยังวนเวียนอยู่ในโลก ยิ่งพระศาสนจักร
พยายามพาเรากลับไปสู่ความเชื่อและความดีมาก
เพียงไร ปีศาจยิ่งต้องออกแรงพาเราไปยังขุมนรก
แห่งความหยาบช้ำมากขึ้นเท่านั้น

ไม่มีคำไหนที่จะสรุปเรื่องราวเหล่านี้ได้ดี
เท่ากับ สู้ต่อไป เราจะอยู่กับเจ้าจนสิ้นพิภพ

ศาสนสัมพันธ์

เรื่องศาสนสัมพันธ์ ณ วันนี้ เป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งชนิดสุดร้อน (HOT ISSUE) ก็ว่าได้จึงจำเป็นเร่งด่วนที่เราจะต้องเห็น-หันและให้ความสำคัญกันจริงๆ โดยพากันมาร่วมมือร่วมใจผนึกพลังธรรมพลังใจในระหว่างศาสนิกของศาสนาต่างๆ เพื่อหนุนนำทำให้ความสุกใสของศาสนธรรมและศีลธรรมในแต่ละศาสนาได้ส่องประกายฉายแสงให้เจิดจ้าไปสู่ที่มีดมิดมัวหมองด้วยสิ่งอสังฆธรรมและบาปกรรม หรือกิเลสมลทินสารพัดในโลกยุคปัจจุบันของเรา

ทัศนคติถูกต้องดีงามที่มีต่อศาสนาของเรา ย่อมเป็นเหตุผลสนับสนุนให้เราใช้เป็นทัศนคติประเภทเดียวกันที่เราพึงมีต่อทุกศาสนา ส่วนทัศนคติเก่าๆ ที่เรามักคิดว่าศาสนาของเราเท่านั้นยอดเยี่ยมชนิดที่ศาสนาอื่นเทียบเทียมไม่ได้ มีหน้าซ้ำยังกระหน่ำซ้ำเติมอีกว่า ศาสนาที่ไม่เท่าเทียมกับของคตนนั้นเป็นศาสนาเท็จเทียมและมลายอย่างสิ้นเชิง

ถ้าบอกว่าศาสนานั้นเท็จเทียมมลายตามไปด้วย ก็เท่ากับเรากล่าวหาว่า ศาสนิกชนของศาสนานั้นเท็จเทียมมลายซึ่งนับเป็นสิ่งที่ไม่บังควร และบดบังรังสีแห่งคุณงามความดีที่มีอยู่ในแต่ละศาสนา ที่ได้สร้างสรรค์และสั่งสมมานาน ซึ่งบางศาสนาก็นับได้เป็นพันๆ ปี

ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่เราจะเริ่มทำศาสนสัมพันธ์นั้น หากศาสนิกจะพึงชำระจิตใจให้ปราศจากทศนะที่เป็นอคติในชุดทำนองนี้จนหมดจดจากจิตใจของเราให้ได้เสียก่อน

งานด้านศาสนสัมพันธ์นับเป็นพันธกิจสร้างสานเสวนาธรรม ผู้ที่จะทำงานด้านนี้ให้มีผลดีงามตามมา จึงจำเป็นต้องฝึกตนให้เป็นคนดีมีธรรมหรือเที่ยงธรรม ให้เป็นบรรทัดฐานด้านแรกหรือบันไดขั้นแรกที่จะก้าวไปในกระบวนการศาสนสัมพันธ์ ในก้าวขั้นหรือระดับต่อไปอย่างไม่มีปัญหาใดๆ

เมื่อทั้งสองฝ่ายปลดปล่อยอคติต่อกันได้แล้ว ก็ง่ายที่จะสานเสวนาธรรมต่อกันด้วยจิตใจที่เปิดกว้างเป็นอิสระปราศจากมลภาวะของอคติใดๆ

ถ้าบอกว่าศาสนานั้นเท็จก็ย่อมมลายไปตามไปด้วย ก็เท่ากับ
เรากล่าวหาว่าศาสนิกชนของศาสนานั้นเท็จก็ย่อมมลาย
ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ไม่บังควร และบัดบังรังสีแห่งคุณงามความดี
ที่มีอยู่ในแต่ละศาสนา

ตัวอย่างเช่นพี่น้องชาวพุทธยึดหลักการของธรรมาธิฐาน ถือองค์ธรรมะ
หรือสังฆกรรมเป็นที่ตั้งอยู่ต่อหน้ากับชาวคริสต์/คาทอลิกที่เชื่อถือในองค์พระเจ้าเป็น
บุคลาธิฐาน ทั้งสองฝ่ายก็ต้องสร้างสรรค์สานเสวนาธรรมให้สอดคล้องตามบริบท
ศาสนาของตนโดยเคารพความต่างของกัน

กติกาสัญญาประการหนึ่งที่เรจะต้องตระหนักถึงอยู่เสมอในการทำ
ศาสนสัมพันธ์นั้นก็คือ การเคารพความต่างของกันและกันนี้แหละ ทั้งนี้ทำให้
ความต่างนั้นเกิดผลดีในแง่เสริมสร้าง แทนที่จะนำมาซึ่งความขัดแย้งกัน อนึ่ง ถ้าเรา
เชื่อไปว่ามันเหมือนกันทั้งหมด มันก็จะไม่มีอะไรที่จะมาเร้าใจเราให้เข้าสู่วงเสวนา
เพื่อแสวงหาอะไรใหม่ๆ

ศาสนาเป็นสิ่งที่เกิดมาจากใจที่เลื่อมใสศรัทธา ที่เกิดขึ้นไว้ ณ เบื้องสูง ซึ่ง
เราพึงเข้าใจและให้เกียรติในศาสนาของกันและกันไว้เป็นเบื้องต้นด้วยเหตุผลดังกล่าว

ยิ่งกว่านั้น การเสวนาน่าจะเตือนใจเราว่า เรื่องของพระเจ้า (บุคลาธิฐาน)
หรือว่าองค์สังฆกรรม (ธรรมาธิฐาน) นั้น ต่อให้เราแสวงหาไปชั่วชีวิตก็ไม่มีวันจบสิ้น
หากแต่จะต้องดำเนินต่อเนื่องเรื่อยไปจากรุ่นสู่รุ่นอย่างไม่รู้สิ้นสุดสำหรับมวลมนุษย์
ผู้มีจิตใจใฝ่แสวงหาความลึกซึ้งให้กับตนเองอยู่เสมอ

เสรีภาพในการนับถือศาสนา ทำให้เราสามารถเลือกเชื่อเลื่อมใสในศาสนา
ที่ตนศรัทธา นับถือ ถือตามหรือปฏิบัติตามด้วยความสมัครใจและเต็มใจ

การแสดงออกในการนับถือศาสนาจึงน่าจะเป็นไปในลักษณะการแสวงหา
ความลึกซึ้งในสังฆกรรมหรือการสร้างสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เราเคารพนับไหว
บูชาและเกิดทศนุไว้ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ ที่พึงในการแก้ไขยวยาจิตวิญญาณและ
เป็นที่นำมาซึ่งสันติสุขในจิตใจและสันติภาพในโลกอันประกอบด้วยธรรมชาติและ
มนุษยชาติผู้นับถือนานาศาสนา. ❧

ต่อจากเดือนที่แล้ว

bibliolatriy	= การบูชาพระคัมภีร์ (แบบลุ่มหลง)
binitarianism	= ลัทธิทวิเอกภาพ (เชื่อเพียงสองพระบุคคลในพระเจ้า)
biretta	= หมวกปีกี่เรีตตา
bishop	= พระสังฆราช มุขนายกมิสซัง
archbishop	= พระอัครสังฆราช
auxiliary bishop	= พระสังฆราชผู้ช่วย
bishop emeritus	= พระสังฆราชกิตติคุณ
bishop in partibus infidelium	= พระสังฆราชประจำเขตเทียบสังฆมณฑล
bishopric	= ตำแหน่งพระสังฆราช
Bishops' Conference	= สภาพระสังฆราช
coadjutor bishop	= พระสังฆราชรอง พระสังฆราชผู้มีสิทธิสืบตำแหน่ง
suffraagan bishop	= พระสังฆราชปรีสังฆมณฑล
metropolitan bishop	= พระอัครสังฆราช (ประจำอัครสังฆมณฑล)
titular bishop	= พระสังฆราชเกียรตินาม
Black Madonna	= รูปแม่พระลวีด้า
black Mass	= 1. มิสซาอุทิศแก่ผู้ล่วงลับ (ในอิตาลีใช้อาภรณ์สีดำ) 2. พิธีบูชาปีศาจ
blasphemy	= พูดยาดูหมิ่นพระเจ้า
blessed	= 1. ของเสก 2. ผู้มีบุญ 3. ผู้ทรงบุญราศี
Blessed Sacrament, the	= ศีลมหาสนิท
Blessed Trinity, the	= พระตรีเอกภาพ
Blessed Virgin Mary, the	= พระนางพรหมจารีมารีย์
blessing	= การเสก การอวยพร
papal blessing	= พรพระสันตะปาปา การอวยพรที่พระสันตะปาปาประทาน
bliss	= ความสุขในสวรรค์ ปิติสุข อานันทสุข
body	= 1. ร่างกาย 2. องค์กร
Body of Christ, the	= พระกายพระคริสตเจ้า

อ่านต่อเดือนหน้า

DaDa Sound

บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด
 ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
 เครื่องดนตรีมีมาตรฐานสากล
 สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
 งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
 งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
 งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
 พร้อมให้คำแนะนำในงานของเรา
 ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
 จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
 ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :
 ถนนโยธา - จังหวัด สุพรรณบุรี 63/3 ถนนพหลโยธิน แขวงบางนาแถม กรุงเทพมหานคร 10700
 โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
 E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

A D 9 4 9

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประทับใจความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เจ้าฟ้าวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

ไม่ว่าจะอยู่หรือตายก็ยัง

เรายังรัก คิดถึง และห่วงใย...

เรื่องราวการตายจากไปของผู้คน ทั้งเด็กเล็ก วัยรุ่น คนหนุ่มสาว ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสที่ผมรู้จัก... รวมทั้งคำถามของญาติผู้เสียชีวิตหลายคนที่ว่า “พี่...แล้วน้องของหนูจะได้ไปอยู่กับพระเจ้าไหม?” “คุณยายจากไปแล้ว ผมคิดถึงคุณยายมาก จะติดต่อกันได้ไหม?” ทำให้ผมครุ่นคิด และผมรับฟังด้วยความเห็นใจอย่างเงียบๆ...เพราะผมอดรู้สึกตื่นตื้นใจในความรัก ความผูกพันของมนุษย์เราที่มีต่อกันไม่ได้...แม้คนที่เรารักตายไปแล้วเราก็คงรักเราก็คงคิดถึงเขา เป็นห่วงเขา...เราอยากให้แน่ใจว่าเขาไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว...เขามีความสุขแล้ว...เขาไปดีแล้ว...

สำหรับเรคริสตชน การตายดี ตายในศีลในพรของพระเจ้า มีคุณค่ามาโปรดศีลให้ก่อนตาย...เป็นการตายที่งดงามเป็นอย่างยิ่งเหมือนในบทภาวนาเยซูมารีย์ โยเซฟที่เรา มักสวดภาวนาว่า “เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าเมื่อใกล้จะตาย...เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้สิ้นใจอย่างราบรื่นในศีลในพรของท่านด้วยเทอญ” ...การตายนั้นไม่ได้หมายถึงการจบทุกสิ่งทุกอย่าง...แต่กลับเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในพระเจ้า...ชีวิตที่เราได้พบกับพระบิดา องค์แห่งความรักเมตตา พบพระเยซูเจ้าผู้กรุณา พบแม่พระ พบนักบุญโยเซฟซึ่งวิงวอนเพื่อเราอยู่เสมอ...

เรากลัวความตายเพราะเราไม่คุ้นชิน...

สังคมวันนี้ไม่ค่อยให้ออกาสเราได้เรียนรู้เรื่องราวของความตาย อาจเป็นเพราะเรากลัวความ

ตาย...กลัวความเจ็บป่วยที่มักมาก่อนความตายจะมาถึง...กลัวการพลัดพรากจากคนที่เรารัก...กลัวเพราะไม่รู้ว่าตายแล้วจะเป็นอย่างไร...ยิ่งในสังคมบริโภคนิยมซึ่งเน้นเรื่องของการเสพความสุขภายนอกด้วยแล้ว เรายังไม่อยากจะถึงความทุกข์ ไม่อยากจะถึงความตาย...ทำให้เราไม่คุ้นชินกับความตาย เพราะความตายถูกแยกออกจากชีวิตประจำวัน...เป็นเรื่องของโรงพยาบาล ห้องไอซียู คนมากมายเสียชีวิตในโรงพยาบาลท่ามกลางบุคลากรของโรงพยาบาลและนำศพใส่โลงไปประกอบพิธีที่วัด...เราอาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมความตายในยุคปัจจุบันนั้นแตกต่างจากวัฒนธรรมการตายในอดีตที่ผู้คนมักเสียชีวิตอย่างสงบท่ามกลางบุคคลอันเป็นที่รักเฝ้ารอบครัว...

ทำความคุ้นเคยกับความตายให้ประโยชน์อะไรบ้าง

บทเรียนจากการพบญาติมิตร เพื่อนและผู้คนที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก...ทำให้ผมค้นพบว่า การทำความคุ้นเคยกับความตายให้ประโยชน์กับเราหลายประการ...ทั้งทำให้เรามองการทำสิ่งที่เราผลักดันมาเป็นเวลานาน เช่น การไปเยี่ยมไปดูแลเอาใจใส่คนที่เรารัก แทนการทำงานจนลืมบุคคลที่มีความหมายต่อชีวิตเรา และจบลงด้วยการรู้สึกผิด เสียใจ เสียหายที่ไม่ได้ใช้เวลากับคนที่เรารัก...

นอกนั้นยังช่วยให้เราเห็นคุณค่าในการมีชีวิตอยู่ของเราอีกด้วย...เรามองเห็นความตายมากเท่าไร เราก็คงเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่มากเท่านั้น...เพียงเราได้เห็นหน้า ได้พูดคุยได้จับมือ ได้กอด

ได้พูดคุยกับพ่อ แม่ เพื่อน คนรัก ลูก หลาน...ได้
เห็นใจกันได้ช่วยเหลือกันได้ให้กำลังใจ ได้ขอบคุณ
กันและกัน ชีวิตปัจจุบันที่เราอยู่ด้วยกันที่นี่ เดียวนี้
เป็นเวลาที่มีความหมาย...การอยู่โดยคิดว่าเราอาจ
ตายเมื่อไรก็ได้ทำให้เราเข้าใจกัน เห็นใจกันมากขึ้น
แทนการพูดหรือกระทำการสิ่งที่กระทบจิตใจของกัน
และกัน

ประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ช่วย
ให้เราหันกลับมาให้ความสำคัญกับจิตใจมากขึ้น การ
ให้เวลากับการภาวนา ความใกล้ชิดพระเจ้า การดูแล
จิตใจของตนเอง และดูแลคนรอบข้าง...การปล่อย
วางเรื่องราวต่างๆ ที่รบกวนจิตใจ การช่วยเหลือ
คนอื่นที่ประสบความยากลำบากในชีวิต...มีโอกา
สคิดถึงคนอื่น ได้ทำประโยชน์ให้กับคนอื่น...อยาก
รีบลงมือทำประโยชน์ให้มากๆ แทนการแสวงหา
ความสุขให้กับตนเองเพียงฝ่ายเดียว

ปฏิบัติเช่นเดียวกับสิ่งที่นำความสุขใจ มาให้เมื่อเราใกล้จะตาย

เพื่อให้เรามีแนวทางปฏิบัติสิ่งที่สำคัญ
ต่อชีวิตของเราและคนรอบข้าง...นักบุญอิกญาซิโ
แห่งโลโยลาได้เสนอวิธีการหนึ่งให้เราฝึกปฏิบัติจิต
โดยภาวนาและจินตนาการว่าเรากำลังใกล้จะตาย
และพิจารณาว่ามีวิธีการปฏิบัติและแนวทางใด
ซึ่งจะนำความสุขใจให้เราในยามที่เรากำลังใกล้
ตายนั้น...เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจึงเลือก
ตัดสินใจปฏิบัติตามแนวทางเช่นเดียวกันนั้น...

สิ่งที่น่าสนใจมากก็คือ เมื่อเราเห็นว่าสิ่ง
ที่นำความสุขใจมาให้กับเราในเวลาที่เราระลึกถึง
ความตายของเรานั้น...กลับกลายเป็นสิ่งสำคัญที่
มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง...และให้เราทำสิ่งนั้นในปัจจุบัน
ให้ทำสิ่งนั้นที่นี่เดี๋ยวนี้ ทำทันทีโดยไม่รอให้ใกล้ตาย
เสียก่อน...

ไม่มีคนใดที่มีชีวิตอยู่เพื่อตนเอง และตายเพื่อตนเอง

นักบุญเปาโลช่วยให้เราไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง
ในเรื่องการมีชีวิตอยู่ และความตาย...ทำให้เรา
ตระหนักว่าการมีชีวิตอยู่ และการตายนั่นต่างมี
น้ำหนักเท่าเทียมกัน...เพราะเราเป็นขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกัน...

“เพราะไม่มีพวกเรานคนใดที่มีชีวิตอยู่เพื่อ
ตนเอง และไม่มีผู้ใดตายเพื่อตนเองเช่นเดียวกัน
ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
ถ้าเราตาย เราก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น
ไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตายเราก็คือขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า” (โรม 14:7-8)

ทุกสิ่งล้วนเป็นของประทานจาก พระองค์ทั้งสิ้น

เพื่อต่อเนื่องการไตร่ตรองจากข้อคิดของ
นักบุญเปาโล... ดูเหมือนว่า “บทภาวนาเพื่อเข้าถึง
ความรัก” ของนักบุญอิกญาซิโช่วยให้เราพร้อมที่
จะอยู่หรือตายด้วยความรักอันงดงามในพระเจ้า...
โดยการถวายคืนทุกสิ่งทุกอย่างแด่พระเจ้าในทุกๆ
วันของชีวิต

นักบุญอิกญาซิโเริ่มด้วยการให้ข้อสังเกต
ไว้สองข้อด้วยกันคือ “ความรักที่แสดงออกในการ
กระทำมากกว่าคำพูด” และ “ความรักเป็นการ
แบ่งปันร่วมกันระหว่างสองฝ่าย คือคนรักให้สิ่งที่
ตนมีอยู่หรือทำที่จะให้ได้แก่ผู้ที่รักฝ่ายผู้เป็น
ที่รักก็จะปฏิบัติต่อคนรักอย่างเดียวกัน” ดังนั้น
ความรักจึงมีการให้แก่กันและกันเสมอ...

บทภาวนาเพื่อเข้าถึงความรักนี้เป็นความ
รักของพระเจ้าที่มีต่อเรา และเราก็ให้แก่พระองค์
เช่นกัน...“ขอให้เราทูลถวายทุกสิ่งทุกอย่างที่เรา
มีอยู่ รวมทั้งตัวเราเองด้วย ดังนั้นเราจะทูลถวาย
ด้วยความรักอันลึกซึ้ง ดังนี้...”

“ขอทรงโปรดรับไว้เถิด พระเจ้าข้า
ขอทรงโปรดรับอิสระ เสรีภาพ ความทรงจำ
ความเข้าใจและความประสงค์ทั้งมวลของ
ข้าพเจ้า ไม่ว่าสิ่งใดที่ข้าพเจ้ามีอยู่ หรือถือ
กรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของ ล้วนเป็นของประทาน
จากพระองค์ทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขอถวายทุกสิ่งคืนแด่พระองค์
ทุกอย่างเป็นของพระองค์

ขอทรงโปรดจัดการตามพระประสงค์ของ
พระองค์เถิด เพียงแต่โปรดประทานความรัก
และพระพรหรรษาของพระองค์แก่ข้าพเจ้า
เท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับข้าพเจ้า”

ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านมีความสุขสันติ
กับชีวิต ได้ดูแลคนที่ท่านรัก...คนที่ท่านห่วงใย...
และพร้อมยอมรับทุกสิ่งตามพระประสงค์ของ
พระเจ้า...ด้วยเราตระหนักว่า พระเจ้าทรงรักเมตตา

เราอยู่เสมอไม่ว่าเราจะมีชีวิตอยู่หรือตายก็ตาม...

1) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ

www.carefor.org

เพื่อชีวิตความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสาร
อย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจ
บนเฟซบุ๊ก

www.facebook.com/carefor.org

2) ขอเชิญชวนนิสิตนักศึกษาคาทอลิก

ทุกสถาบันทั่วประเทศไทยเข้าร่วม “ค่ายปลูกป่า
ด้วยรัก: ฟื้นคืนชีวิตและจิตใจ...ชุมชนเชียงคาน
จังหวัดเลย” ร่วมปลูกป่าเคียงข้างเพื่อนๆ และพ่อ
แม่พี่น้องชาวเชียงคาน...ปลูกป่าด้วยความรักต่อ
เพื่อนมนุษย์และสิ่งสร้างของพระเจ้า...วันที่ 23-28
ตุลาคม 2555 ดูรายละเอียดและสมัครได้ตั้งแต่
วันที่ 20 กันยายนเป็นต้นไป

www.carefor.org/student

ศูนย์ภาษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

Saint Louis College Language Center

Learn Thai Learn English

Speak and understand like a native

Study at Saint Louis College	มุ่งเน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
Monday – Saturday	และเป็นธรรมชาติ เริ่มต้นด้วยการออกเสียง
Day or Evening Classes	และมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่นำไปสอบเพื่อศึกษาต่อ
- Private lessons.	- เรียนแบบตัวต่อตัว
- Group lessons.	- เรียนกลุ่ม 12 คน (20 ชั่วโมง 3,000 บาท)

Taught by certified Native Teacher ดำเนินการสอนโดยอาจารย์เจ้าของภาษา

Certificate will be awarded at the end of each course.

Contact: 0-2675-5304 Ext. 63120 or 08-1849-5928 for more information

โรคของ ต่อมลูกหมาก

ต่อมลูกหมากเป็นอวัยวะหนึ่งในระบบสืบพันธุ์ของเพศชาย ฉะนั้นโรคของต่อมลูกหมากจึงเกิดได้ในเฉพาะผู้ชาย ต่อมลูกหมากอยู่ล้อมรอบท่อปัสสาวะส่วนต้นก่อนถึงกระเพาะปัสสาวะ หน้าต่อท่อทวารหนัก ดังนั้นถ้าผู้ป่วยเป็นโรคของต่อมลูกหมาก มักมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับการปัสสาวะเช่น ปัสสาวะบ่อย ปัสสาวะไม่ค่อยพุ่ง ต้องเบ่ง ปัสสาวะไม่สุดเป็นต้น แพทย์วินิจฉัยโรคของต่อมลูกหมากได้หลายวิธี คือ จากอาการของผู้ป่วยตรวจผ่านทางทวารหนักซึ่งต่อมลูกหมากจะอยู่ทางด้านหน้า และการเจาะเลือดตรวจค่า PSA (Prostate Specific Antigen) ซึ่งจำเพาะเจาะจงต่อต่อมลูกหมาก โดยทั่วไปโรคของต่อมลูกหมากพบได้ 3 ชนิด คือ

โรคต่อมลูกหมากโต

พบได้ประมาณ 80% เป็นโรคไม่ร้ายแรง พบบ่อยโดยเฉพาะผู้สูงอายุ(>60ปี)เนื่องจากผู้สูงอายุจะมีฮอร์โมน DHT ไดไฮโดรเทสโทสเตอโรน ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่เปลี่ยนมาจากเทสโทสเตอโรนโดยที่มีเอนไซม์ 5 แอลฟารีดักเตส เป็นตัวช่วย ซึ่งเป็นฮอร์โมนเพศชายชนิดหนึ่ง อยู่ในระดับที่สูงซึ่งฮอร์โมนนี้มีผลทำให้กระตุ้นให้ต่อมลูกหมากโตได้ โดยทั่วไปผู้ป่วยจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการปัสสาวะ ตั้งแต่อาการน้อยเช่นปัสสาวะบ่อย ปัสสาวะไม่พุ่ง ไม่แรง ต้องยืนรอปัสสาวะถึงจะออกได้ หรือบางครั้งมีปัสสาวะหยดตามมาหรือถ้าอาการมากบางครั้งผู้ป่วยไม่สามารถปัสสาวะเองได้ ต้องใส่สายสวนปัสสาวะตลอด แพทย์

วินิจฉัยได้โดยผ่านการตรวจทางทวารหนักว่าต่อมลูกหมากโตหรือไม่หรือตรวจโดยการอัลตราซาวด์ ต่อมลูกหมากการรักษาขึ้นอยู่กับอาการและความรุนแรงของโรคว่ามีผลกระทบรบกวนต่อชีวิตประจำวันมากน้อยเพียงใด ในรายที่มีอาการน้อยอาจได้รับคำแนะนำในการเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น ถ้าผู้ป่วยมีอาการปัสสาวะบ่อยในเวลากลางคืน อาจจะต้องลดการดื่มน้ำเวลาก่อนนอน และปัสสาวะก่อนนอนทุกครั้ง งดการดื่มน้ำที่มีส่วนผสมของคาเฟอีนเช่น ชา กาแฟ เพราะจะทำให้ปัสสาวะบ่อย ถ้าอาการต่างๆ ไม่ดีขึ้น แพทย์จะให้ยาที่ช่วยทำให้กล้ามเนื้อต่อมลูกหมากคลายตัว หรือยาที่ช่วยลดขนาดต่อมลูกหมาก เมื่อได้รับยาอย่างเต็มที่แล้วอาการยังไม่ดีขึ้น อาจมีความจำเป็นต้องรักษาโดยวิธีการผ่าตัดตัดต่อมลูกหมาก โดยปัจจุบันในประเทศไทย การตัดต่อมลูกหมากด้วยเครื่องจีไฟฟ้า หรือ เลเซอร์ตัดต่อมลูกหมากเป็นที่นิยม

โรคมะเร็งต่อมลูกหมาก

พบได้ประมาณ 18% ผู้ป่วยส่วนใหญ่มักมีอาการคล้ายกับโรคต่อมลูกหมากโต เช่น ปัสสาวะไม่พุ่ง ต้องเบ่งปัสสาวะ หรือถ้าเป็นระยะลุกลามของโรคมะเร็งต่อมลูกหมากอาจจะมีอาการอ่อนเพลีย ปวดตามกระดูกหรือภาวะซีดเนื่องจากมะเร็งต่อมลูกหมากได้กระจายไปที่กระดูกเนื่องจากปัจจุบันการตรวจมีการเจาะเลือดดูค่า PSA เพื่อช่วยในการคัดกรองคนไข้ที่เป็นมะเร็งต่อมลูกหมาก ทำให้พบคนไข้ที่เป็นมะเร็ง

ต่อมลูกหมากระยะแรกมากขึ้น ซึ่งสามารถรักษาให้หายขาดได้โดยทั่วไป ค่าPSA ที่สูงนอกจากจะเกิดจากมะเร็งต่อมลูกหมากแล้วยังเกิดได้อีกหลายสาเหตุเช่น โรคต่อมลูกหมากโต โรคต่อมลูกหมากอักเสบ การติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะ การใส่สายสวนปัสสาวะ โดยทั่วไปถ้าค่าPSA สูงเกิน 10 ng/dl โอกาสตรวจพบมะเร็งต่อมลูกหมากมากกว่า 50 % ค่า PSA 4-10 ng /dl โอกาสพบ มะเร็งต่อมลูกหมากได้ 20-30% โดยทั่วไปสำหรับในคนไทยทางแพทย์จะใช้ ค่ามากกว่า 4 ng/dl ถือว่าผิดปกติ นอกจากการเจาะ PSA อาจช่วยวินิจฉัยมะเร็งต่อมลูกหมากแล้ว การตรวจต่อมลูกหมากทางทวารหนักถ้าคลำพบต่อมลูกหมากว่ามีลักษณะเป็นก้อนแข็ง ไม่เรียบ มีแนวโน้มว่าอาจจะป็นมะเร็งต่อมลูกหมากได้ ปัจจุบันถ้าผู้ป่วยมีค่า PSA ที่ผิดปกติ หรือการตรวจต่อมลูกหมากทางทวารหนักผิดปกติ แพทย์จะแนะนำให้ท่านตัดตรวจชิ้นเนื้อต่อมลูกหมากไปตรวจเพื่อพิสูจน์ว่ามี ลักษณะของมะเร็งหรือไม่ ส่วนการรักษาขึ้นกับระยะของโรค ถ้าเป็นระยะแรกสามารถรักษาให้หายขาดได้ด้วย การผ่าตัดหรือการฉายรังสี ถ้าเป็นมะเร็งระยะลุกลามอาจใช้การรักษาด้วยการฉายแสงและฮอร์โมนเป็นหลัก

โรคต่อมลูกหมากอักเสบ

พบได้ประมาณ2% โดยแบ่งได้ 2 ชนิดคือต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเฉียบพลันและต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเรื้อรัง โดยชนิดเฉียบพลันผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูง หนาวสั่นปวดเมื่อยตามตัว หรือปวดฝีเย็บ บางรายมีปัสสาวะลำบากร่วมด้วยเนื่องจากสาเหตุเกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย การรักษาให้ยาปฏิชีวนะเป็นหลัก ถ้าอาการเป็นมากอาจต้องได้รับการรักษาในโรงพยาบาล หลังจากการเป็นต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเฉียบพลันแล้ว มีผู้ป่วยส่วนหนึ่งเป็นต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเรื้อรังต่อ

บางครั้งผู้ป่วยที่เป็นต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเรื้อรัง อาจไม่จำเป็นต้องมีอาการของต่อมลูกหมากอักเสบชนิดเฉียบพลันมาก่อนก็ได้ ผู้ป่วยอาจมีอาการปัสสาวะบ่อย ชัด ไม่สุด บางครั้งรู้สึกปวดร้าวตามบริเวณอวัยวะหรือฝีเย็บ การรักษาจะให้ยาปฏิชีวนะฆ่าเชื้อโรค 4-6 สัปดาห์ และการรักษาตามอาการเช่น ยาแก้ปวดในกลุ่ม NSAID ยาลดการอักเสบบริเวณต่อมลูกหมาก เป็นต้น

สาเหตุของโรคต่อมลูกหมากโต

ฮอร์โมนแอนโดรเจน เป็นสาเหตุที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด นอกจากการที่แอนโดรเจนกระตุ้นให้ต่อมลูกหมากโตขึ้นแล้ว แอนโดรเจนยังมีผลไปลดอัตราการตายของเซลล์ด้วย ในชายสูงอายุ แอนโดรเจนที่อื่นจะลดลงแต่ในขณะที่แอนโดรเจนที่ต่อมลูกหมากจะมีปริมาณสูง แอนโดรเจนชนิดที่มีผลต่อต่อมลูกหมากคือ ไดไฮโดรเทสโทสเตอโรน (DHT) ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่เปลี่ยนมาจากเทสโทสเตอโรน โดยที่เอนไซม์ 5 แอลฟารีดักเตส เป็นตัวช่วย Growth factors ที่มีผลทำให้ต่อมลูกหมากโตมีอยู่หลายชนิด ซึ่งgrowth factors เหล่านี้ จะถูกกระตุ้นโดย DHT

ฮอร์โมนเอสโตรเจน ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัด ในเรื่องของบทบาทที่มีผลทำให้ต่อมลูกหมากโต เชื่อกันว่ามีผลทำให้จำนวนเซลล์ตายน้อยลง

ฮอร์โมนเอสโตรเจน ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัด ในเรื่องของบทบาทที่มีผลทำให้ต่อมลูกหมากโต เชื่อกันว่ามีผลทำให้จำนวนเซลล์ตายน้อยลง

ดังนั้นคุณผู้ชายที่มีอายุมากไม่ควรละเลยที่จะตรวจต่อมลูกหมาก ซึ่งต่อมลูกหมากโตสามารถรักษาได้โดยการใช้ยาที่ถูกต้อง และอยู่ในความดูแลของแพทย์อย่าเชื่อเพื่อนฝูง ใช้จ่ายตามผู้อื่น ขอให้มีความสุขที่ดีวันหน้าค่ะ

ธรรมทูตไทย

กับการทำงาน

สวัสดีครับ

ฉบับที่แล้ว ผมได้พูดถึงเกี่ยวกับการสังกัดของสมาชิกคณะธรรมทูตไทยซึ่งเป็นรูปแบบคณะที่ไม่เหมือนคณะนักบวช (นักพรต) แต่เป็นรูปแบบชีวิตผู้แพร่ธรรม ฉบับนี้จะแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักแนวทางการทำงานของสมาชิกในคณะเพิ่มมากขึ้น

โดยปกติคณะนักบวชจะมีพระพรพิเศษของพระเจ้าแตกต่างกันไปและมักจะโยงไปถึงผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้ก่อตั้งคณะแต่ละคณะธรรมทูตไทยจะไม่มีลักษณะแบบนี้กล่าวคือเมื่อแรกเริ่มผู้ตั้งคณะมาจากบรรดาพระสังฆราชของพระศาสนจักรท้องถิ่น มีกลุ่มผู้ดำเนินการเพื่อสร้างคณะโดยมอบหมายให้พระสังฆราชของคัสโตร์หนึ่งดูแลผ่านทางอัคราธิการซึ่งตรงจุดนี้ผมขอให้พี่น้องได้หยุดภาวนาสักนิดหนึ่งนะครับ ให้กับ

พระคุณเจ้าบรรจง อารีพรรค

ซึ่งพระเจ้าได้รับไปเมื่อเช้าวันที่ 1 กันยายน 2012 ที่ผ่านมา เพราะพระคุณเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบและมีส่วนอย่างมากในการก่อตั้งคณะธรรมทูตไทยในระยะแรก

หลังจากได้รับการเตรียมตัวและอบรมเกี่ยวกับชีวิตและจิตตารมณ์เป็นระยะเวลาหนึ่ง (ประมาณ 1-2 ปี) ในระหว่างนี้ตัวธรรมทูตจะถูกส่งไปไหนจะมีการพูดคุยกันถึงความจำเป็นของพื้นที่งานและความเหมาะสมของตัวธรรมทูตเอง¹ หลังจากนั้นธรรมทูตใหม่จะถูกส่งเข้าพื้นที่ เพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของชาวพื้นเมืองหรือประเทศที่ถูกส่งไปทำงาน ซึ่งถ้าเป็นที่ประเทศกัมพูชาจะใช้เวลา 3 ปี ก่อนจะเริ่มทำงานจริงๆ แต่ถ้าเป็นที่เมืองไทยจะไปเรียนกับศูนย์คาทอลิก

1. อ้างธรรมนูญข้อ C 56 “การมอบหมายหน้าที่ ให้กระทำโดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ราบรื่นและไว้วางใจ ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้วยความเคารพที่เหมาะสมกับบทบาทของแต่ละคน กระนั้นก็คือการตัดสินใจสุดท้ายเป็นสิทธิของอธิการเจ้าคณะและที่ปรึกษา”

ที่ชาวเขาเผ่าต่างๆ อยู่ ซึ่งความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนภาษา วัฒนธรรม รวมทั้งความเป็นอยู่ในช่วงแรกนี้ทางคณะกรรมการชุดไทยจะรับผิดชอบทั้งหมด

หลังจากที่อธิการของคณะได้ติดต่อล่วงหน้ากับพระสังฆราชท้องถิ่นที่จะรับธรรมทูตนั้น อธิการของคณะจะเริ่มทำสัญญาอย่างเป็นทางการ² ซึ่งปกติจะมีระยะเวลา 5 ปี กับพระสังฆราชท้องถิ่นนั้น ในสัญญาจะครอบคลุมบทบาทหน้าที่อำนาจการโยกย้าย การปลด การอุดหนุนค่าใช้จ่ายทั้งส่วนตัว และการทำงานสวัสดิการเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยและการบริหารทรัพย์สินฝ่ายโลก³ ซึ่งโดยปกติในกรณีเจ็บป่วยเบื้องต้นหรือการรักษาที่ไม่หนัก ทางมิสซังในพื้นที่งานจะดูแลแต่หากเป็นการพยาบาลระยะยาวจะกลับมาที่คณะกรรมการชุดไทยส่วนในเรื่องการทำงานส่วนใหญ่แล้วมิสซังพื้นที่งานจะไม่มีปัจจัยมากในการสนับสนุนงานธรรมทูต เพราะเป็นมิสซังที่มีอายุน้อยหรือไม่มีรายได้เพียงพอ มิสซังจะดูแลเรื่องความเป็นอยู่พื้นฐานเท่านั้น หรือพิจารณาตามโครงการที่ไม่ใหญ่จนเกินไป และพิจารณาเฉพาะโครงการที่จำเป็นเร่งด่วน นอกเหนือจากนี้บรรดาธรรมทูตจะแสวงหาปัจจัยสนับสนุนการทำงานของแต่ละ

พื้นที่ตามกำลังและความสามารถของแต่ละคน โดยพิจารณาจากเครื่องหมายของกาลเวลาในพื้นที่นั้นๆ

ซึ่งถ้าเป็นโครงการใหญ่บรรดาธรรมทูตจะปรึกษากับอธิการใหญ่ของคณะเพื่อพิจารณาเงินอุดหนุนเพราะคณะกรรมการชุดไทยจะเป็นเหมือนตัวกลาง

2. ธรรมนูญข้อ C 59 “เพื่อทำให้การรับใช้ธรรมทูตบรรลุผลสำเร็จซึ่งความต้องการของพระศาสนจักรท้องถิ่น และการเรียกร้องของกระแสเรียกธรรมทูตของเรา จะมีต้องมีข้อตกลง ระหว่างพระศาสนจักรที่ร้องขอความช่วยเหลือและ คณะธรรมทูตไทย เพื่อกำหนดความสัมพันธ์และภารกิจต่อกัน”
3. อ้างธรรมนูญข้อ D 59

ระหว่างผู้ที่สนับสนุนและผู้ทำงานในพื้นที่บางครั้ง จะทำหน้าที่ช่วยพิจารณารับรองเพื่อให้ธรรมทูต เหล่านั้นสามารถดำเนินการเรื่อยอย่างถูกต้องตาม กฎหมายของพระศาสนจักร⁴ต่อไปไปยังสังคมพล ที่มิฐานะดีกว่า หลายๆ ครั้งมักจะกลับไปยังมีสขง ด้นสังกัดเดิมของธรรมทูตแต่ละคนด้วย

สังคมพลด้นสังกัดเดิมของสมาชิก คณะธรรมทูตมีบทบาทในการส่งเสริมงานธรรมทูต ตามลักษณะโครงการที่เห็นว่าเหมาะสมผ่านทาง ความเห็นชอบของผู้มีอำนาจท้องถิ่นคือพระสังฆราช สามารถอนุญาตให้มีการเรียไธตามโครงการที่ได้รับ อนุมัติเพื่องานธรรมทูต แต่ในบางครั้งธรรมทูต ไม่มีโครงการใหญ่โตใดๆ ทางสังคมพลอาจจะ ช่วยเหลืองานธรรมทูตทางอ้อมได้โดยสนับสนุน ด้านสวัสดิการเกี่ยวกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ของตัวธรรมทูตที่มีสังกัดในสังคมพลของตนเอง เพื่อเป็นเครื่องหมายถึงการมีส่วนร่วมในงาน ประกาศพระวรสารในระดับพระศาสนจักรสากล หรือมีโครงการเพื่อสนับสนุนคณะธรรมทูตโดยตรง

เนื่องจากการทำงานส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับ คนต่างศาสนาหรือเพื่อช่วยฟื้นฟูความเชื่อใน พระศาสนจักรที่มีอายุน้อยกว่ารูปแบบงาน จึงพบ ว่าจะมุ่งไปทำงานแบบเชิงรุก กล่าวคือจากพื้นที่ หรือหมู่บ้านที่ไม่มีความเชื่อก็เริ่มให้พวกเขา รับ ความเชื่อ จากนั้นก็เริ่มก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ของการเป็นพระศาสนจักรโดยเริ่มจากการ เป็นกลุ่มคริสตชนก่อน มีกิจกรรม อบรมสั่งสอน ความเชื่อมีกิจกรรมด้านเมตตาธรรมทั้งเรื่องการ ศึกษาอนามัยและความเป็นอยู่ จากนั้นจึงค่อยๆ มีสถานที่ จากชั่วคราวก็ค่อยๆ เป็นอาคาร วัตถุ ถาวรจากเล็กๆ ก็ค่อยๆ ขยับขยายซึ่งช้าหรือเร็ว ขึ้นกับอัตราการเจริญเติบโตของคริสตชนใน พื้นที่นั้นๆ

ดังนั้นการประสบกับปัญหาต่างๆ ก็อาจ เกิดขึ้นได้เสมอทั้งจากภายนอกคือจากผู้คน สภาพ แวดล้อม ภัยธรรมชาติและจากภายใน คือความ ท้อแท้ความสิ้นหวัง การประจัญภายในต่างๆ ธรรมานุญของคณะจึงกำหนดให้มีการฟื้นฟูชีวิต

4. กฎหมายพระศาสนจักร มาตรา 1265 วรค 1 โดยลงไว้ซึ่งสิทธิของนักพรตภิกษาจาร ห้ามปัจเจกบุคคล ไม่ว่าบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ทำการรณรงค์หาทุนเพื่อสถาบัน หรือจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับการกุศล หรือ เกี่ยวกับพระศาสนจักรใดๆ โดยมีได้ รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร จากผู้ใหญ่ผู้มีอำนาจของตนและผู้ใหญ่ผู้ทรงอำนาจท้องถิ่น

งานธรรมทูตจะมีเอกลักษณ์พิเศษหน่อยตรงที่งานจะอยู่ในพื้นที่
ที่ยังไม่มีโครงสร้างของพระศาสนจักรอย่างแข็งแรงหรือชัดเจน
งานอภิบาลในระยะแรกต้องทำความเข้าใจไปพร้อมกับงาน
ประกาศพระวรสาร ซึ่งต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องของกระแสเรียก
ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะเป็นธรรมทูตอย่างแท้จริง
จึงขอคำภาวนาจากผู้อ่านทุกท่านด้วย

ทั้งภายนอกภายในทั้งจิตตารมณ์ของตัวธรรมทูตเอง
โดยมีการกลับมาพักผ่อนในสังฆมณฑลของ
ตนเองในระยะเวลาหนึ่ง⁵ ซึ่งโดยปกติธรรมทูต
ที่มาจากประเทศใดๆ มักจะทำงาน 3 ปีพัก 3 เดือน
แต่สำหรับธรรมทูตไทยเราจะทำงานได้พักปีละ
1 เดือนโดยอาศัยช่วงเวลาประชุมใหญ่และเข้าเฝ้าฯ
ประจำปีซึ่งปัจจุบันเราจะจัดกันในเดือนมกราคม
นอกจากนี้จะขึ้นกับอธิการใหญ่จะพิจารณาเป็น
กรณีพิเศษสำหรับสมาชิกเป็นรายบุคคล เช่นการ
หยุดพักงานเพื่อฟื้นฟูชีวิตสงฆ์หรือเพื่อศึกษาต่อ
ในต่างประเทศหรือเพื่อออกจากปัญหาเร่งด่วน ฯลฯ

ดังนั้นเราจะเห็นว่างานธรรมทูตจะมี
เอกลักษณ์พิเศษหน่อยตรงที่งานจะอยู่ในพื้นที่ที่
ยังไม่มีโครงสร้างของพระศาสนจักรอย่างแข็งแรง
หรือชัดเจน งานอภิบาลในระยะแรกต้องทำความเข้าใจ
ไปพร้อมกับงานประกาศพระวรสารซึ่งต้องยอมรับ
ว่าเป็นเรื่องของกระแสเรียกของบุคคลใดบุคคล
หนึ่งที่จะเป็นธรรมทูตอย่างแท้จริง จึงขอคำภาวนา
จากผู้อ่านทุกท่านด้วยสำหรับการทำงานแนวทาง
ของบรรดาสมาชิกคณะธรรมทูตไทยในโอกาส
นี้ด้วย

๕

5. ธรรมนูญคณะธรรมทูต ข้อ C60 “สมาชิกของคณะฯ ที่ทำงานในสังฆมณฑลต่างๆ หรือนอกบ้านเกิดเมืองนอน มีสิทธิ์ที่จะทำการ
หยุดพักผ่อนที่บ้านของตนได้ช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อจะได้ฟื้นฟูจิตตารมณ์และพลังที่จำเป็นในการงานต่างๆ”

A Simple Life

ความรัก...ให้ชีวิต

ที่แอบแทรกซึมเข้ามาเป็นคำราว โดยเชื่อดเนินบทกับเหลียงเฉาเหว่ย อีกเรื่องที่เสียหิวเล่นเป็นผู้ร้ายคือเรื่อง Protégé แสดงเป็นพ่อค้ายาเสพติด แต่ก็มีความเป็นมนุษย์ที่รักครอบครัว รักลูกน้อง หนังสือหนึ่งพีทิวแสดงเป็นนักมวยคือเรื่อง Fighter's Blues ที่มาถ่ายทำเมืองไทยกันทั้งเรื่องและมีดารานักมวยไทยร่วมแสดงด้วย นานๆ เราจะได้เห็นหิวต่อหัวเล่นหนังดราม่าหรือหนังชีวิตสักเรื่องอย่างเช่น A Simple Life เรื่องนี้ ซึ่งเป็นผลงานของผู้กำกับหญิงแกร่งของฮ่องกง แอนน์ ฮุย ต้องสารภาพว่าผมไม่เคยดูหนังที่เธอ

ในช่วงวัยเยาว์ หนังสือกำลังภายในจากฮ่องกง คือความบันเทิงของเด็กในยุคที่ไม่มีสมาร์ตโฟน อินเทอร์เน็ต โลกออนไลน์ หลังเตะบอลหรือเล่นโป๊งแปะกันรอบวัดจนเหน็ดเหนื่อยแล้ว ช่วงหัวค่ำเราก็เฝ้าจ่อจอร์จดู สุนัขป่วยเอียงพระเอกกระบี่ไร้เทียมทาน และตามคิดอีกหลายเรื่องเช่น นักสู้ผู้พิชิต, ขอลี้วเสียง - จอมโจรจอมใจ รวมไปถึงหนังฮ่องกงที่เล่าเรื่องสมัยใหม่ พร้อมกับคำถามในใจว่าทำไมละครไทยไม่ทำให้สนุกน่าติดตามแบบนี้บ้าง เมื่อโตขึ้นเริ่มเข้าโรงหนัง ตลาดหนังฮ่องกงในโรงภาพยนตร์ก็มีให้เลือกชมอยู่หลายเรื่อง โดยเฉพาะจากค่ายนันทน์ที่ จำได้ว่าดูเรื่อง “ผู้หญิงข้าใครอย่าแตะ” ที่มี หลิวต่อหัว (Andy Lau) นำแสดง ที่โรงรามา ตรงข้ามตลาดสามย่าน

ถึงแม้จะไม่ใช่แฟนคลับของพีทิว แต่มีโอกาสได้ดูหนังของเสียเขาอีกหลายเรื่องโดยเฉพาะเรื่องดัง Infernal Affairs ที่เสียรับบทลูกน้องมาเฟีย

กำกับเลย (หรืออาจเคยดูแต่ไม่รู้ว่าเป็นใครกำกับ) ในเรื่องนี้เสียหิวรับบทเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์หรือที่เราเรียกกันตามภาษาฝรั่งว่าเป็นโปรดิวเซอร์ นามว่า โรเจอร์ ลี หนังสือไม่ได้ต้องการถ่ายทอดเบื้องหลังการสร้างหนัง แม้จะมีฉากดังกล่าวให้เราได้ดูบ้าง เช่นการประชุมระหว่างคนออกเงินกับผู้กำกับและโปรดิวเซอร์ที่มี ฉีเคอะ และหงจินเปามาเข้าฉากด้วย เพราะหนังต้องการถ่ายทอดสายสัมพันธ์ระหว่างโปรดิวเซอร์หนุ่มใหญ่ที่ยังไม่มีครอบครัวคนนี้กับ อาเต๋ (เฉินนียิป หรือเยี่ยเต๋อเสียน) คนรับใช้ประจำครอบครัวที่ดูแลเขามาตั้งแต่ยังเด็กจนบัดนี้ แต่ขณะนี้มีโรเจอร์อยู่คนเดียวในบ้าน เพราะสมาชิกคนอื่นไปอยู่ต่างประเทศกันหมดแล้ว

หนังค่อยๆ เล่าเรื่องอย่างเรียบๆ ง่ายๆ โรเจอร์มีอาเต๋ช่วยดูแลทุกอย่างมานาน จนอาจไม่เห็นความสำคัญของเธอ และสะท้อนถึงความ

เอาแต่ใจของโรเจอร์ที่บอกกับอาเต๋ว่า อยากกิน
ลันวั่วตุ๋น แต่เธอก็หวังดีเตือนเขาว่าเป็นอาหารที่
ไม่เหมาะกับสุขภาพของเขาที่เคยผ่าตัดหัวใจมาแล้ว
แต่ในที่สุดก็ยอมตามใจทำให้เขากิน ด้วยหน้าที่
การทำงานของโรเจอร์ทำให้เขาต้องเดินทางอยู่ไม่ค่อย
ติดบ้าน และในค่ำวันหนึ่งเมื่อกลับมาถึงบ้านแต่
ลืมนกุญแจ เขาโวยวายเสียงดังเรียกอาเต๋มาเปิด
ประตูให้ แต่ในที่สุดก็พบว่าที่เธอมาเปิดประตูให้
เขาไม่ได้ก็เพราะเธอเป็นลมหมดสติไป เมื่อเข้ารับ
การรักษาจนอาการดีขึ้นแต่ยังเดินไม่สะดวก อาเต๋
จึงตัดสินใจหยุดหน้าที่ที่เธอทำมาเกือบทั้งชีวิต
เพราะไม่อยากให้เป็นภาระของโรเจอร์ โดยเธอจะ
ไปอยู่บ้านพักคนชรา เพราะเธอตัวคนเดียวไม่มี
ญาติพี่น้องอื่นใดที่ไหนอีก

บ้านพักคนชรา (หรือจากสภาพที่เห็น
เหมือนโรงพยาบาลขนาดเล็ก) เป็นธุรกิจที่กำลัง
เติบโตเพราะฮ่องกงมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นทุกที
ที่นี้ไม่ใช่ชีวิตที่ง่ายนักสำหรับคนที่เคยอยู่ในบ้าน
ที่เป็นสัดเป็นส่วน และเป็นคนรักความสะดวก
ชนิดที่ว่าฝุ่นผงไม่ให้มีจับตามเฟอร์นิเจอร์ในบ้าน
เธอต้องกินอาหาร ใช้น้ำร้อนร่วมกับคนสูงวัย
ที่ไม่รู้จัก และเมื่อมาอยู่ในบ้านพักคนชรานี้เองที่
เราได้เห็นคุณธรรมสำคัญที่ทำให้โลกมนุษย์ยัง
ดำรงอยู่ได้คือ ความกตัญญูรู้คุณของโรเจอร์ที่
หมั่นมาเยี่ยมเยียนอาเต๋ทุกครั้งที่เขาว่างจากงาน
คอยเอาใจใส่ให้เธอมีความสุขสบายมากที่สุดเท่าที่
เป็นไปได้ เฉกเช่นเดียวกับที่อาเต๋เคยดูแลเขาเมื่อ
ครั้งวัยเยาว์ พาไปเดินเล่นออกกกำลังกาย
กินอาหาร อร่อยๆ พูดยกกำลังใจ และในวันที่หนังของเขา
อำนวยการสร้างฉายรอบปฐมทัศน์อาเต๋ก็ได้แต่งตัว
แต่งหน้าสวยที่สุดเพื่อไปดูหนังกับเขา

ไม่เพียงแต่โรเจอร์เท่านั้นที่จะตอบแทน
การเอาใจใส่ดูแลของอาเต๋ แม่ของโรเจอร์ก็บอก
ให้เขาไปจัดการยกห้องเช่าของครอบครัวที่ว่างอยู่

ให้อาเต๋ได้พำนักในบ้านปลายชีวิต หรือพี่สาวของ
เขาที่บอกว่าถ้าวันหนึ่งอาเต๋ต้องจากไปจริงๆ เธอ
จะรับผิดชอบเรื่องงานศพให้เอง หรือแม้แต่เพื่อน
ในวัยเยาว์ของเขาก็จดจำความใจดีและอาหารจาน
อร่อยที่อาเต๋ทำให้กินทุกครั้งที่มาเที่ยวบ้าน

หลายชีวิตในบ้านพักคนชราให้บทเรียน
สอนใจเราไม่น้อย มีผู้เฒ่าที่ถูกทอดทิ้งโดยไม่มี
ลูกหลานมาเยี่ยมแม้แต่ครั้งเดียว หน้าที่การดูแล
จึงเป็นของรัฐบาล หญิงชราที่เฝ้ารอให้ลูกชาย
มาเยี่ยม แต่ก็มีเพียงลูกสาวซึ่งหึงหวงบิดมาหาเธอ
และแม่บางคนก็ต้องมาคอยดูแลลูกที่มีอาการ
เจ็บป่วยรบกวน หรืออย่าง **ลุงคิน** (จินเพีย พี่ชาย
ของเดวิด เจียง) ที่เที่ยวขอเงินใครต่อใครด้วย
ข้ออ้างสารพัดเพียงเพื่อไปหา “รักชั่วครว” เพราะ
ไม่ได้รับความรักจากคนใกล้ชิด

กับใครบางคน แม้จะไม่ได้เชื่อมสัมพันธ์
กันทางสายเลือด ไม่ได้มีแซ่หรือนามสกุลเดียวกัน
แต่ด้วยความรักความหวังดีน้ำใจไม่ตรีความช่วยเหลือ
เกื้อกูล คอยยื่นเคียงข้าง ยื่นมือมาจุนเราขึ้นยืน
ยามเราก้าวพลั้งพลาดเราก็พร้อมเสมอที่จะตอบแทน
คุณความดีของใครคนนั้น โดยเฉพาะในวันที่เขา
หรือเธออยู่อย่างเดียวดายและต้องการความรัก
ความเอาใจใส่จากใครสักคน ก่อนที่วันพักผ่อน
นิรันดร์จะมาถึง

๕

เคล็ด (ไม่) ลับ

ดง หญิงสาววัยกลางคนรีบเดินมาที่รถของดิฉัน เมื่อเห็นดิฉันกำลังจะลงจากรถ เราไม่ได้พบกันนานมาก เพราะดิฉันไม่ได้ติดตามสามีไปที่สนามกอล์ฟ

แคงรู้จักกับดิฉันมานานแล้ว เราต่างมีความรู้สึกที่ดีต่อกันจึงได้มีโอกาสพูดคุย และรับรู้ทุกข์สุขของเธอ แคงเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลแคดดี้ของสนามกอล์ฟ เพราะด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มและเป็นมิตร เราจึงคุยกันอย่างสนุกสนาน แต่บ่อยครั้งที่เธอมีหน้าตาหมองคล้ำ มีเรื่องทุกข์ใจ ดิฉันจึงได้มีโอกาสรับทราบความเศร้าเสียใจซึ่งเกิดจากลูกสาวคนโต ที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีพฤติกรรมที่แคงรับไม่ได้ แม้ลูกขาดความเข้าใจและความรู้สึกของกันและกัน

เมื่อใดที่แคงผู้ซึ่งเป็นแม่เดินเข้าบ้าน มักจะเกิดอารมณ์เสียทุกครั้งที่เห็นบ้านรกรุงรัง ไม่มีใครช่วยเก็บกวาด จานอาหารวางเกลื่อนทั้งห้อง ขณะที่ลูกสาวกลับนั่งดูโทรทัศน์ และคุยกับเพื่อนทางโทรศัพท์มือถืออย่างสนุกสนาน ไม่สนใจแม่ที่เหน็ดเหนื่อยกลับมาจากการทำงาน

แคงขาดความอดทน ความรักเริ่มถดถอยน้อยลง เธออาละวาด คุ้ยคว้าหาจายาหายกาย สิ้นสุดแล้วความอดทน อดกลั้น เมื่อเห็นลูกสาวยังเถียงไม่หยุด ยิ่งเพิ่มความโกรธมากขึ้น ทำให้แคงต้องลงไม้ลงมือ ตบตีลูกสาวคนเดียวของเธอ แล้วความรู้สึกดีๆ จะเกิดกับแม่และลูกได้อย่างไร? แคงไปทำงานด้วยสภาพอดโรย อ่อนล้าตั้งแต่ก่อนเริ่มงาน ทุกคนก็ช่วยแคงไม่ได้ เพราะเกิดจากปัญหาในครอบครัว

ดิฉันฟังแล้วมองเห็นภาพของบ้านที่ลูกเป็นไฟ ไม่มีสภาพบ้านที่อบอุ่นหลงเหลืออยู่มองเห็นแคงร้องไห้ด้วยความขมขื่น ผู้ฟังอย่างดิฉันก็พลอยน้ำตาคลอตามไปด้วย เพราะความเห็นใจ

ดิฉันจึงหยิบหนังสือ “สร้างสุขให้ชีวิตเล่ม 2” ส่งให้แคง พร้อมกับให้กำลังใจว่า “แคงจะต้องชนะใจลูกได้ถ้าอ่านหนังสือเล่มนี้จบ” ดิฉันรู้ว่าเขาเรียนน้อยแต่อ่านออก แค่นี้ก็พอเพียงแล้วถ้ามีความมุ่งมั่น และตั้งใจแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองก่อน ดิฉันขอให้แคงคิดว่า

1. เรายังรักลูก ทำทุกอย่างเพื่อลูก แต่ลูกไม่รู้ เพราะต่างมีช่องว่างซึ่งกันและกัน
2. แคงจะใช้อารมณ์ไม่ได้ในการแก้ปัญหาแน่ๆ เขาต้องอดทน และปลอบใจตัวเองว่าเราโชคดีแล้วที่ยังมีพ่อแม่ลูกอยู่ด้วยกัน ไม่มีใครตายจากกัน เพราะบางครอบครัวแตกแยกหรือกำพร้าพ่อหรือแม่
3. แคงต้องใจเย็น เมื่อเข้าบ้านต้องมีรอยยิ้ม (แม้ใจจะขุ่นมัวจากสภาพบ้านที่ขาดระเบียบ) แต่อย่าลืมว่าไม่มีใครอยากเห็นคนขี้บ่น หน้ายั้ยๆ อยากให้แคงลองเล่นบทบาทจะดีกว่า ทักทายลูกและขอให้ลูกเทน้ำให้แม่ดื่ม พร้อมทั้งกล่าว ‘ขอบใจ’ ชมเชยลูก พูดภาษาดอกไม้ จริงอยู่วันแรกๆ ลูกอาจจะประหลาดใจ เมื่อแม่เปลี่ยนพฤติกรรมจากเดิม วันต่อๆ มา แม่ก็แสดงความปรารถนาดี โดยถามว่า

ลูกอยากทานอะไร แม่จะทำกับข้าวอร่อยๆ ให้ลูกทาน ลูกก็จะมีน้ำใจ มาช่วยแม่ๆ ก็ชมเชยอีก และแสดงความอ่อนโยน เช่น ถูบผมลูกเบาๆ เพียงแดงทำดีกับลูกสาว 2-3 วัน ลูกก็เปลี่ยนนิสัยจากก้าวร้าว มาช่วยงานแม่ ลูกรู้จักเตรียมอาหารเย็นให้แม่ทาน และนอนหนุนคอกแม่ซึ่งไม่เคยทำมาก่อน

แดงเริ่มพูดคุยและหยอกล้อกับลูก ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกันและกล้าแสดงความรักต่อกันฉันแม่ลูก บ้านก็กลับกลายเป็นวิมานอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นแดงกลายเป็นคนใหม่ มีความสุขทั้งที่บ้านและที่ทำงาน แแดงจึงระลึกถึงคำแนะนำของดิฉัน เธอรักหนังสือที่ดิฉันมอบให้ เธอบอกว่าเธอวางมันไว้ข้างหมอน เพื่อเตือนใจให้เธอเป็นคนดี ให้อ่อนโยน สุภาพ และมองโลกในแง่ดี ชีวิตเธอเปลี่ยนไป หน้าตาผ่องใส ใครเห็นต่างชม ไร้ยัยต่างๆ ก็พลอยหายปลิดทิ้ง เพราะสุขภาพจิตสุขภาพใจดี

นี่แหละความรัก ถ้ามั่นคงและประคองไว้มันก็จะเป็ยยาวิเศษที่ไม่ใช่ยากเย็นใดๆ เพียงลดทิวของความเป็ยพ่อแม่เท่านั้น

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของหัวหน้าครอบครัวซึ่งรับราชการสนายทหาร จึงใช้อำนาจกับครอบครัว มาโดยตลอด คุณเด่นมีลูกชาย 2 คน คนโตรักแม่มาก เพราะแม่รักและเข้าใจเขามาตลอด ตรงกันข้าม กับผู้เป็นพ่อที่ติดเหล้าจนขาดสติ เมากลับมาบ้านทุกวัน และจะอาละวาด คำว่า ทบตีลูกชายและภรรยา พ่อเริ่มดื่มหนัก ดื่มมากขึ้นกว่า 5 ปี บ้านกลายเป็นนรก ลูกชายเกลียดและกลัวพ่อมาก เพราะพ่อเมาก็จะกระซวกเขาเข้าไปในห้องนอนและจะหาเรื่องด่า เป็นเรื่องเก่าๆ ที่ฝังใจพ่อ

ภรรยาเขาก็สุดจะทน จนตั้งใจจะขอหย่าขาดจากสามี เพราะเห็นลูกชายเริ่มมีพฤติกรรม น่าเป็นห่วง หน้าเศร้าหมองไม่อยากรกลับบ้าน ติดเพื่อน เชื้อเพื่อน

วันหนึ่งพ่อป่วยลงด้วยโรคพิษสุราและโรคกระเพาะ หมอสั่งให้พักรักษาตัวในโรงพยาบาล ลูกชายในขณะนั้นอายุเพียง 7 ขวบ รับอาสาขอเฝ้าไข้และอยู่ดูแลพ่อ พ่อเริ่มไตร่ตรองดูตนเอง เมื่อพ่อเห็นลูกนอนซบข้างเตียงด้วยความอ่อนเพลีย ลูกเล็กแค่นี้ยังรู้จักรักและมีความรับผิดชอบ กลัวพ่อจะมีอันตราย หรือจะตายจากเขาไป พ่อคิดได้และสัญญากับภรรยา และลูกว่าจะเปลี่ยนนิสัย ทั้งสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ จะเลิกดื่มเหล้าโดยเด็ดขาดเพื่อครอบครัวจะได้อยู่เป็นเพื่อนลูก เพื่อลูกจะได้ไม่ไปติดเพื่อนและอบายมุขเมื่อก้าวเข้าสู่วัยรุ่น

พ่อกลายเป็นคนใหม่ เล่นและคุยกับลูกจนลูกไว้วางใจ และรักเคารพพ่อๆ คือทุกสิ่งทุกอย่างของเขาที่เขารู้ว่าพ่อแม่รักเขามากเพียงใด พ่อไม่เคยทิ้งเขาไปหาเหล้าอีกเลยแต่จะอยู่กับลูกตลอดเวลา พ่อแม่จะขับรถไปรับลูกชาย แม้เวลาจะผ่านไปกว่า 10 ปี พ่อก็ทำตัวเองเป็นพ่อที่ดีของลูก ทุกครั้งลูกเห็นพ่อที่โรงเรียนก็จะวิ่งมากอดและหอมแก้มพ่อด้วยความรัก เขาไม่ยอที่ลูกเพื่อนๆ ล้อเขากลับตอบว่า “เพราะเรามีครอบครัวที่อบอุ่น เรารักพ่อแม่”

ทุกวันนี้ ลูกชายซึ่งเคยเกรกกลายเป็นประธานนักเรียน และชนะเลิศการแข่งขันเป่าขลุ่ย เขาสร้างชื่อเสียงในด้านดีให้ครอบครัวและโรงเรียน

พ่อสารภาพว่าถึงแม้เขาเป็นนายทหาร แต่เขาก็กลัวพูด “ขอโทษ” และ “ขอโทษ” ทุกครั้ง และได้ฝาก ‘เคล็ดไม่ลับ’ คือ ก่อนนอนจะกอดลูกและบอกว่า “พ่อรักลูกนะ...ขอให้ลูกเป็นคนดี”... สวัสดิ์ค่ะ ๕

พิธีขงู่ก่อสร้ง อรอรณทำกัฟฟารีน

ส่วสดีท่นผู้อ่นท่วประเทศและที่อู่
ต่งประเทศท่วโลกครึบ เคือนนี้ม่อาชีพที่คู
ธรรมดาท่วไป แต่ชีวิตน่สนใจมกกว่นะครึบ

เรื่งก็ม่อู่ว่ สรรณแห่งโคเออร์ โรมัน
เนะน่มาให้อ่น โดยติดตอ่ให้อไปพบกับเจ้าของบ้าน
โดยให้นายหนึ่งข้บรลไป บ.ภูเพชร เทรคคัง ไปถึง
วงแหวนบางแค ฅ บ่านเลขที่ 15/15 ม.7 หมู่บ้าน
สิริสุข 6 แขวงหลักสอง เขตบางแค กทม.
(08-1889-7225, 08-5235-7778) พบเจ้าของคือ
ดอมินิโก พิสิษฐ์ จงไฟศาลสกูล อายุ 57 ปี และ
มารีอา โรซา (อ้วน) อรอรณ ผลสมบุรณ์ อายุ 52 ปี
มีบุตร 2 คน ชื่อ มารีอามัสซาแรลโด พิมนาราย
26 ปี ทำงานอู่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง
สอนเด็กออทิสติก ดินแดง ส่วนอีกคนชื่อดอมินิโก
ฟิรฟงศ์ จงไฟศาลสกูล อายุ 20 ปี เรียนอู่ชั้นปี 3
คณะนิติศาสตร่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เชียงราย

คุณพิสิษฐ์และคุณอรอรณเล่ให้อฟังว่
เดิมบ่บถือศาสนาพุทธท้งคู โดยตัวเองเป็นคน
กรุงเทพฯ อู่แ่วบางยี่เรือ ตลาดพลู ริมทางรถไฟ

เป็นคนจีนมีพื้นน่อ 7 คน สมัยเด็กเรียนที่โรงเรียน
ดอนบอสโก อุดรธานี ส่วนมารีอา โรซา อรอรณ
บ้านเกิดเป็นคนราชบุรี มีพื้นน่อ 5 คน สมัยเด็กเรียน
ที่เซนต์เมรี่ อุดรธานี คณะชาเลเซียน หลังจากนั้น
ชีวิตแต่งงานก็อู่ไม่ได้เข้าเป็นคาทอลิก คุณพิสิษฐ์
ทำงานสินเชื่ออู่ 16 ปี ช่วงวิกฤติ IMF เมื่อประมาณ
ปี 2540 หลังจากนั้นเพื่อนชวนไปทำงานอู่บริษัท
ผลิตยางมะตอยน้ำ ทำอู่ 8 ปี ที่ปราจีนบุรี จาก
ชีวิตที่มีประสพการณ์มกขึ้น ก็ออกมาทำธุรกิจ
ส่วนตัว ตั้งแต่บ่คนั้นมาจนถึงทุกวันนี้ ขายอุปกรณ์
ก่อสร้ง 2 พันกว่ารายการ ขายส่งประตู่ PVC
สีทาบ่าน ลวด น็อต ตะปู สกรู โถชักโครก ส่งท่วไป
แ่วมหาชัยแม่กลอง นครปฐม ราชบุรี สมุทรปราการ
นนทบุรี เป็ดขายมาได้ 14-15 ปีเล่แล้ว

ส่วนคุณอรอรณ หญิงสาวผู้มีความสวย
ใจบุญ ทำธุรกิจส่วนตัวของบริษัทกัฟฟารีน ขายตรง
(ม่ขายอ้อม) บิดาของคุณอรอรณทำธุรกิจ ทำรถ
สิบล้ออู่ที่ประเทศลาว มีน่ออู่เวียงจันทน์ 3 คน
ประกอบธุรกิจส่วนตัวอู่ที่นั่น เรื่งที่น่สนใจก็คือ

เวลาไปวัดแล้วมีความสุข มีความรู้สึก
ความเชื่อ ความถูกต้อง คือพระเจ้า
สูงสุดแต่ผู้เดียว

คุณอรรณพเล่าว่าเป็นคาทอลิกได้ 17 ปีแล้ว โดยสนใจและไปอบรม PMG อาสาสมัครกับ**คุณพ่อวัชรปัทมฤกษ์เจริญ**และ**คุณพ่ออาเดรียโน**อาสาสมัครธรรมทูตไทย หลังจากนั้นก็กลับเข้ามาเป็นคาทอลิกและแฟนเพิ่งเข้าได้ 2-3 ปี เพราะเคยเรียนที่โรงเรียนคาทอลิกของคณะซาเลเซียนที่อุดรฯ ตอนเด็กและยังได้แนะนำให้คนเข้ามาเป็นคาทอลิกอีก 2 คนได้กลับใจรับศีลล้างบาป เป็นคริสต์ อยู่ที่คอนหวาย ทำธุรกิจบ้านจัดสรร มีอยู่มาวันหนึ่งได้ไปวัดนักบุญหลุยส์มารีย์ฯ บางแค หมู่บ้านเศรษฐกิจเห็นป้ายโคเออร์ รับบริจาคของเก่าทั้งหลายที่เหลือใช้หรือยังดีแต่ต้องการทิ้ง ก็เลยสนใจและที่บ้านมีอิเล็กทรอนิกส์ จึงโทรแจ้งให้มารับ คุณสุวรรณซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โคเออร์ก็มารับไปซ่อมแล้วนำไปบริจาคให้วัดต่างจังหวัด คุณอรรณพรู้สึกมีความสุขและภูมิใจที่ของสิ่งนี้ยังมีประโยชน์กับผู้อื่นได้อีกหลายคน

หลังจากนั้นทำหน้าที่เหมือนอาสาโคเออร์รับของบริจาคผ่านทางเพื่อนที่บริษัทกฟผาริน ที่ต้องการบริจาคจะนำมารวบรวมให้โคเออร์ตลอด

7-8 ปี หรือแม้แต่ข้างบ้านในหมู่บ้าน หรือบุคคลที่รู้จักจะบอกต่อและจะรับมาที่โคเออร์นักบุญเปโตรด้วยตัวเอง และอีกงานหนึ่งคือทำงานเป็นอาสาสมัครในเรือนจำจะไปเยี่ยมผู้ถูกจองจำเอาของไปเยี่ยม นำอาหารไปเลี้ยงและจะนำอาหารไปเลี้ยงให้กับศูนย์คนตาบอดซาเลเซียน ซอยหมอศรี ทำเป็นประจำ เมื่อคุณพิสิษฐไปส่งของวัสดุก่อสร้าง เมื่อไปส่งเสร็จแล้วจะขอรับสิ่งของที่เหลือหรือสิ่งของที่ทิ้งแล้ว จะนำไปใส่รถกลับมาให้กับโคเออร์ “รีไซเคิล”

เวลาไปวัดแล้วมีความสุข มีความรู้สึก
ความเชื่อ ความถูกต้อง คือพระเจ้าสูงสุดแต่ผู้เดียว
ที่มาเป็นคาทอลิก พ่อ-แม่ไม่เห็นด้วย แต่เป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้ยากที่เพื่อนมนุษย์จะเข้าใจได้ แต่สำหรับพระเป็นเจ้าเรื่องง่ายสำหรับพระองค์

เมื่อมาเป็นคาทอลิกแล้ว อยากจะทำเพื่อคนอื่นมากกว่าตัวเอง จะเป็นการให้มีความสุขมากกว่าการรับ “การรับใช้เพื่อนมนุษย์เป็นเสมือนรับใช้พระองค์เอง” ทั้งสองเล่าให้ฟังอีกว่า มีคนซื้อ

ซีแพคช่วงน้ำท่วมแล้วไม่ได้ใช้ ยังรับบรรทุกใส่รถ
มาให้โคเออร์อีกด้วยเวลาไปส่งของแล้วจะไม่ตื้อร
เปล่ากลับ

ผู้อ่านท่านใดสนใจจะปรึกษาลองให้กับ
โคเออร์ ติดต่อคุณสุวรรณ เจาหาทิต คุณพิสิษฐ์
จงไพศาลสกุล 08-1889-7225 คุณอรรพรรณ
ผลสมบูรณ์ 08-5235-7778

คุณอรรพรรณยังเอากล่องรับบริจาคของ
ศูนย์ช่วยคนตาบอดของซิสเตอร์คณะซาเลเซียน
ตั้งกล่องที่หน้ากฟฟารีน (2 สาขา) รวมแล้วปีหนึ่ง
ได้หมื่นบาทด้วยนะครับ คุณอรรพรรณกล่าว

คุณพิสิษฐ์บอกว่าตอนนี้ได้รับเอาญาติ
มาดูแล เขาช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ โดยจ้างคน
มาช่วยดู นับเป็นบุญกุศลมหาศาลจริงๆ ครับ

เดินทางมาถึงช่วงหนึ่งของชีวิต จบอีกเดือน
สุดท้ายนี้ขอพระผู้เป็นเจ้าอวยพรแก่ผู้อ่านทุกท่าน
ให้มีสุขภาพที่ดีและดูแลตัวเองด้วย ป่วยไข้ก็อย่าลื
มทานยาละ เดินทางไปไหนก็เคารพพระนามด้วย
การให้บางครั้งมีความสุขมากกว่าการรับ...นั่น
แหละความรักของพระ สวัสดิ์ครับ ๕

บุปผา เวิร์ดดิ้ง สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาสถานที่จัดงานแต่งงาน
ที่สมบูรณ์แบบเป็นงานแต่งงานที่สมบูรณ์แบบ
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกที่ดี
สำหรับคุณที่จะทำให้การแต่งงานของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.พหลโยธิน ต.ปทุมวัน
จ.นนทบุรี จ.นนทบุรี
โทร./แฟกซ์ 0-2707-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (มือถือ) 08-1738-5119 (มือถือ)
สำหรับดูภาพเป็นภาพเล็ก กด 20 3
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีครับ.

เข้าสู่เดือนตุลาคม เดือนที่เราคริสตชนคาทอลิกคิดถึง **“แม่พระ”** เป็นพิเศษ ดังปรากฏเด่นชัดด้วยการรวมพลังสรีทธา ทำให้ทุกๆ วันของเดือนนี้ **“ไมล์นเสียงสายประคำ”** สำหรับปีนี้ยังมีเหตุการณ์พิเศษที่จะเกิดขึ้นในเดือนตุลาคม คือการเปิดปีแห่ง**ความเชื่อ** จึงขอนำเสนอบทกลอน **“แม่...ผู้ถ่ายทอดความเชื่อ”** ที่ท่านผู้อ่านจากรั้วแสงธรรม ส่งมาให้ พร้อมกันนี้ ใครขอเชิญชวนท่านผู้อ่านร่วมแบ่งปันข้อคิดดีๆ ด้วยการเขียนและส่งบทกลอนของท่านมายังอุคมสานต์ เนื้อที่เล็กๆ ในคอลัมน์ **“พจนมาลา”** รอท่านอยู่ครับ.

แม่...ผู้ถ่ายทอดความเชื่อ

สายตามอง จ้องดู ด้วยใจรัก
น้ำกระเซ็น เย็นชื่น น้ำใจพลัน
ทุกทุกวัน ฉันเติบโตใหญ่ ในความรัก
สอนฉันทราบ น้ำพระทัย ของพระองค์
ทุกเช้าค่ำ แม่พร่ำสอน สวดจากจิต
แต่พระเจ้า หมดสิ้น สุดดวงใจ
ธารพระพร ผ่านทางแม่ แผ่ถึงลูก
เป็นสรีทธา จากแม่ แผ่ถึงกัน
โอ้ความรัก ไฉไลเท่าไร รักแม่
แม่รักลูก ปลูกความเชื่อ เชื่อมสรีทธา

แสนสุขนัก อบอุ่นแท้ มือแม่ฉัน
จากวันนั้น น้ำพระทัย ยังเย็นยง
แม่พุ่มพัก เตือนตัก ตามประสงค์
สร้างความเชื่อ มั่นคง ในทรงชัย
ขกความคิด วาจา ดวงใจให้
ฉันอยู่ใน พรพระองค์ ผู้ทรงธรรม
เป็นความเชื่อ ที่ปลูก ในใจฉัน
เป็นรักมั่น ในพระองค์ ทรงเมตตา
เป็นรักแท้ มั่นคง ทรงคุณค่า
นี่แหละหนา รักแม่ แน่แท้เอย.

บร. ตะวัน สหายแก่น

“สถาปัตยกรรมขึ้นเอก”

^ ^นกเอี้ยงนกระจาบ

คนใจบาปหวังสอยบ้านห้อยหัว

คิดทำลายรังน้อยแต่พอตัว

ที่ครอบครัวร่วมสร้างอย่างอดทน

^ ^กว่าจะसानบ้านใหม่ได้หลังหนึ่ง

ต้องบินบึ่งตั้งหลักสักทีหน

เร่งหาที่วางไข่ไว้ข้างบน

สาละวนคั่นคัดเข้าจัดการ

^ ^เลือกหญ้าฟางขึ้นดีที่พอเหมาะ

กางปีกเกาะกิ่งลงบรรจงสาน

เพียงหนึ่งปากลากถูอยู่ตั้งนาน

เกิดผลงานโดดเด่นเป็นประติมา

^ ^สถาปัตยกรรมอันล้ำเลิศ

งามพริ้งเพริศด้วยสมองของปีกขา

ทั้งปีกปากลำบากกายจึงได้มา

พอลูกยาซุกทรวงในรวงรัง

^ ^ทำตัวน่าเกลียดนักพวกมันง่าย

เห็นแก่ได้ไม่คำนึงถึงเบื้องหลัง

ต้องลำเลียงกระเช็นชานเมื่อบ้านพัง

สูญเสียรังแล้วเราน่าเศร้าจัง

^ ^บ้านของใครใครเล่าเขาก็รัก

เหน็ดเหนื่อยนักกว่าจะถึงซึ่งความหวัง

ลงทุนสร้างทางเข้าเฝ้าระวัง

เราก็อ้างบ้านกันทุกคน

^ ^โปรดคำนึงถึงงานอันวิจิตร

ช่วยสะกิดคิดกลับอย่าสับสน

เลิกเบียดเบียนเพื่อนบ้านหมั่นฝึกตน

ปฤชณยอมสุขไม่ทุกข์เอย.

“22 ปีช่วงนั้น”

พระสงฆ์ทุกวันนี้ พูดถึงพระคุณเจ้าว่า

“22 ปี ในยุคสมัยปกครองของท่าน เป็นช่วงเวลาที่
สังคมชนบทมีบรรยากาศของความสามัคคีปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ปกคลุมและแผ่ไปด้วยความเมตตากรุณาอย่างที่สุด
พระคุณเจ้าทั้งความร่ำรวยทางจิตใจและข้อคำสอนไว้ให้กับสังคมชนบท
ทุกสิ่งที่ท่านมีรวบรวม ก็เพื่อจะแจกจ่ายออกไปแก่ผู้ยากจน และทุกหนแห่ง
ทุกหมู่บ้าน บนดอยหรือในเมืองที่ท่านไปถึง ท่านเฝ้าประกาศว่า

<<พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเป็นเจ้าเที่ยงแท้ของเรา>>

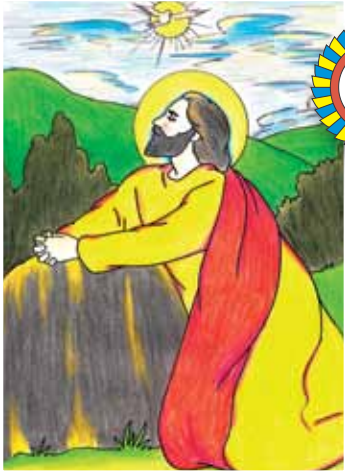
14 กันยายน 2012

ภาพ: พงศ์ ประมวล

คำ: เขียนจากบทเทศน์ในพิธีมิสซาปลงศพของอดีตพระสังฆราชสังฆมณฑลนครสวรรค์
เมื่อวันศุกร์ที่ 7 กันยายน ค.ศ.2012

สโฆสร อุดมศิลป์

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

ด.ช.ธนายุทธ คำรณคงคา จ.นครปฐม

ด.ช.เปรมมนัส พันโยคี จ.ชัยภูมิ

ด.ญ.นิศากกร แสงอินทร์
จ.พระนครศรีอยุธยา

Junior Photo

ชื่อภาพ “ยิ้มพิมพ์ใจ”
ผู้ส่ง ยอแซฟ

ชื่อภาพ “ยิ้มหวาน : อัน อัน”
ผู้ส่ง น้องธัญญธร

ไปสวรรค์ทางหน้าต่าง นักบุญเยเราร์ต มาแยลลา

เรียบเรียงเรื่องโดย ป้าโน้
เรียบเรียงภาพโดย น้าแจ้

จากหนังสือ
นักบุญเยเราร์ต มาแยลลา

เรื่องเรื่องโดยคุณพ่อ ศิริชัย เล้ากอบกุล, O.S.B.

คณะพระมหาไถ่

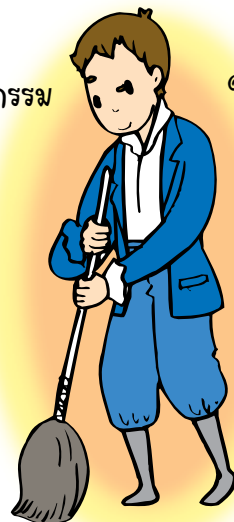
เยเราร์ตไม่ละความศรัทธาต่อแม่พระ
เขาสวดสายประคำ

ร้องเพลงพระแม่

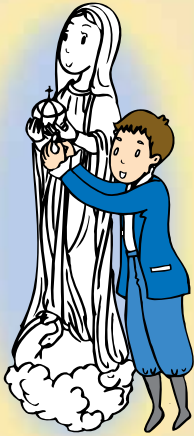
พลีกรรม

ใช้โทษบาป

เยเราร์เดินฝ่าฝูงชนเพื่อเข้าไปหารูปปั้นแม่พระ
แล้วเอาแหวนของตนใส่มีอรูปปั้น

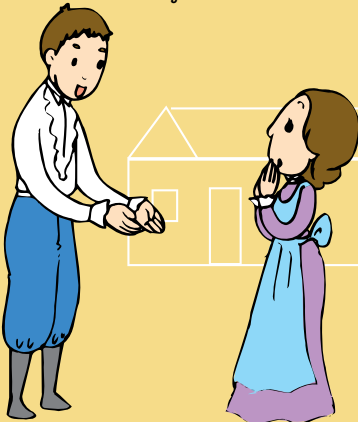

2 ศตวรรษผ่านไป แหวนก็ยังติดกับ
รูปปั้น

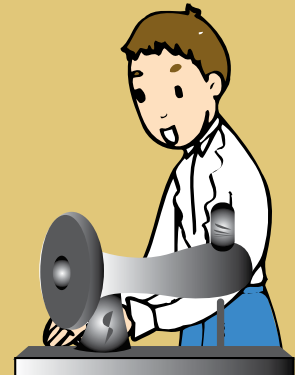
อายุ 21 ปี เยเราร์พยายามใช้ชีวิตแบบฤๅษี
แต่จิตตาศาธิการแนะนำให้เลิก

เยเราร์กลับไปอยู่กับมารดาอีกครั้งหนึ่ง

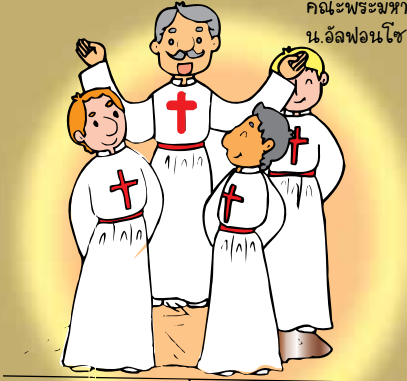

เยเราร์คิดว่าพระเจ้ามีพระประสงค์จะให้เขา
เป็นช่างตัดเสื้อ เขาต้องปฏิบัติตาม

เดือนเม.ย. 1749 มิสชันนารีจากเนเปิ้ลส์
นำโดยคุณพ่อคาฟาโรมาเทศน์ฟื้นฟูจิตใจ

คณะพระมหาไถ่ก่อตั้งโดย
น.อัลฟอนโซ มารี ลีโกวรี

ตามเป้าหมายของคณะพระมหาไถ่
พวกเขาเทศน์ได้นำประทับใจมาก

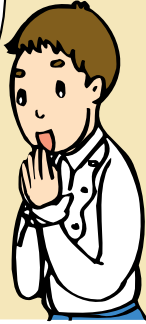
พวกเขาขอให้เยเราร์เดินทางไปอารามในคาเปเซล

เยเราร์ติดตามและฟังพวกเขาเทศน์

เขารัดถึงประกาศว่า

ผมจะเป็น
อราดา
คณะพระมหาไถ่

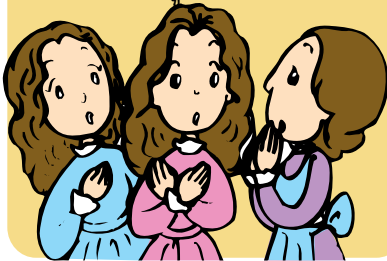

คุณพ่อคาฟาโรครับ
ผมอยากเป็น
สมาชิก
คณะพระมหาไถ่

เป็นไปได้
เธอสุขภาพไม่แข็งแรง
บอบบาง
ไม่สามารถดำเนินชีวิต
ที่ต้องทำงานหนัก
ในอารามได้

แม่ พี่ และน้องรู้เรื่อง
ไม่สบายใจมาก
เพราะยังฟังเขารัด
ในการเลี้ยงดูครอบครัว

เขารัด
เป็นลูกชาย
คนเดียว
คุณพ่อ
อย่ารับเขา
เข้าคณะ
เลยนะคะ

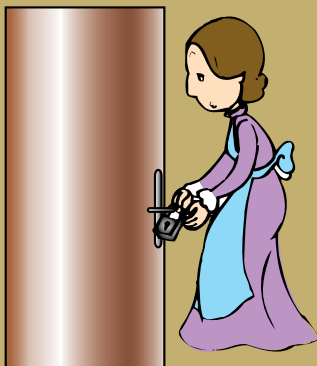

แม่ไปหาคุณพ่อคาฟาโร
ขอร้องอย่ารับลูกชายคนเดียวเข้าคณะ

ไม่ต้องห่วง
เราไม่รับอยู่แล้ว
ทางที่ดี ก่อนที่พวกเรา
จะจากที่นี่ไป
ขอให้ขังเขาไว้ในห้อง
จนกว่าเราจะไป
จากหมู่บ้านนี้

แม่ยังเขารัดไว้ชั้นบน
และปิดกุญแจไว้แน่นหนา

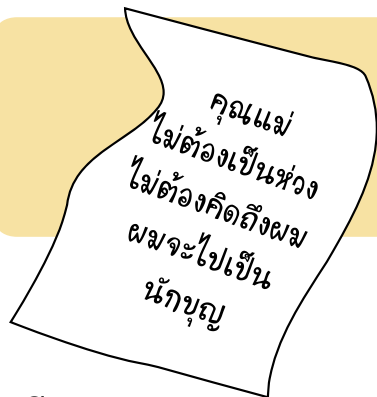
เขารัดมองออกไปนอกหน้าต่าง
เห็นมิสชันนารีรีบออกจากหมู่บ้าน

เขารัดนำผ้าปูที่นอนมานี้
และนำมาผูกติดกับขาเตียง

และเขียนจดหมายเสร็จ
ก็หย่อนตัวลงไปทางหน้าต่าง

คุณแม่
ไม่ต้องเป็นห่วง
ไม่ต้องคิดถึงผม
ผมจะไปเป็น
นักบุญ

เขารัดวิ่งเร็วกว่าม้าของมิสซันนารี ซึ่งเดินทางเกือบถึงเมืองริโอเนโร
เพื่อเทศน์ฟื้นฟูจิตใจ

เล็กเถอะ
เรารับเธอไม่ได้

วิ่งเร็ว
กว่าเราอีก

คุณพ่อครับ
อย่างน้อยทดลอง
ใช้งานผมก่อน
ถ้าผมไม่ไหวจริงๆ
ค่อยปฏิเสธผม

เขารัดตามไปจนถึงเมืองริโอเนโร
เขาเข้าไปช่วยคุณพ่อล้างจาน

ปะเลื้อผ้า

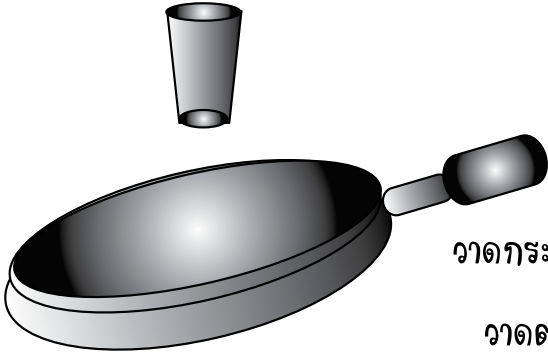

ทำความสะอาด

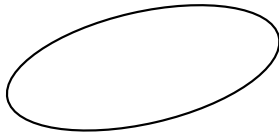
โปรดติดตามตอนต่อไป

วาดรูปกับครูต๋อย

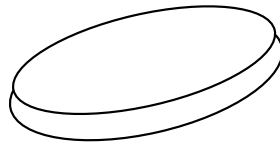

วาดกระทะไม่ยากอย่างที่คิด

วาดตามลำดับ 1- 5

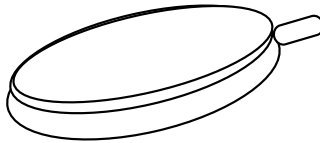
1.

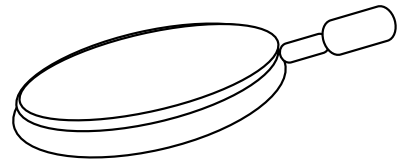
2.

3.

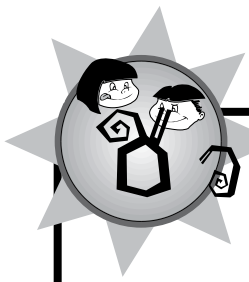

4.

5.

อย่ามองอะไรเพียงภายนอกว่าเป็นเรื่องยาก
ลองวาดถาขนาด ให้พระจิตเจ้าช่วยให้มีความสว่าง
แล้วเราจะพบทางรอดที่เหลือเชื่อ
บางอย่างไม่ยากเหมือนที่คิด "กลัว"

น้องๆ คุณ

“ปิดเทอม แต่ไม่ปิดตำรา”

สวัสดิ์ครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน ที่เชื่อว่าทุกคนคงจะปิดเทอมกันแล้ว...และเชื่อว่าน้องๆ ทุกคนได้ตั้งใจเรียนกันอย่างเต็มที่ ขยันสุด...“คงต้องผ่อนคลายกันบ้าง...”แต่น้องๆ คงจะไม่ลืมว่า “ปิดเทอม แต่ไม่ปิดตำรา” เพราะมีน้องๆ หลายคนเมื่อได้พักผ่อนสัก 2-3 วันแล้ว เขาก็รีบไปเรียนพิเศษ วัยนี้ เรียนดนตรี หรือเรียนคำสอน (คำจริยธรรม) ต่างๆ “โอ้! ขยันจังเลย”

อย่างไรก็ดีขอให้น้องๆ เด็กๆ ได้ “ใช้เวลาอย่างรู้คุณค่า” พวกเธอยังจำบทเพลงนี้ได้ไหม “วัน เวลา นานา ที่ มีราคามากยิ่งกว่าสิ่งใดๆ...” ที่ป๊องเคยร้องเพลงนี้ตั้งแต่สมัยเรียนลูกเสือสำรอง จนถึงตอนที่พี่เรียน เป็นนักศึกษาวิชาทหาร (รด.) ครูฝึกทหารเขายังนำมาร้องด้วยนะ โอ้...ที่ป๊องพาย้อนประวัติศาสตร์มากไป หรือเปล่า ครับ...

สำหรับน้องๆ เด็กๆ ที่สนใจ “สมัครสมาชิกใหม่” เป็นสมาชิกของสโมสรอุดมสานต์ (สมัครฟรี) ไม่ว่าจะอยู่โรงเรียนไหน ชั้นอะไร อายุเท่าไร ขอเพียงมี “จิตใจเหมือนเด็ก” ก็สมัครเข้ามาได้เลยครับ **อ๋**

ยั ยั ยั . . . จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2012

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยั...ยั...ยั...” เข้าร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

ที่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุน กิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยั...ยั...ยั...” ในปี 2012 เข้าร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งมาที่ **ที่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์ ชั้น 8**
อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ข้องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

ส าว ล ช | ช ย

น้องสุนิพรรณ มหิธิ น้องพรชนิต์ แสงสวย น้องพัชฎาพร ศิริจันทร์
น้องกัชริน อิงศ์สกุลสุข น้องวิศัลย์ศยา นาหนองขาม น้องเบญญาภา เรืองสม
น้องดวงพร สิริกุลวัฒนานนท์ น้องพรพลอย สุขสวัสดิ์ น้องณิษฐกุล พิจิฐดิกร
น้องทิพปภา ปรีชาวุฒิ น้องอารียา บัวชุม และน้องๆ จากโรงเรียนหอแซฟฟูปทุม (ชาย) อีก 78 ผลงาน

"เธอรู้ไหมใครอายุมากที่สุด!!!"

น้องๆ เด็กๆ เคยรู้หรือเปล่าว่า ในพระคัมภีร์
เคยกล่าวถึงชายคนหนึ่งที่มีอายุมาก 969 ปี

ใช่แล้ว เขาชื่อเมธูเสลาห์...

เหตุนี้เอง เมื่อเราพูดถึงใครคนหนึ่งที่ยาวมาก ๆ
ก็มักจะพูดว่า “เขาอายุมากพอๆ กับเมธูเสลาห์”

น้องๆ เด็กๆ เคยรู้จักใครที่มีอายุมาก ๆ หรือเปล่า?
เรคงไม่เคยได้ยินชื่อเมธูเสลาห์มาก่อนใช่ไหม ชื่อนี้
ฟังดูแปลกๆ นะ แต่วันนี้ขอให้เธอคิดถึงคนที่มีอายุ
มาก ๆ หรือคนที่ชราที่สุดที่เธอรู้จัก แล้วสวดภาวนา
ให้เขาเป็นพิเศษด้วยนะ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่าน ปฐมกาล บทที่ 5 ข้อที่ 27
แล้วน้องๆ เด็กๆ จะตะลึงเมื่อทราบว่า เมธูเสลาห์
มีอายุรวมได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปี จึงถึงแก่กรรม ❧

ก า ร ้ ตู น . . . ค ำ ส อ น

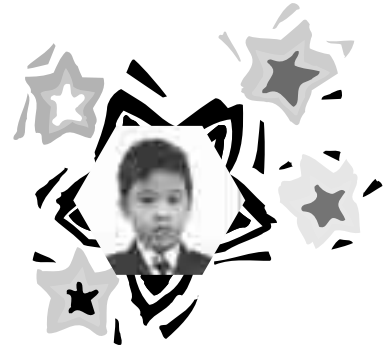
ส มา จิ ก ไช ม

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาจิกใหม่”...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องกฤตบุญ จงเจริญจิตเกษม (เอิร์ธ) *3172*

เกิด	:	1 ตุลาคม 2547
การศึกษา	:	โรงเรียนพระหฤทัยคอนเมือง
วิชาที่ชอบ	:	คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพราะชอบการทดลอง
อนาคตอยากเป็น	:	นักบิน เพราะชอบเครื่องบิน
เป็นคนมีนิสัย	:	ร่าเริง
สัตว์เลี้ยงที่ชอบ	:	สุนัข
ชอบใช้เวลาว่าง	:	อ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง (เพลงวัด)
กีฬาที่ชอบ	:	ฟุตบอล
อาหารที่ชอบ	:	ผัดผักรับ ข้าวผัด ไข่เจียว
ความสามารถพิเศษ	:	ขี่จักรยาน

น้องมยุรี เยเบียง (นกยูง) *3173*

เกิด	:	28 สิงหาคม 2538
การศึกษา	:	โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม จ.พะเยา
วิชาที่ชอบ	:	คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพราะเป็นวิชาที่ให้เราได้คิด มากกว่าวิชาอื่นๆ
อนาคตอยากเป็น	:	คนจัดดอกไม้ เพราะรักในการจัดดอกไม้ และชอบ
เป็นคนมีนิสัย	:	โกรธง่ายหายเร็ว
สัตว์เลี้ยงที่ชอบ	:	สุนัข
ชอบใช้เวลาว่าง	:	ในการศึกษาเกี่ยวกับการจัดดอกไม้
กีฬาที่ชอบ	:	ฟุตบอล
อาหารที่ชอบ	:	ผัดกะเพรา + ไข่ดาว
ความสามารถพิเศษ	:	จัดดอกไม้
อื่นๆ	:	ทีมฟุตบอล ทีมเชลซี ซึ่งเป็นทีมโปรดมาตั้งแต่เด็กแล้ว

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาณต์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....อายุ.....ปี
ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บิดาชื่อ.....นามสกุล.....

มารดาชื่อ.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....

ระดับชั้น/ปี.....

วิชาที่ชอบ.....

เพราะ.....

.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

เวลาว่างชอบทำอะไร.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

.....

อื่นๆ.....

.....

หมายเหตุ : ขอภาพถ่าย 2 ใบ เป็นภาพสี หรือขาว/ดำ ก็ได้ กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่

พี่ป๋อง สโมสรอุดมคณาณต์

อาคารเลขที่ 122/11 ชั้น 8 ซอยนนทรี 14 (ซอยนาคสุวรรณ) ถนนนนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคนสู่สโมสรอุดมคณาณต์ครับ

“เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก”

สวัสดิ์คะนองๆ ทุกคน ฉบับนี้พ้ออเขียนมาฝาก ชื่อเรื่อง “เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งไม่นานนัก มีเศรษฐีคนหนึ่งมีลูกชายคนเดียว ลูกชายคนนี้มีแต่กิน เล่น ไม่ตั้งใจเรียน เรียนจบมาแบบเฉียดฉิว เมื่อจบมาแล้วก็ไม่เคยคิดจะหางานทำ ได้แต่เที่ยวเล่นไปวันๆ เงินของพ่อแม่ก็เอาไปใช้จ่ายงานเลี้ยงเพื่อนๆ ไม่ว่าพ่อแม่จะตักเตือนเขาอย่างไร ก็ไม่เคยคิดจะปรับปรุงตัวเพราะว่าเป็นคนรักสบาย

ในที่สุดเศรษฐีและภรรยาก็เสียชีวิต ลูกชายก็ยังใช้เงินมากกว่าเดิมอีกเพราะว่าไม่มีคนปราม ต่อมาเงินก็ร่อยหรอลงไป ลูกเศรษฐีไม่มีเงินเลี้ยงเพื่อนๆ เพราะตัวเองไม่ได้ทำงาน เงินที่เคยมีก็เริ่มหมดลดลงไปทุกวันๆ เพื่อนๆ ที่เคยมีอยู่ก็หายไปหมด

จนวันหนึ่ง เพื่อนคนหนึ่งจัดงานเลี้ยง ก็ไม่ได้ชวนลูกเศรษฐี แต่ว่าลูกเศรษฐียากไปร่วมด้วย เพื่อนคนนั้นจึงบอกว่าจะมาก็ได้แต่ต้องเอาอาหารมาด้วย ลูกเศรษฐีจึงไปซื้อไก่ย่างมา 1 ตัว ระหว่างทางที่ลูกเศรษฐีกำลังเดินไปทำงานเลี้ยงก็บังเอิญว่ามีสุนัขจรจัดตัวหนึ่งได้กลิ่นไก่ย่าง ก็เลยพุ่งเข้ามาชนลูกเศรษฐี แล้วก็คาบไก่ย่างวิ่งหนีไป ลูกเศรษฐีพยายามวิ่งตาม แต่ว่าก็ไม่ทันแล้ว สุนัขจรจัดได้กัดทั้งไก่ย่างเข้าไปแล้ว เขาจึงไม่สามารถนำไก่ไปยังงานเลี้ยงได้

ลูกเศรษฐีก็ไม่คิดอะไรมาก เขาเข้าไปในงานเลี้ยงและบอกเพื่อนที่จัดงานว่าสุนัขคาบไก่ไปกินเลยไม่สามารถนำอาหารมาร่วมในงานเลี้ยงได้ พวกเพื่อนๆ ก็พูดจาเยาะเย้ยถากถางเขาว่า จริงๆ แล้วเขาไม่มีเงินแม้แต่จะซื้อไก่ย่าง เลยต้องกู้เรื่องขึ้นมา แล้วพวกเพื่อนๆ ก็หัวเราะเยาะเขา

ลูกเศรษฐีรู้สึกเสียใจมาก ตั้งแต่เกิดมาเขาไม่เคยโดนใครหัวเราะเยาะมาก่อน เขาก็เลยฮึดขึ้นมาว่าจะเปิดธุรกิจร้านอาหารแล้วก็ใช้เงินที่เหลืออยู่เปิดกิจการ เขาจ้างคนมาทำ แต่ก็ทำเองหลายๆ อย่าง ทั้งการทำความสะอาด ปัดกวาด การบริการลูกค้า บางครั้งก็ทำครัว ทั้งๆ ที่เขาไม่เคยทำงานพวกนี้มาก่อนเลย เนื่องจากเขาตั้งใจจริงไม่นานนักร้านของเขาก็มีคนรู้จักและมีคนมาทานเยอะแยะและเขาก็เริ่มกลับมารวยอีก

พอเขาร่ำรวย เพื่อนๆ ก็มาขอจัดงานเลี้ยงที่ร้านของเขา อยู่ๆ เขาก็มีเพื่อนๆ อีกครั้ง แต่เขาก็จำได้ว่าเพื่อนๆ พวกนี้ไม่ใช่เพื่อนที่ดี เป็นเพื่อนที่คอยเยาะเย้ยเขา เขาจึงลองพูดจาไร้สาระ คนเหล่านี้ก็เออออพลอยเห็นตามเขาไปด้วย บอกว่าที่พูดมาดี ใครๆ ก็เชื่อในเรื่องไร้สาระที่เขาเล่า ทั้งๆ ที่ตอนที่เขาเริ่มเงินหมดลง เขาพูดเรื่องจริงที่สุนัขคาบไก่ไปกินตอนนั้นกลับไม่มีใครเชื่อ ลูกเศรษฐีจึงสรุปได้ว่า ‘เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก’ เขาเลิกคบกับเพื่อนพวกนี้ และเขาก็มีเพื่อนใหม่ๆ ที่เป็นคนขยันขันแข็งทำงานเหมือนกัน เขาไม่เคยมีความสุขตอนที่เงินมากมาย สุดท้ายเขาก็มีความสุขจากการทำงานสุจริตและการมีเพื่อนที่ดี แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดิ์คะ

กำลังใจ...
จากเพื่อนถึงฉันเพื่อน

มาพบกับพี่ป๊อง และเพื่อนๆ อีก 3 คน ที่เคยให้กำลังใจ และความปรารถนาดีเอาไว้เพราะพี่เชื่อว่า กำลังใจ จากเพื่อนๆ ที่ส่งมอบให้นั้น มีคุณค่ามากมายเหลือเกิน และจาก ‘กำลังใจ และความปรารถนาดี’ นี้ คงจะทำให้บรรดาเพื่อนๆ ที่ชอบส่งผลงานวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้ “ฮึดสู้!” มีความเพียรพยายามมากยิ่งขึ้นไปครับผม

น้องกนกนาถ พิงหรรษพร (ปี)

“สำหรับเพื่อนๆ สโมสรวุฒิสานต์ ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตาม ก็สามารถอ่าน “วุฒิสานต์” และร่วมสนุกกับกิจกรรมในวุฒิสานต์ได้ด้วยเช่นกัน นอกจากจะมีกิจกรรมที่น่าสนใจแล้ว ในหนังสือวุฒิสานต์ยังมีข้อคิดดีๆ อีกมากมาย หากคิดจะอ่านหนังสือสักเล่ม...คิดถึงวุฒิสานต์ด้วยนะค่ะ”

น้องจิตติพร แสงดาว (โนเกียร์)

“สำหรับเพื่อนๆ ทุกคนที่มีความสามารถและอยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ก็ขอเชิญชวนให้มาร่วมกิจกรรมดีๆ กันเยอะๆ นะค่ะ”

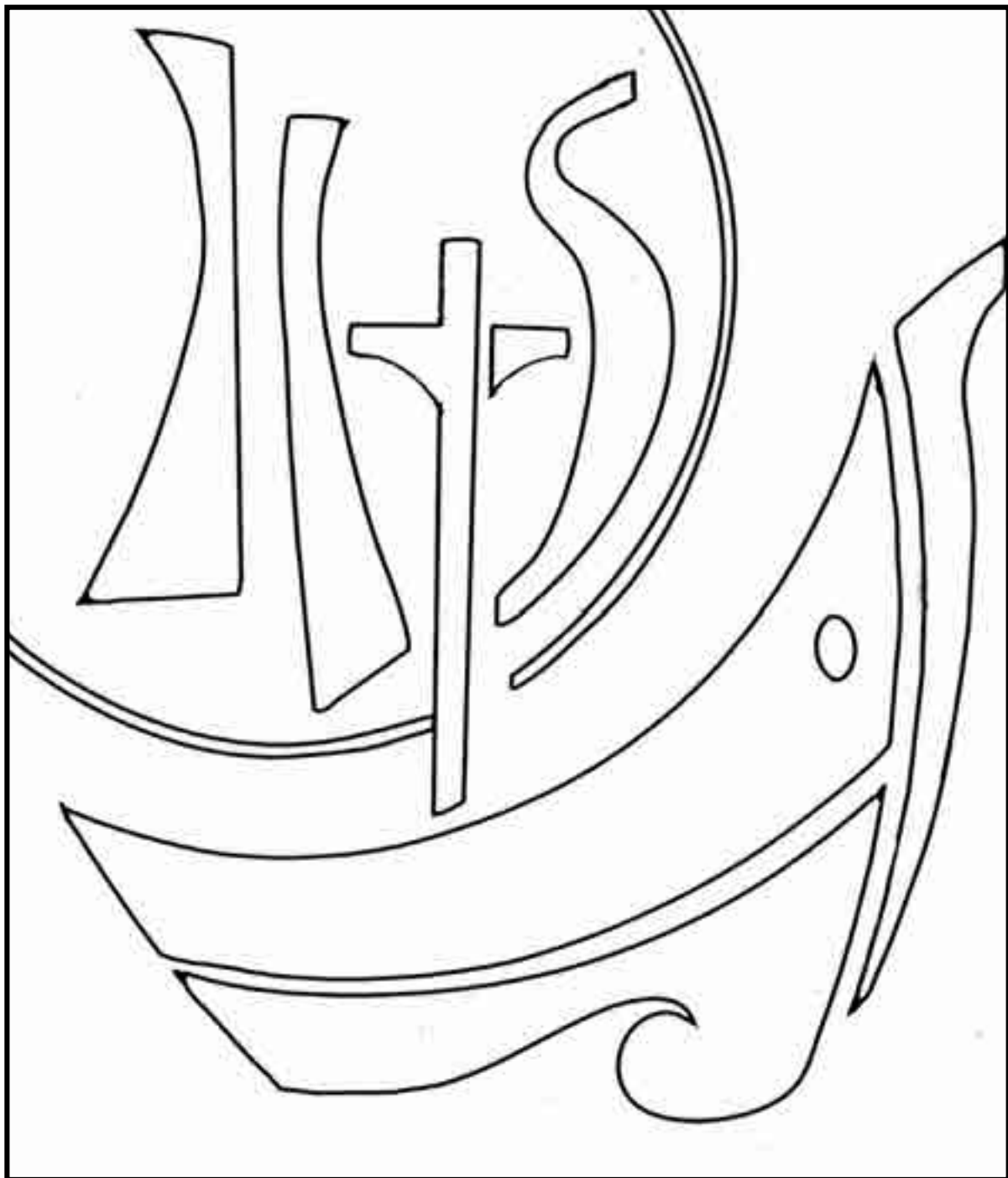
น้องศิริพร อินหล่ม (พลอย)

“สำหรับเพื่อนๆ ที่ร่วมสนุกส่งภาพระบายสีของ ‘มุมเด็กศิลป์’ เข้ามาแล้วไม่ผ่านเข้ารอบ ก็อย่าเพิ่งท้อใจนะค่ะ เพราะหนูเองก็พยายามหมั่นสังเกตวิธีการระบายสีรูปภาพจากพี่ๆ มัธยมที่โรงเรียนแล้วลองนำกลับมาใช้กับตัวเราเองบ้าง จึงผ่านเข้ารอบค่ะ”

ป.ล. ปิดเทอมนี้ หากมีเวลาว่างก็สามารถส่งผลงาน - ภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” มาร่วมสนุกชิงรางวัลกันเยอะๆ นะครับ

นุมนเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “ปีแห่งความเชื่อ”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 พฤศจิกายน 2012)

วัดดีคะ รู้สึกดีใจเป็นอย่างมาก ที่รู้ว่าท่านกำลังอ่านคอลัมน์ “เพียโฮว๋งโย ไสไจว๋ยเยาวั” นี้ โดยคอลัมน์นี้จะให้ความสำคัญกับเยาวชนเป็นหลัก ทั้งกิจกรรมต่างๆ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนที่ทันสมัย รับรองว่าเมื่อท่านอ่านคอลัมน์นี้แล้ว ท่านจะมีหัวใจที่อ่อนเยาว์ เข้าใจวัยรุ่นมากยิ่งขึ้น

ในเดือนตุลาคมนี้ ทางคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชน จะจัดค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติ โดยเวียนไปจัดตามสังฆมณฑลต่างๆ ก็เพื่อให้เยาวชนได้ร่วมจาริกแห่งความเชื่อไปพร้อมๆ กับเพื่อนเยาวชนในสังฆมณฑลเจ้าภาพ และเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและการอบรมในท้องถิ่นนั้นๆ...

ค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติ ครั้งที่ 29 นี้ได้เวียนมาจัดที่สังฆมณฑลนครราชสีมา และเจ้าภาพได้เลือกสรรวัดนักบุญเทเรซา โนนแก้ว เป็นสถานที่จัดค่าย เพื่อให้เยาวชนได้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับชุมชนคริสตชนที่มีประวัติศาสตร์แห่งความเชื่ออันยาวนาน ท่านรู้ไหมคะว่า...คริสตศาสนาเดินทางเข้าสู่ภาคอีสาน และมีแหล่งกำเนิดที่มิสซังโรมันคาทอลิกนครราชสีมา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1876

อีกหนึ่งประวัติศาสตร์ที่ต้องจารึกคือ การเป็นพยานชีวิตถึงพระคริสตเจ้าของ**บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง** ซึ่งท่านเคยเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดโนนแก้วแห่งนี้ และถูกจับที่วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหัน ด้วยข้อกล่าวหาที่ว่า ขัดต่อคำสั่งการย่ำระฆัง เรียกประชุมชาวบ้าน “เจ้าหน้าที่คุมตัวนักโทษทั้งหมดไปที่สี่ล้อ จากนั้นก็ถูกล่ามโซ่เพื่อเตรียมตัวส่งไปคุกโคราช การเดินทางความเชื่อของท่านบุญราศีเกิดขึ้นในสังฆมณฑลนครราชสีมาทั้งสิ้น นี่เป็นอีกหนึ่งความชื่นชมยินดีที่เราได้อยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์นี้ ที่นี้ยังมีอนุสรณ์สถานของคุณพ่อนิโคลาส เพื่อศึกษาเพิ่มเติมและขอพรให้เรามีความเชื่อที่ยังรากลืออย่างมั่นคง โดยความเชื่อที่มั่นคงแท้จริงนั้น ย่อมมาจากการที่เราใกล้ชิด อ่านพระวาจาของพระเจ้าในทุกๆ วันและนำไปปฏิบัติ...”

กระบวนการค่ายครั้งนี้ ดำเนินภายใต้พระวาจา

“จงชื่นชมในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาเถิด” (ฟป 4:4)

4 เสาหลักแห่งความชื่นชมยินดีที่เราจะเน้นในค่ายนี้คือ

สิ่งสร้าง ศักดิ์ศรี ส่งเสริม และ สร้างสรรค์

4 เสาหลักนี้จะทำให้เราเกิดความชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าได้อย่างแท้จริงหรือไม่นั้น เพื่อนๆ เยาวชนจะต้องนำกลับไปออกแบบใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง เช่นเดียวกับ

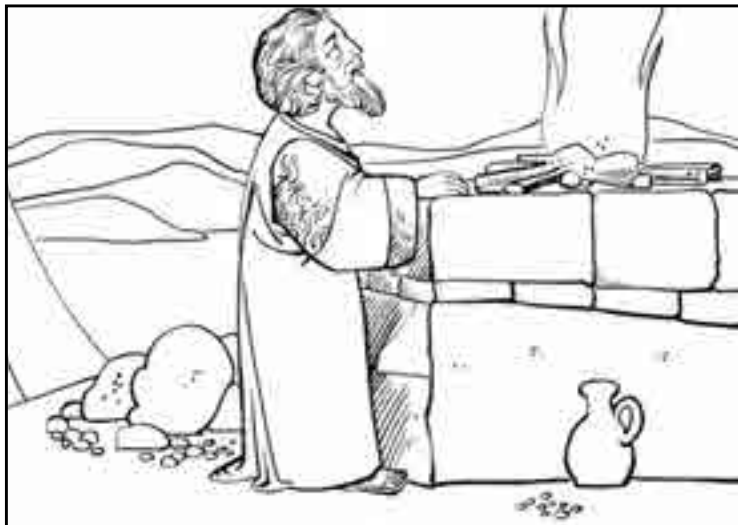
“รักออกแบบได้...”

เกมสโมสรวุฒิตาแปด

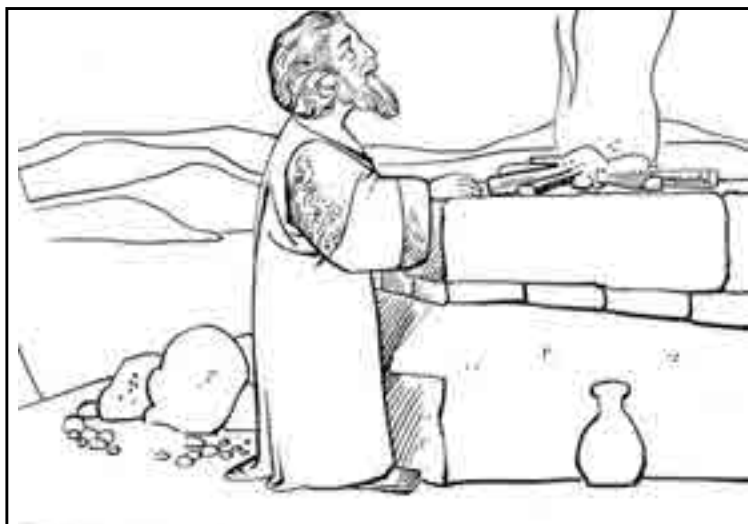
“ปีแห่งความเชื่อ”...“ประตู่แห่งความเชื่อ” (กจ 14:27) น้องๆ เด็กๆ คงเคยได้ยินคำว่า “ปีแห่งความเชื่อ” ใช่มั้ย? เขาคอนั้นคือ “อับราฮัม” พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานความเชื่อให้กับเขา และเขา “เชื่อในพระองค์” วางใจ ไว้ใจในพระองค์ทุกเรื่อง และเขาไม่เคยล้มที่จะขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าในทุกกรณี

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อายากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างๆ ที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B..)

ECCLESIASTES : ปัญญาจารย์

Chapter 10

A time for everything (continued)

บทที่ 10

มีเวลาสำหรับทุกสิ่ง (ต่อ)

Harry: “Ed, I’ve one more doubt, please be patient with me. A few days ago, I heard from some people who said that some fortune-tellers presume to have the power of knowing the future and tell their clients that they wouldn’t live long but they could help prolong the time of life. That’s to say, they can make their clients live a longer life. Ed, have you ever heard such a thing, and is it true?”

Ed: “Yes, I have, but it isn’t true. Listen to the Ecclesiastes, chapter 3:14 & chapter 8: 8”
“You’ll know it’s really a nonsensical thing.”

No.14 I know that everything God does will last forever. You can’t add anything to it or take anything away from it.

No.8 No one can keep himself from dying or put off the day of his death.

Harry: “Crystal clear! I should say, it’s a great **ABSURDITY** to believe such a nonsensical thing. Thanks a lot, Ed.”

แฮร์รี่ “คุณเอ็ดครับ ผมยังมีข้อกังขาอีกข้อหนึ่ง กรุณาอดทนกับผมหน่อยนะครับ เมื่อสองสามวันมานี้ผมได้ยินคนบางคนบอก ว่าพวกหมอดูบางคนแอบอ้างว่าสามารถหยั่งรู้ถึงอนาคตว่าใครจะตายเมื่อไร แล้วก็บอกลูกค้าที่มาหาว่า นี่คุณคงอยู่ได้อีกไม่นาน ผมสามารถต่ออายุให้ได้ คุณเคยได้ยินเรื่องแบบนี้ไหมและคุณเชื่อเรื่องแบบนี้หรือเปล่า”

เอ็ด “ครับ เคยได้ยินเรื่องแบบนี้บ่อย มันเป็นเรื่องเหลวไหล คุณกรุณาฟังปัญญาจารย์บทที่ 3 ข้อ 14 และบทที่ 8 ข้อ 8 แล้วคุณก็จะทราบว่ามันเป็นเรื่องเหลวไหลจริงๆ”

ข้อ 14 ข้าพเจ้าทราบว่า สิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำจะจีรังยั่งยืน ท่านจะเพิ่มเติมสิ่งใดลงไปก็ไม่ได้ หรือจะเอาอะไรออกไปก็ได้

ข้อ 8 ไม่มีใครช่วยไม่ให้คนตายได้ หรือเลื่อนวันตายออกไป

แฮร์รี่ “ແหมคุณเอ็ด คุณพูดได้ชัดแจ้งจริงๆ ผมว่านะเรื่องไร้สาระแบบนี้ เป็น**ความโง่ขนาดหนัก** ใครจะไปเชื่อ ขอบคุนมากครับ”

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสปีมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

- **Chemical Construction** จำหน่ายสินค้าทำโครงสร้าง
ป่นยาผสมคอนกรีตปูบทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

- **Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่ว
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

- **Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

- **Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

- **Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุผสมอีพ็อกซีหลายชนิด

- **PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

- **Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

- **PVC Waterstop** แผ่นยางพรีซิงค์กันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

เรียน คุณ ป.ณ.สาธุๆ ที่เคารพ

ดิฉันเป็นครูคำสอนโรงเรียนของวัด เริ่มสังเกตว่าเด็กๆ จะติดนิสัไปแก้บาป แล้วลูกไปสวดบทแสดงความทุกข์ข้างนอกที่ฟังแก้บาป เพราะที่โรงเรียนเวลาน้อย จึงให้นักเรียนปฏิบัติเช่นนั้น ที่นี้เด็กติดเป็นนิสัยแล้ว พอมาแก้บาปตอนมาวัด มีเวลามากมายก็จะลูกออกไปเลยโดยไม่สวดบทแสดงความทุกข์ในที่ฟังแก้บาป หนักกว่าเก่าปรากฏว่า พอลูกออกมาแล้ว ก็ไม่ได้สวดบทแสดงความทุกข์ด้วย

คำถามของดิฉันก็คือว่า

1. การสวดบทแสดงความทุกข์ ยังจำเป็นอยู่หรือไม่ในการแก้บาป
2. ถ้าไม่สวดบทแสดงความทุกข์ บาปได้รับการยกหรือไม่
3. คุณ ป.ณ. สาธุๆ ว่า เราควรทำอย่างไรที่โรงเรียน
จะให้เด็กสวดบทแสดงความทุกข์ในที่ฟังแก้บาป
หรือลูกไปสวดข้างนอก

ขอขอบคุณในคำตอบ

ครูคำสอน กทม.

ตอบ

สาระสำคัญประการหนึ่งของการไปสารภาพบาปกับพระสงฆ์คือ ต้องเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาปนั้นอย่างสมบูรณ์ และตั้งใจว่าจะไม่ทำบาปอีก

“การสวดบทแสดงความทุกข์”

เป็นเครื่องหมายภายนอกว่า เราเป็นทุกข์ถึงบาป และทำให้ศีลอภัยบาปสมบูรณ์

สมมุติว่าใครคนหนึ่งไม่ได้สวดบทแสดงความทุกข์ในที่ฟังแก้บาป แต่เขามีความทุกข์ถึงบาปอย่างสมบูรณ์ เขาก็ได้รับอภัยบาปแล้วในการเข้าไปสารภาพบาปกับพระสงฆ์

ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า เด็กๆ เขามีความทุกข์ถึงบาปอย่างสมบูรณ์หรือไม่ การสวดบทแสดงความทุกข์ออกมาก็เป็นเครื่องหมายช่วยเขาให้ได้ศีลอภัยบาปอย่างสมบูรณ์

ปัญหาของคุณครู คำตอบคือ

1. การสวดบทแสดงความทุกข์ยังจำเป็นในการแก้บาป เพราะเป็นการแสดงออกภายนอกชัดเจนถึงความทุกข์ถึงบาปอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของศีลอภัยบาป
2. ถ้าไม่สวดบทแสดงความทุกข์ แต่ได้เป็นทุกข์ถึงบาปอย่างสมบูรณ์ไม่ว่าก่อนหรือหลังจากไปสารภาพบาป บาปได้รับการอภัย
3. ทางโรงเรียนมีเวลาให้น้อยก็สามารถให้เด็กถูกไปสวดบทแสดงความทุกข์นอกที่ฟังแก้บาปได้ เพียงแต่ต้องกวัดขันให้เขาสวดจริงๆ เพราะเดี๋ยวจะติดเป็นนิสัย และไม่สวดเลย

ผมยังอยากเสริมว่า ที่เด็กเดี๋ยวนี้ไม่สวดเลย ส่วนหนึ่งมาจากเขาสวด “บทแสดงความทุกข์” แบบใหม่ไม่ได้ ก็เลยยกยอดไปไม่สวดเลย อีกส่วนหนึ่งมาจากครูหรือพระสงฆ์ ให้ไปสวดนอกที่ฟังแก้บาปแล้วไม่กวัดขัน นานวันเขาก็เหลือแต่สวดทำกิจใช้โทษบาป

โรงเรียนน่าจะมีเวลาให้เด็กแก้บาปโดยไม่ต้องตัดขั้นตอนใดของการแก้บาปออกไป

บางที่ต้องสวดในที่ฟังแก้บาป และบางขณะก็ไปสวดข้างนอก ทำให้เด็กสับสน จนไม่สวดบทแสดงความทุกข์เลยก็มี

นายป.ณ.สาธุๆ

๕

ดูคน

ดูเหมือนว่าจะแพ้แต่ไม่แพ้

ดูอ่อนแอแต่ภายในใจอ่อนไหว

ดูเหมือนช้าแต่ใจว่าจะล่าใจ

“ดูไม่ได้” แต่ดูจริงยิ่ง “ดูดี”

การจะดูใครสักคนแค่ภายนอก

ไม่อาจบอกใครเป็นใครได้ถ้วนถี่

ดั่งบทกลอนสุนทรภู่ครูกวี

“มนุษย์นี้ลึกล้ำเกินคำนวณ”

การจะดูใครสักคนให้ค้นพบ

และเข้าใจเจนจบจนครบถ้วน

“อคติ” ตัดให้หมดปลดโซ่ตรวน

เพื่อจะใช้ใจล้วนล้วนเรียนรู้คน

ต้องทำใจให้ว่างและกว้างสุด

อย่าไปหยุดพิพากษาหาเหตุผล

เขาเป็นเขาเราเป็นเราเข้าใจตน

ไม่สับสนค้นหาด้วยอารมณ์

ให้ “ความเชื่อ” นำพาสายตาเสมอ

สิ่งที่เจอจะเข้าใจได้เหมาะสม

เป็นดอกบัวโผล่พ้นจากโคลนตม

เพื่อชื่นชมอากาศขาวเห็นดาวเดือน

กุมภาพันธ์ 1999

จากหนังสือ รวมบทกลอนของภักดิ์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”

พระสังฆราชขอแซฟ พิบูลย์
วิสิฐนนทชัย ประมุขสังฆมณฑล
นครสวรรค์ เป็นประธานพิธีมิสซา
ปลงศพ พระสังฆราชขอแซฟ บรรจง
อาร์พโรค อดีตประมุขสังฆมณฑล
นครสวรรค์พร้อมด้วยคณะพระสังฆราช
เมื่อวันศุกร์ที่ 7 กันยายน 2012 เวลา
10.30 น. ณ อาสนวิหารนักบุญอันนา
นครสวรรค์